

Zaboravljena etika

Malo je koji potez sadašnjega hrvatskoga Predsjednika izazvao toliko reakcija, osobito osporavanja, kao potpis na odluku o pomilovanju mladih splitskih dilera koji su izdržali oko dvije trećine svoje zatvorske kazne. Zanimljivo je da se u javnu raspravu kroz tisak kontraverznim izjavama uključio i sam Predsjednik, a da problem ipak još uvijek nije razjašnjen.

Pomilovanje kažjenika humana je institucija i obično nitko nema ništa protiv toga da se primjenjuje, niti itko ima nešto protiv kazne, ali s pravom postoji osjetljivost kakav se znak ili poruka takvim potezom šalje javnosti. Ako bi pomilovanje zapalo osobu koju bi sud osudio za zločin ubojstva, osobito ako ne bi bila riječ o posebno okrutnom i beskrupulozno isplaniranom zločinu, nitko u tom pomilovanju ne bi vidio znak ili poruku da ubojstvo i nije tako strašno djelo i da se smije ubijati. No, ako bi pomilovanje za neko kažnjeno djelo izazvalo znak i poruku da neko takvo kažnjeno djelo i nije tako strašno, onda bi baš pomilovanje moglo biti protumačeno, ako ne baš poticanje, a onda svakako kao omalovažavanje štetnosti nekog kažnjelog djela, pa bi takvo pomilovanje bilo etički neprihvatljivo.

Hrvatska je od početka agresije sve dosada suočena s nevjerojatnim "boomom" zloporabe droge. Na to je Katolička crkva u Hrvatskoj početkom 1999. godine snažno upozorila posebnim dokumentom Komisije "Justitia et pax" pod naslovom: "Kako zaustaviti širenje droge u Hrvatskoj?" U tom dokumentu na koji nositelji državnih vlasti uopće nisu reagirali, a nisu mu zasluženu pozornost posvetili ni mediji, ni elektronski ni tiskovni, uz ostale prijedloge za cjelovito sučeljavanje s tim teškim problemom izričito je bilo navedeno: "U interesu djece i mladeži hitno je postrožiti kaznenu politiku u odnosu na organizirane preprodaje i preprodavače opojnih droga. U protivnom će Republika Hrvatska sa svojom blagom kaznom politikom postati i ostati pogodno područje za preprodaju i transfer opojnih droga." I nedavno, početkom lipnja ove godine, Crkva se izjavom Komisije "Justitia et pax" zauzela za pooštrenje kazne za širenje droge, t.j. za trovanje drugih koji su to činili isključivo iz razloga da time zarade. Teško je u odluci o pomilovanju za to kažnjeno djelo u našoj hrvatskoj mucu s toliko proširenom drogom ne pročitati znak i poruku da to "dilanje" opojne droge i nije tako strašno i zato je to pomilovanje etički vrlo sporno. Pomilovanje za takav zločin šokantno je kako zbog toga jer je "dilanje" opojne droge daleko najunosnija kriminalna djelatnost tako i zbog strahovitih posljedica, smrti i upropaštenosti tolikih ljudi uz koje neizbježno trpe i njihove obitelji i ukupno društvo.

Neprimjereno je, ako je točno doneseno u dnevnom tisku, očitovanje iz Predsjednikova ureda da Predsjednik nije znao što je potpisao, jer ni na mnogo manjim razinama nema opravdanja ako se nešto vlastoručno nedovoljno odgovorno ili nedovoljno svjesno potpiše. Čudna je i Predsjednikova izjava u intervjuu "Večernjem listu" od 3. kolovoza da je očekivao "da će tome podršku dati sestra Bernardica" rekavši u prethodnoj rečenici da je pomilovanjem "troje mladih ljudi dobilo šansu da se oslobode pakla droge i da imaju šansu vratiti se normalnom životu". Prevelika je razlika između širenja droge, sudjelovanja u upropaštavanju i zavođenju drugih ljudi, i osobnog konzumiranja opojne droge da bi pomilovanje za zločin širenja opojne droge mogla pohvaliti s. Bernardica koja dobro zna kako su posljedice takva djelovanja.

Trebalo bi pozdraviti pojavu tako brojnih reakcija različitih društvenih čimbenika i pojedinaca koji su se javno oglasili zbog stvarne zabrinutosti za opće dorbo, ali i sa žaljenjem konstatirati da se dogodila i apsolutno neprihvatljiva reakcija koja je pogazila sve granice dobrog ukusa i etike te otkrila kako nevjerojatno nisko može pasti hrvatsko novinarstvo kad objavljuje takvu "promidžbu". Riječ je o oglasu objavljenom preko cijele stranice u "Večernjem listu" od 1. kolovoza za koju se tvrdi da su ga posredovanjem čak dviju agencija naručili otac i majka jednog ovisnika iz Splita, koji žele ostati anonimni, a kojim se četirima javnim osobama javno upućuje objektivno uvredljiva poruka. Takva poruka bi bila po svom sadržaju uvredljiva i kad bi se naručitelji potpisali i kad bi bila upravljena i bilo kojim drugim, javnim ili nejavnim, imenovanim osobama. No, budući da su naručitelji ostali anonimni, a da su oni koje se željelo pred javnošću izrugati imenovani, radi se o krajnje neetičkom postupku, a nije isključena ni mogućnost beskupulznog politikanstva svojstvenog najnekulturnijim predizbornim kampanjama.

Direktor "EP 64" tvrtke koja je pred javnošću preuzela odgovornost za objavljivanje te oglasne stranice i naplatila, kako se tvrdi, 23.400 kuna, branio je objavljivanje toga "oglasa": "Živimo u demokraciji i ne vidim zbog čega ne bismo mogli objaviti takav oglas..." Te riječi bjelodano pokazuju zapanjujuću odsutnost minimuma etičke svijesti. Jao nama ako budemo izgrađivali demokraciju bez etike i pravnu državu bez pravde. Jao nama ako će se u Hrvatskoj za novac, čak i u javnosti, moći baš sve postići ili dobiti. Zar zaista na putu do pravne države i do zrelije i stabilnije demokracije moramo proći baš sve moguće zablude i negativnosti?



Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal

(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU :

- **Intervju s Predsjednikom Mesićem**
- **K vukovarskim ruševinama 10.000 turista**
- **Uz Dan Domovinske zahvalnosti**
- **Razrješenja za 35 veleposlanika**
- **Uhićen Srbin Slavko Drobnjak**
- **Dubrovčani žele most Pelješac - Klek**
- **O Iloku...**
- **Gosti....**
- **Depresija**



Sa Velikogospojinskog slavlja, Župni park "Father Kamber"
13. kolovoza 2000, Mississauga

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing Editors:

Ing. Slavko Butković, Srebrenka Bogović
Dr. Darko Desaty
Dr. Zdravko Dokuzović
Višnja Geohell, Drago Geohell
Biserka Milinković, Ivo Tasovac
Damir Borovčak
Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6

Novi imail: iskra1@look.ca

Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053

Fax :
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretplata :
KANADA: \$60.00
USA: \$50.00

Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.
Pretplata na "ISKRU" može
se učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates :

1/2 page - \$100.00 per issue
\$1,000.00 yearly
\$500.00 per six months

1/3 page - \$50.00 per issue
\$500.00 yearly

1/8 page (business card)
\$25.00 per issue
\$500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Broj 64. 15. kolovoz. 2000.

Sadržaj:

Pismo urednice.....	2
Vijesti iz Toronta.....	3
Najnovije vijesti.....	4
Vijesti na engleskom.....	5
Hrvatsko državno izaslanstvo u Washingtonu.....	6
Intervju s Predsjednikom Mesićem.....	6
Konferencija za tisak nadbiskupa mons. Bozanića.....	7
News from Canada.....	8
Uz Dan'oružanih snaga RH.....	8
Kompromitacija Domovinskog rata šteti Hrvatskom narodu.....	9
Razne kratke vijesti.....	10
Gospodarstvo.....	11
Turizam.....	12
Malo o iseljeništvu.....	13
Vijesti iz BiH.....	14
Vijesti iz kulture.....	15
Zanimljivosti.....	16

Mojim očima.....	17
Ilok.....	18
Dan u Dubrovniku.....	19
Ivan Haramija-Hans, Gosti.....	20
Pavao Pavličić, Stubište.....	21
V. Parun.....	21
Završila 285. Sinjska alka.....	22
A laugh or two.....	23
Splitte moj.....	23
Događaji u zajednici.....	24 - 29
Vaša pisma.....	30
Vaše zdravlje, Depresija.....	31
Motrišta.....	32

Prilog HRVATSKOJ ISKRI,

- Godišnje oko 150 branitelja pokuša
samoubojstvo, a stotinjak ih uspije
- Devet žena iz Hrvatske i BiH dobit će
odštetu od Karadžića
- U Jugoslaviji uhićeni Nizozemci, lovci na
glave
Damir Borovčak, Hello Toronto-ovdje Zagreb
Odnosi s Haagom, intervju s dr. Goranom
Granicem



Dragi čitatelji,

Zaista se mnogo dogodilo ovih dana u našoj zajednici, tako da i prostorno i vremenski jedva slijedimo sve događaje. Neke od događaja uspjeli smo posjetiti dopisnici ili ja, tako da ćete vidjeti izveštaja sa vaših organiziranih aktivnosti u događajima naše zajednice, nažalost, ne sa svih!.. Isto tako iskorištavam priliku da se zahvalim radio postaji "Zvuci Hrvatske" i vlasniku gosp. Ivici Lončariću na intervjuu sa Predsjednikom RH gosp. Stjepanom Mesićem. Pokušali smo vam donijeti presjek događaja u domovini, uz ono toplo i lijepo: o Iloku, malo šale o gostima, o Sinjskoj alki itd.

Posebno vam pozornost skrećem na rubriku "Vaše zdravlje", jer je ovaj puta dr. Darko Desaty pisao o temi koja je vrlo česta, a tako se malo o njoj govori. Depresija je bolest, jednako kao i zubobolja, ili išijas; jedino naše pučanstvo ne želi govoriti o mentalnim bolestima, kao da nas je sram. Pred koji dan u Torontu se je dogodila užasna tragedija zbog te bolesti, a takve tragedije, nažalost, ne zaobilaze ni našu zajednicu. Molim vas zato, dobro pročitajte ovaj članak, pa ako vam treba pomoć, potražite ju. Ako vidite da prijatelju treba pomoć - pomozite time da mu pružite ovaj članak, kojim ćete možda sve reći.

Na kraju smo ljeta, još samo pola mjeseca, pa opet normalan život, čak i škola počinje. Šaljem toplu dobrodošlicu svima vama koji se vraćate s mora ili iz domovine, hvala na karticama i pošti. Zašto ne podijelite koju dragu sliku s nama?

I, na kraju: promijenili smo imail, zbog problema sa našim "serverom". Novi imail je: iskra1@look.ca Molim Vas uvažite ovu promjenu.

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Novi imail: iskra1@look.ca

Vaše zdravlje

DEPRESIJA

je više nego prolazna potištenost

Povremeni osjećaj zlovolje i malodušnosti je normalna reakcija na napore i stresove svakodnevnog života, a prolazni se napadaj potištenosti može pojaviti bez očitog razloga. Iako se takova stanja u običnom govoru često nazivaju "depresijom", taj stručni izraz se upotrebljava i za ozbiljni poremećaj raspoloženja koji treba liječiti u profesionalnoj klinici. Uspješni liječnički postupci sada su na raspolaganju i u većini slučajeva olakšavaju nevolju prave depresije, iako mnogi pacijenti koji su pogođeni tom bolešću ne vjeruju da će im ti postupci biti od pomoći.

KLINIČKA DEPRESIJA

Prava depresija je određena psihijatrijska bolest prouzročena kemijskim promjenama u mozgu. To je poremećaj duševnog raspoloženja koje se očituje emocionalnim i fizičkim promjenama, poremećajima u mišljenju i ponašanju, a zahtjeva medicinsko liječenje. Ozbiljno depresivni ljudi mogu izgubiti vezu s realnošću, a mogu izgubiti i volju za jelo i aktivnosti. Depresija se može pojaviti kao reakcija na preživjelu tragediju ili gubitak, ali može doći i iznenada kao grom iz vedra neba.

U prošlosti, depresija se smatrala kao slabost ili nedostatak ličnosti, koja se trebala svladati većom odlučnošću ili snagom karaktera. Danas se smatra da je depresija biološki poremećaj baziran na kemijskim promjenama u mozgu koje se mogu liječiti lijekovima i psihoterapijom.

Sklonost kliničkoj depresiji može biti nasljedna, a promjena u raspoloženju može biti izazvana nekom krizom kao što je smrt voljene ili bliske osobe, rastava, porod ili gubitak zaposlenja. Seksualno ili fizičko zlostavljanje, nezadovoljstvo na poslu, financijske brige, međuljudski odnosi i ostali stresovi mogu također voditi u depresiju.

PREMALI BROJ DEPRIMIRANIH TRAŽI POMOĆ

Mnogo više ljudi oboljeva od depresije nego što se misli. Statistika kaže da u sjevernoj Americi 10-15 % muškaraca i 25% žena, barem jednom u životu, obole od depresije. Poslodavci primjećuju porast u broju izostanaka s posla, smanjenje produktivnosti i gubitak namještenika. Povećava se upotreba lijeka Prozac i drugih antidepressivnih sredstava. Ali iako je sigurno i efektivno liječenje sada svima na raspolaganju, ipak depresija ostaje pogrešno shvaćena, nedovoljno dijagnosticirana i nepotpuno liječena bolest. Usprkos svim novim metodama liječenja, specijaliziranim klinikama, dostupnim uslugama savjetnika i "samopomagajućih" grupa pacijenata, ipak premali broj ljudi s mentalnim problemima traže ili dobiju odgovarajuću terapiju.

Studije su pokazale da manje od četvrtine depresivnih ljudi traži medicinsku pomoć. Najveći problem je u prepoznavanju simptoma i žestine te bolesti. Mnogi misle da su samo malo više umorni ili se pak loše osjećaju. Neki čak misle da je ozdravljenje nemoguće ili da ne vrijedi tražiti pomoć. Neki se stide priznati da boluju od mentalnog poremećaja ili misle da depresija nije prava bolest. Jednom kad ljudi spoznaju da je depresija zapravo kemijska neravnoteža onda se i lakše odluče da potraže pomoć liječnika, psihijatra ili specijalizirane "mood disorder" klinike.

KAKO PREPOZNATI KLINIČKU DEPRESIJU

Kod ozbiljne depresije iz raspoloženja nestaje veselje, a misli postaju negativne; akcije se usporuju kao da je osoba pritisnuta teretom. Bitna značajka je *anhedonia* - gubitak zadovoljstva i osjećaj malodušnosti izvan granica normale, koji traje dulje od dva tjedna. Jedan od prvih znakova je beskrajni umor, slabost i gubitak energije. Tipično, deprimirane osobe se najslabije osje-

ćaju ujutro, nakon kratkog, poremećenog sna i ranog buđenja. Ostali upozoravajući znakovi uključuju: uzbuđenost, nervozu, nemir, pritisak u grudima, slab apetit, gubitak na težini i oslabljeni spolni nagon.

U emotivnoj sferi znakovi depresije su: gubitak interesa u uobičajenim aktivnostima, izbjegavanje društva, nesposobnost uživanja u zabavi (engleski: "inability to have fun"), tjeskoba, razdražljivost i pretjerani izražaj neprijateljstva. U spoznajnoj sferi znakovi su slijedeći: oslabljena koncentracija i moć donošenja odluka, osjećaj bezvrijednosti, krivnje i beznadno loših izgleda za ozdravljenje, umišljanje bolesti (hipohondrija), napadi plača i bavljenje mislima o smrti i samoubojstvu.

SUVREMENO LIJEČENJE MOŽE POMOĆI

Današnje terapije - više humane i efektivne - su slijedeće:

Farmakoterapija s raznim antidepressivnim sredstvima može uspostaviti ravnotežu u kemiji mozga.

Psihoterapija, obično s psihijatrom, može obrnuti negativne i samookrivljujuće misli kod depresivne osobe.

Fizička aktivnost i tjelesne vježbe mogu biti efektivne kod laganih depresija, a kod težih depresija uz ostale terapije.

Terapija gubitka sna ("sleep deprivation therapy") može često normalizirati neuredni ritam spavanja.

Nažalost, unatoč njihovim poteškoćama, depresivne osobe često ne osjećaju potrebu za liječničkim savjetom, zamišljajući da je njihova patnja opravdana i da će njihovo liječenje biti uzaludno. Bitno je da pacijent - kao i njegovi prijatelji, članovi porodice, poslodavci i suradnici - postanu svjesni da se pomoć može naći i da je na raspolaganju. Treba samo ustrajati u nagovaranju dotične osobe da potraži profesionalnu pomoć ističući da je vrijedno pokušati se liječiti. Treba pokazati sućut, uživanje, zanimanje i čvstu volju za pažljivo slušanje, bez da se depresivna osoba okrivljuje da simulira bolest ili da joj se kaže da je dosta toga prenavljanja i neka se otrese svoje tjeskobe.

Svaka osoba čije depresivno raspoloženje traje dulje od dva tjedna treba stručnu pomoć. Prvo treba kontaktirati porodičnog liječnika, koji će onda, ako treba, pacijenta uputiti psihijatru ili u "mood disorder" kliniku. Neki poslodavci imaju svoje povjerljive programe za pomoć oboljelim službenicima. Osobama sa samoubilačkim porivima može traumatološki (emergency) odio svake veće bolnice pružiti pomoć, 24 sata na dan.

(Izvor: June Angel, Ph.D., *Canadian Health Guide*, U of T, 1999.)

Dr. Darko Desaty

Toronto Star: "Ecstasy, rave and depression"

Osjećaj depresije, tromosti ili potištenosti nakon uzimanja ilegalne droge *ecstasy*, vjerojatno je znak da je ta droga snizila razinu *serotonina* u mozgu, tvrdi jedna studija napravljena nedavno u Torontu i objavljena u časopisu *Neurology*.

Kemijski spoj koji prenosi živčane podražaje s jednog živca na drugi, tzv. *serotonin*, važni je neurotransmiter koji utječe na raspoloženje, apetit, san i emocije. Niske razine tog spoja u mozgu izazivaju depresiju, potištenost, tjeskobu i agresivnost.

Zdravstveni stručnjaci smatraju da kombinacija energičnog plesa, visoke temperature i dehidracije organizma dodaje k efektu droge *ecstasy* uzimane tokom *rave* događaja. Slijedeći dan mnogi se ne osjećaju sretnim i raspoloženim, osjećaju depresiju, nemir, a neki imaju čak i paranoidne epizode.

Studije na osobama koje su umrle od prevelike doze droge *ecstasy* kao i druge studije načinjene na životinjama pokazale su da ta droga oštećuje mozak smanjivanjem razine serotonina i do 60%. To pokazuje da ona nije bezazlena, kako to neki tvrde, i da treba biti oprezan kod uzimanja droge *ecstasy*.

Najbolje je ne uzimati nikakvu drogu!

Vaša pisma

Poštovana urednice, Toronto, 7.kolovoza 2000.

Veliko mi je veselje čitati HRVATSKU ISKRU, tako da jedva čekam kad će doći novi broj. Mislim da je izbor dopisa i štiva odličan i na mjestu, a vjerujem da dosta čitatelja dijeli moje mišljenje, pa stoga tako nastavite.

Prilažem moju pretplatu, i srdačan pozdrav Vama i uredništvu,

Miro Volarić, Toronto

Poruka urednice: Gosp. Volariću velika hvala na pretplati, kao i na pomoći HRVATSKOJ ISKRI. Iskorištavam priliku da se zahvalim obitelji Dorić na \$100 pomoći HRVATSKOJ ISKRI.

THOUGHT FOR TODAY

People will forget what you said,
People will forget what you did,
But people will never forget
how you made them feel.

Think about this and take the time today to make someone feel special.

(Biserka Milinković)

Novi imail: iskra1@look.ca

Dear All,
I am faxing the following letter to the AP and the N.Y. Times. Join me in this complain if you wish by writing to them. I don't want to see any more unnecessary bad press for Croatia.

NATIONAL FEDERATION OF CROATIAN AMERICANS
Hilda M. Foley, Public Relations
13272 Orange Knoll Dr.
Santa Ana, CA 92705
Phone/Fax 714 832-0289

Ms. Sally Jacobsen
International Editor, Associated Press
50 Rockefeller Plaza
New York, NY 10020

Aug.4th,2000

Dear Ms.Jacobsen,

On the internet website the New York Times carried a report by the AP on Aug.4th, titled:"Yugoslav Prosecutors Seek Precedent". In the last paragraph a grievous mistake was made, by stating that the indicted war criminal Slavko Dokmanovic, who committed suicide in the Hague jail while awaiting his verdict, was a Bosnian Croat.

Slavko Dokmanovic was a Serb native of Vukovar, Croatia, who was mayor of that city when it was brutally attacked and destroyed by the Serb paramilitary and the Yugoslav army. He was the man who ordered the seizure and subsequent massacre of 261 wounded Croatian soldiers and patients from the Vukovar hospital. You can refer to your own report of July 4th 1997 from the ICTY in The Hague.

It might not be important to you or the N.Y. Times to make such a mistake in identity, but it is important to every Croatian. Perhaps if you would substituted an "imaginary" American committing these ware crimes instead of a Serb national who actually did it, you might feel somewhat differently! We believe a published retraction or correction is very much in order.

Sincerely,

Hilda M. Foley

Vijesti iz Toronta

UPISI U HRVATSKE ŠKOLE

U subotu 9. rujna u Mississaugi "Blessed Trinity", 2495 Credit Valley Blvd; "St. Peter and Paul", 4205 Woodington Dr. Brampton, "St. Anne", 124 Voden Street.

8th Annual "Dora" Golf Tournament and dinner

sponsored by Modern Age Plastics Inc., Cziraky Grossi Chartered Accountants, Draganjac Pressman Chartered Accountants, Steve Krasic of Equion Securities Canada Ltd. And RMD Tool & Machine Co. Ltd. at

Royal Woodbine Golf Course on Wednesday, September 13, 2000.

Total golf package: \$ 250. per player includes:

*Green fee * Power cart * Mulligans

* Lunch on course * Dinner, wine & prizes

*Elimination draw for Las Vegas trip

Dinner only: \$ 85.00 to bring a guest for dinner (includes door prize)

For more information please contact:

**Modern Age Plastics, Att. Janet Dean
Tel. (416) 675-2955, Fax (416) 675-2965**

HRVATSKI JEZIK NA U of T

Profesorica Silvana Sanader obavještava studente da će i ove godine biti tečaj hrvatskog jezika, povijesti i kulture na U of T, i to po sljedećem rasporedu:

U Torontu: - Početni stupanj (Elementary Croatian)
ponedjeljkom i srijedom od 5 - 7 p.m.

- Hrvatska povijest kulture (Croatian Cultural Hist.)
petkom od 12 - 2 p.m.

U Mississaugi: - Početni stupanj (Elementary Croatian)
utorokom i četvrtkom od 5 - 7 p.m.

- Srednji stupanj (Intermediate Croatian)
utorkom i četvrtkom od 7 - 9 p.m.

HRVATSKA KATOLIČKA ZAJEDNICA ZA AMERIKU I KANADU organizira 30. jubilarno hodočašće u zavjetne kapelice Majke Božje Bistričke i Kraljice Mira u Washingtonu, 9. i 10. rujna 2000.

Sveti Otac Papa i američki biskupi proglasili su Svetište Bezgrešnog Začeca u Washingtonu kao hodočasničko mjesto gdje vjernici u ovoj jubilarnoj godini mogu dobiti potpuni oprost od grijeha. Proslavu u Washingtonu će predvoditi hrvatski nadbiskup iz Zagreba msgr. Josip Bozanić i prvi hrvatsko-američki biskup iz South Dakota msgr. Blaž Čupich. Glavna proslava bit će u nedjelju, 10. rujna u Nacionalnom svetištu sa svečanim hodočašćem oko Bazilike i sa svečanom misom u Bazilici.

Ako želite više informacija, nazovite:

Stjepan Grgić	Tel. 416-234-1514
Biserka Milinković	Tel. 905-827-0934
Dragica Starčević	Tel. 905-335-6402
Ljubica Ribarić	Tel. 905-844-3694

PREPORUČUJEMO:

Toronto Institute of Spinal Health Dr. J. Zeljko Srbelj, D.C.. D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozljeda

- o Boli u leđima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Športske ozljede



- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa leđima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
na dvije adrese:

2522A Keele Street
Toronto, Ontario
416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
Suite 208, Toronto, Ontario
416 - 760 - 7418

Preporučujemo Vam:



Special Agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

Exclusive Agents for
CAR RENTALS
IN CROATIA

General Turist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agancije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Također, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7,FM od ponedjeljka do petka od 14:00-15:00, te nedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40AM)
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- IVICA (JOHN) LONČARIĆ -

3045 Southcreek Rd., Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net www.generaltourist.com **Fax: (905) 602-8899**

Najnovije vijesti....

Priredila: V. Krčmar

D&B: HRVATSKA IZLAZI IZ RECESIJE

ZAGREB, 11. kolovoza (Hina) - Dun&Bradstreet (D&B), jedna od vodećih međunarodnih agencija za poslovne informacije i bonitete i u svom je izvještaju za kolovoz dodijelila Hrvatskoj ocjenu rizičnosti ulaganja DB5a. Uz takvu, nepromijenjenu ocjenu u odnosu na posljednja tri mjeseca, analitičari D&B su za ovaj mjesec uz indikator rizika ulaganja u Hrvatsku dodali i oznaku poboljšanog profila rizičnosti za ulaganje. Najsvježiji gospodarski pokazatelji, kako napominju iz D&B-a, potvrđuju da Hrvatska izranja iz recesije. To potvrđuje i više nego očekivani rast BDP-a Hrvatske (realno četiri posto) u prvom ovogodišnjem tromjesečju. U toj agenciji očekuju pak kako će ove godine Hrvatska zabilježiti realni rast BDP-a od 2 posto.

Poboljšanje tog profila rizičnosti ulaganja izravni je pokazatelj kretanja postojećeg rejtinga Hrvatske, napomenuli su nedavno iz D&B-a, a ta je agencija tako u svom izvješću za travanj, najprije poboljšala profil rizičnosti ulaganja, da bi zatim u svibnju, Hrvatskoj dodijelila i bolju ocjenu rizičnosti ulaganja.

Ocjena rizika ulaganja koju trenutačno ima Hrvatska, DB5a, najbolji je rejting u razredu DB5 koji neku zemlju označava kao područje visokog rizika. Kako su pak, nedavno istaknuli iz tvrtke Bonline, koja je predstavnik D&B-a u Hrvatskoj, takva je ocjena zapravo pozicija s koje bi Hrvatska ubrzo mogla, (možda već i završetkom ovogodišnje turističke sezone), prijeći u razred DB4, odnosno područje umjerenog rizika za ulagače.

S ocjenom DB5a Hrvatska je i dalje na devetom mjestu na listi 24 zemlje srednje i istočne Europe. Na toj su ljestvici i dalje prve Mađarska i Slovenija s ocjenom DB3a, dok su posljednje Albanija i SR Jugoslavija s ocjenom DB7. (Hina)

MESIĆ O POSJETU SAD-U

ZAGREB, 11. kolovoza (Hina) - Hrvatski predsjednik ocijenio je u petak u Zagrebu da su razgovori, koje je hrvatsko izaslanstvo vodilo proteklih dana u Washingtonu, pomogli otvaranju i predstavljanju hrvatskih potencijala američkom kapitalu.

"Moja je procjena da su razgovori bili obostrano korisni", rekao je Stipe Mesić u zračnoj luci po povratku iz Washingtona. Za hrvatsko izaslanstvo posebno je bilo značajno, objasnio je, predložiti "američkoj strani da preko privrednih asocijacija djeluje kako bi se Hrvatsku prepoznalo kao pravnu državu u koju se može ulagati".

Premijer Račan, koji je također bio u izaslanstvu, ostao je u privatnom posjetu u Sjedinjenim Državama. Hrvatsko izaslanstvo razgovaralo je tijekom četverodnevna boravka u Washingtonu s američkim predsjednikom Billom Clinton, državnim tajnikom Madeleine Albright, ministrom obrane Williamom Cohenom, te drugim dužnosnicima američke administracije i svjetskih finansijskih organizacija sa sjedištem u glavnom američkom gradu.

Ministar vanjskih poslova Tonino Picula ocijenio je da je posjet imao jasnu finansijsko-gospodarsku dimenziju jer je hrvatska vlada, uz pomoć od 30 milijuna dolara, dobila podršku za provođenje gospodarskih reformi. On je kazao da je američki predsjednik osobno dao potporu ideji da idućeg mjeseca u nizu američkih gradova hrvatska vlada organizira prezentaciju hrvatskoga gospodarstva.

Upitan o jednoj od tema razgovora - stanju u susjednoj SRJ,

Picula je kazao da je hrvatsko izaslanstvo prenijelo "svoju skepsu" prema potencijalima opozicije u Srbiji, pa samim time i izgledom beogradske političke scene u post-Miloševićevskom razdoblju. (Hina)

ĐUKIĆ: GENERAL STIPETIĆ JE SUODGOVORAN

RIJEKA, 11. kolovoza (Hina) - Srpska narodna stranka (SNS) drži da je general Stipetić, uvažavajući sve njegove osobine i sposobnosti, ako ne odgovoran, ono barem suodgovoran za ružne događaje tijekom i nakon operacija "Oluja" i "Bljesak", jer je svo vrijeme rata pripadao samom vojnom vrhu, izjavio je u petak u Rijeci predsjednik stranke Milan Đukić.

Također je činjenica da nitko od hrvatskih građana, bilo hrvatske ili srpske nacionalnosti, nije odgovarao za Medački džep, Pakračku Poljanu i druge zločine, za tisuće nestalih osoba, za 40 tisuća srušenih i opljačkanih objekata, rekao je Đukić na konferenciji za novinare.

Po njegovim riječima odgovornost za počinjeno svakako snose i pojedine najistaknutije osobe sadašnjeg hrvatskog državnog vrha, uključujući predsjednika Mesića - koji su znali za provođenje politike etničkog čišćenja, ali na to nisu upozoravali, zbog tobožnje zaštite nacionalnih interesa.

Ustvrdio je kako su od sadašnjih vladajućih stranaka za propušteno svakako najodgovornije SDP i HSLS stranke.

Napominjući da se operacija "Oluja" ovih se dana ponovo pokušava promovirati u blistavu pobjedu, Đukić je rekao da će javnosti postajati sve jasnije što vrijeme dalje odmiče da je to bio sramni čin hrvatskog naroda, jer će postajati sve jasnije da otpora u većini gradova bivše Krajine nije bilo, s obzirom da su Srbi to područje napustili prije početka operacije i da je najbolje oružje također povučeno ranije.

Đukić ističe da bi svima trebalo biti u interesu da se svi događaji u vezi s Olujom što prije rasvijetle, da se što prije s hrvatskog naroda spere ljaga kolektivne krivnje i da se uvidi činjenica da je "Oluja" bila sraman, prljav, međunarodni ratni sukob, koji je osmišljen i dogovoren.

Predsjednik SNS-a je izrazio prosvjed zbog, kako je kazao, presporog, gotovo nepostojećeg procesa povratka Srba u Hrvatsku, što je, po njegovim riječima, još uvijek politička odrednica aktualne vlasti. (Hina)

U POSLJEDNJE DVIJE GODINE VUKOVAR POSTAO ORGANIZIRANO TURISTIČKO ODREDIŠTE:

K VUKOVARSKIM RUŠEVINAMA 10.000 TURISTA

Vukovar, U posljednje vrijeme u Vukovaru nije bilo teško uočiti autobuse s registarskim oznakama iz svih krajeva zemlje i ljude s torbicama i fotoaparatima kako šetaju gradom i iščudavaju se posljedicama koje je taj grad pretrpio u Domovinskom ratu. Neki gradom šecu organizirano i u pratnji vodiča.

Turistička agencija "Dunav-turist" koja djeluje u sklopu tvrtke "Vučedol" jedna je od rijetkih koja organiziraju posjete Vukovaru i Iloku uz usluge vodiča. Najčešći korisnici tih aranžmana su razne udruge proizašle iz Domovinskog rata, naši iseljenici, ali i mnogobrojne škole iz cijele Hrvatske. "Žalosno je da prodajemo posljedice rata pod turizam, ali to je ono što imamo i što ljudi moraju vidjeti. Naša je procjena da je Vukovar u protekle dvije godine organizirano posjetilo više od 10.000 ljudi, što je za ovaj neturistički kraj golem brojka", kaže Ankica Holik.

Najviše posjeta bilježe u proljeće i ljeto. Razgled s pratnjom vodiča stoji 150 kuna. Posjećuju se i najrazrušeniji dijelovi grada, masovna grobnica na Ovčari, groblje hrvatskih branitelja. Izleti duž vinske ceste, ručak u Iloku ljepši su dio aranžmana. Velikih problema imaju s ponudom višednevnih aranžmana zbog nedovoljnih smještajnih kapaciteta u Vukovaru i Iloku, ali se ispomažu smještajem u osječke i vinkovačke hotele.

Razgovaralo se i sa Županijskim uredom za prosvjetu i kulturu, od kojeg se uskoro očekuje pozitivan odgovor o uvrštavanju posjeta Vukovaru u program svih osnovnih škola u Hrvatskoj. (Večernji list)

Posjet Hrvatskih obrtnika Kanadi pod pokroviteljstvom udruge Croata International

Ako još vrijedi poslovice: *daj gladnome ribu, jesti će jedan dan, nauči ga pecati, jesti će cijeli život*, onda napor i strategija udruge Croata International da pomogne hrvatskoj privredi su usmjereni u plodonosnom pravcu. Uz hvale vrijedan broj pothvata ostvaren do danas treba svakako spomenuti poziv Hrvatskoj obrtničkoj komori, te dolazak njenih predstavnika u Kanadu svibnja ove godine.

Desetorica članova Komore, hrvatski obrtnici i mali poduzetnici održali su sastanke u Torontu, Mississaugi, Kitcheneru i Cambridgeu, uglavnom posjećujući srodne tvrtke poslovnih ljudi hrvatskog podrijetla u Ontariju.

Od radionica/poduzetništva u vlasništvu Kanadana hrvatskog podrijetla posjetili su: MTM Automation Gages & Dies Inc., L.S. Metal Foundry Inc., Mance Manufacturing Inc., Door Maker, Steel Security Product Ltd., White Tanning Co. - Tvornica kože, Dynamic Iron, te "Vintage - drveni podovi" Ltd. Od ostalih poduzetnika posjetili su također Dominion Spring, te tokarsku tvrtku Linemar Tool and Die poznatog tvorničara G. Frank Hazenfratz-a.

Obrt i mala privreda imaju dugu i vrijednu tradiciju u svim većim gradovima Hrvatske, a naročito u njenom glavnom gradu Zagrebu. Razvoj obrta usko je vezan uz razvoj naselja Kaptol i Građec, iz kojih je stasao moderan Zagreb. U 14. st. na području Građeca pojavljuju se prve "bratovštine" u kojima se okupljaju žitelji po etničkoj-strukovnoj pripadnosti. Interesantno je da prema pojedinim vrstama obrta nazivaju i neke zagrebačke ulice: postolari su stanovali u podgrađu, uz potok Medveščak, po narodnosti su bili uglavnom Nijemci pa se naselje zvalo "Šoštarska Ves". Lončari su stanovali uz potok Ilicu, dok su mesari naselili zapadni dio Građeca koji se još i danas zove Mesnička ulica.

Prvi su se počeli udruživati u cehove obrtnici Građeca. Kralj Matija Korvin dodijelio je prilikom svog boravka u Zagrebu (1466) cehovske privilegije postolarima, te krznarima, uzdarima i remenarima. Ubrzo su im se pridružili i sedlari (1480). Početkom 16. st. osnovani su cehovi zlatara (1519), ostrugara, bravara, kovača i mačara (1521). Godine 1617 gradska uprava osnovala je ceh čizmaru, brijača, apotekara i staklara (1617), a u 17.st. spominje se ceh gumbara i tkalaca. Potkraj 17. st. Leopold I daje privilegije cehu trgovaca. U klerskom Kaptolu postolari su prvi dobili povlastice (1627), a zatim ostali cehovi, kao i oni s Građeca. Biskup Maksimilijan Vrhovec dopustio je 1792 godine obrtnicima koji stanuju u Vlaškoj ulici udruživanje u kaptolske cehove.

Od osnutka cehova do njihovog ukinuća krajem 19. st. (1872) evidentirano je na području Zagreba 28 cehova. Do 1913. godine u cehove su primani samo rimo-katolici. Svi članovi ceha morali su sudjelovati i u vjerskim obredima. Kao vjernici mnogi cehovi su kao pokrovitelji darovali crkve altarima i ostalim crkvenim rekvizitima. U analima zlatarskog ceha iz 1521. godine spominje se "...hotejući se koi vu ceh podati, da on mora dati jednu Marku Srebra za Oltara Cehovskoga njihovoga Zdersavanja..."

Moderni obrt izrastao je iz cehovskih udruga carskim dekretom Franje Josipa I. iz 1872. godine kojom se ukida cehovska organizacija i proklamira sloboda obrta, odnosno osnivanje obrtnih zadruga. Obrtnička komora Republike Hrvatske je nastavak slobodarskih aktivnosti raznih zanatlija i obrtnika.

I Republika Hrvatska je napokon prepoznala vrijednosti ove duge obrtničke tradicije stare preko 400 godina i naporu su uloženi za obnovu i uspješan rad male privrede kojem se pridružila i udruga Croata International.

Prva obrtnička večera u Kanadi održana je u Croatia Club-u u četvrtak 25.svibnja 2000 prije odlaska grupe Hrvatske Komore u Sjedinjene Države. Skup je, ispred kanadskog organizatora Croata International pozdravio predsjednik udruge gosp. Krešimir Majer, ispred Kanade predstavnik Canadian Trade Centre-a, ispred Republike Hrvatske, konzul g. Picukarić, a ispred Obrtničke komore njen predsjednik gosp. Stjepan Šafran. S grupom je trebao doputovati i ministar iz Ministarstva obrtnika malog i srednjeg poduzetništva gosp. Željko Pecek, ali je zbog prezauzetosti bio spriječen, te je pozdravio skup putem dopisa.

Delegaciju Hrvatskih obrtnika također je primila paralelna udruga koja djeluje sa sličnim mandatom kao i Croata International: *Croatian-Canadian Chamber of Commerce*. Ta udruga pozvala je delegaciju

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 64, 15. VIII. 2000.



Gg. Krešo Majer i Stjepan Šafran, za vrijeme svečane večere

obrnika dan ranije na sastanak u Ontario Albany Club. Za očekivati je da te dvije ontarijske udruge ubuduće nađu zajednički jezik, odnosno zajedničkim snagama ulože napor za daljnje unapređenje hrvatskih obrtnika i poduzetnika omogućivši im što veći broj sastanaka s poslovnim ljudima i izvan hrvatske sredine Južnog Ontarija.

U svom pozdravnom govoru u Croatia Clubu, između ostalog gosp. Šafran, predsjednik Obrtničke komore osvrnuo se na rad nove Vlade, koja je "s velikim entuzijazmom krenula u izmjenu zakona koji se odnosi na obrt i malo poduzetništvo". Novi zakon bi trebao stupiti na snagu do kraja lipnja ove godine, a otklonio bi mnoge prepreke utkane u dosadašnje zakone, što će vjerojatno interesirati i naše poslovne ljude, a naročito one koji žele surađivati s hrvatskom privredom i poduzetnicima.

Od najvažnijih promjena zakona svakako treba spomenuti smanjenje poreza na dohodak od 35% na 25%, a možda i čak na 20%, te uklanjanje poreza na investiranje dijela dobiti što će svakako pridonijeti brzem razvoju male privrede i obrta. Nadalje, odobren je bezcarinski uvoz nove tehnologije, neograničena veličina poslovnog prostora (koji je u bivšem režimu dozvoljavao samo 70 kvadratnih metara ili oko 600 četvornih stopa), kao i mogućnost zapošljavanja neograničenog broja radnika (po starom zakonu bilo je dozvoljeno samo 7 osoba).

Ovo potonje je naročito važan podatak zbog reorganizacije cjelokupne privrede Republike Hrvatske, zatvaranjem poduzeća, stečajevima itd. koja je prouzročila velik broj nezaposlenih. Trenutno, rekao je predsjednik Šafran. Obrtnička komora broji 92.000 članova koji omogućuju posao preko 200.000 radnika. Komora se također brine za marketing, odnosno izlaz hrvatskih obrtnika na svjetsko tržište, a time unapređuje cjelokupni izvoz hrvatskih proizvoda i tehnologije.

Uspješnost rada Komore mogao se zaključiti i iz konkretnih primjera prisutnih poslovnih ljudi. Većina koji su došli u posjet Kanadi i SAD-u predstavljaju firme koje nisu stasale pretvorbom, već su izrasle snagom iz malih obrtničkih radionica. Mnoga od tih poduzetništva trenutno zapošljavaju između 60 i 150 radnika!

I na kraju, nakon što se zahvalio organizatorima, gosp. Šafran je napomenuo da hrvatski obrtnici nisu politička udruga, jer njihovi članovi pripadaju mnogim ili niti jednoj stranci, nisu došli tražiti od Hrvata u dijaspori finansijsku pomoć, zajam ili donaciju, već su došli uspostaviti poslovnu suradnju na obostranu korist. Apelirao je na prisutne da ovaj susret ne ostane samo lijepa uspomena na ugodno druženje, već i da urod plodom otvaranjem tržišta Hrvatskoj privredi na Sjeverno-američkom kontinentu, a i mogućnost ovdašnjih poslovnih ljudi, poslodavaca i malih privrednika da prenesu svoja znanja na cehovske kolege u domovini.

Srebrenka Bogović

*Povijesni podaci o cehovima su dijelom iz Šercer Marija "Stari zagrebački obrti", izložba organizirana povodom 900. Obljetnice grada Zagreba u Povijesnom muzeju Hrvatske, Zagreb, 1991.

Srela sam mnoge poznate, pozdravila one koji su se vratili sa odmora, a među njima i vel. Josipa Kosa, koji mi je samo kratko rekao 'bilo mi je zaista lijepo u Hrvatskoj' (kao da mi to ne znamo, vel. Kos!). Ručali smo s prijateljima, no kraj nas su stalno prolazile grupe ljudi u veselom razgovoru, smijehu, šali.... tako da je bilo očito da je ovaj dan veliki blagdan.

Nažalost, morala sam otići dosta rano, kad su mnogi još i dolazili, i žao mi je zbog toga, no posao tjera dalje.

Svima koji su bili uključeni u ovo slavlje, velike čestitke na izvrsnom uspjehu (hvala na izvrsnom mesu) - jer, bilo nam je svima zaista lijepo! (VK)

Post festum

Čujem da je ovih dana ispričan vrlo čudan, da ne kažem "degutantan", vic na jednoj od naših radio postaja. Izgleda da je sada postala nekakva moda pričati viceve koji su ispod onoga što normalni ljudi smatraju dobrim humorom, no netko mi je rekao, kako nemam pravo ništa reći, jer i Predsjednik Mesic je pričao čudne viceve. Ja ipak smatram da se o nekim stvarima ne može šaliti, jer to baca ružno lice na nas i našu zajednicu.

Nažalost, izgleda da su i premijer Račan i predsjednik Mesic čuli "vic" voditelja ove radio postaje. Ne znam kako će oni reagirati, ali moje pravo, kao privatne osobe i kao urednika ovih novina je da se ogradim od ovakvih "viceva", koje nas iz dijaspore, posebno iz Toronta i okolice, opet stavljaju u neku iskrivljenu sliku prema domovini.

Nadam se da će i predsjednik Mesic i premijer Račan shvatiti da iza ovog "vica" ne stoji torontska zajednica, već samo jedan pojedinac, i iako ne smatram da se trebamo bilo kome ispričavati - jer Vi i ja nismo ispričali ovaj "vic" - smatram da moramo uputiti domovini i našem narodu poruku da nas je sram da takvi vicevi izlaze iz baš naše sredine, i zaželjati svim članovima delegacije Republike Hrvatske dobar posao u SAD-u i sretan povratak u Hrvatsku, s našim najboljim željama.

Valentina

DA LI ZNATE ?

Želite li dobiti najnovije vijesti i informacije, iz svijeta ili Hrvatske i Bosne i Hercegovine, a imate internet u kući, pogledajte slijedeće :

www.predsjudnik.hr - Ovdje možete dobiti informacije u vezi Predsjednika RH Stjepana Mesica i "prijdužiti" se "kavi"

www.HRT.HR/HR - Vijesti i informacije Hrvatske TV.

Biserka Milinković

HRVATSKA ISKRA
Vaše zadovoljstvo

Preporučujemo.....
Nature's Way

Nature's Way je ime koje sa zahvalnošću izgovaraju mnogi kojima su naši ljekoviti čajevi, kapi i masti pomogli, a sada eto brinu i o vašoj ljepoti!

Ranije dugo najavljivana i željno očekivana krema za njegu lica od majčine dušice zaista zasluđuje da je se zove čudotvornom, jer već nakon nekoliko dana bit ćete ugodno iznenađeni izgledom koji neće proći nezapaženo. Još imamo malu zalihu "free samples". Nazovite nas na (905) 846-3060.



Poruka urednice: Dobrotom vlasnice "Nature's Way" i ja sam dobila jednu kremu od majčine dušice i zaista vam mogu potvrditi da je ta krema čudotvorna. Lice mi se osjeća i izgleda puno bolje, pa vam svima preporučujem kremu od majčine dušice, proizvod Nature's Way

In memoriam



Srećko Pšeničnik

Pšenično zrno

"Zaista, zaista, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, rodi velik plod"
(Ivan 12: 24)

Ovim evandeoskim navještanjem bila je nadahnuta propovjed vlč. Lovre Šole, na svetoj misi zadušnici za pok. Srećka Pšeničnika, održanoj 10. kolovoza u župnoj crkvi Hrvatskih mučenika u Mississaugi. U tom misnom slavlju molilo se za pokoj duše dr. Srećka Pšeničnika, neumornog djelatnika, dugogodišnjeg predsjednika svjetske organizacije HOP, urednika lista Nezavisna država Hrvatska, odanog čuvara sjećanja na Poglavnika dr. Antu Pavelicu.

Dr. Srećko Pšeničnik je doslovno živio i radio vjerujući u postojanje Hrvatske po želji hrvatskog naroda. Po ostvarenju Republike Hrvatske on je preselio u domovinu i tamo nastavio izdavanje lista NDH kao i u daljnjem političkom angažmanu. Niti teška bolest ga nije zaustavljala u nesebičnom radu. Usprkos teškoj bolesti i nemoći, Dr. Pšeničnik izdao je posljednji broj NDH, prije fatalnog zagrljaja neumoljive smrti.

Na prvu godišnjicu, okupljeni oko oltara crkve gdje je bio dugogodišnji župljanin, udovica pokojnika gđa Mirjana Pavelić de Pšeničnik u pratnji kćeri i unuka, te u nazočnosti prijatelja i znanaica, uz prikaz svete žrtve našega Spasitelja izmolili smo molitvu na utjehu suprugu, ocu, djedu, prijatelju i znancu, odanom Hrvatu dr. Srećku Pšeničniku.

Višnja Katušić Geoheli

Vijesti na engleskom News in English

By: S. L. Butkovic

Croatian delegation returns from United States

ZAGREB (HINA) - Croatian President Stipe Mesic said in Zagreb on Friday the talks Croatian officials had held with US officials in Washington over the past few days had helped the presentation of Croatia's potential to US business people.

"It is my belief that the talks were mutually useful," Mesic told reporters at Zagreb airport upon his return from Washington. It was especially important for the Croatian delegation, he said to suggest to the US side "to act through business associations so that Croatia is recognised as a law-based state in which one can invest."

Prime Minister Ivica Račan, who was also in the delegation, stayed in the United States for a private visit.

During the four-day visit, the Croatian delegation held talks with US President Bill Clinton, Secretary of State Madeleine Albright, Secretary of defence William Cohen and other US state officials and representatives of international financial organisations based in Washington.

Foreign Minister Tonino Picula said the visit had a clear financial-economic dimensions because the Croatian Government had, along with US \$30 million of assistance, been given support for implementing economic reforms.

Picula said the US President had given his support for the Croatian government to organise the presentation of Croatia's economy in several US cities next month.

Asked about one of the topics at the Washington talks - the situation in neighbouring Yugoslavia - Picula said the Croatian delegation had expressed their

scepticism regarding the potential of the Serbian Opposition and the prospects of the belgrade political scene after Milosevic's departure.

Mesic, Račan on Croatia's economy

WASHINGTON (HINA) - At least 60 US companies have shown direct interest in doing business in Croatia and with Croatian partners at a working breakfast held for a Croatian state delegation at the US Chamber of Commerce on Thursday.

Croatian President Stipe Mesic and Prime Minister Ivica Račan, who are heading Croatia's delegation on a visit to the United States, informed those present at the event about the process of economic transformation in Croatia, privatisation and the government's wish to secure legal, fiscal and other framework which will make Croatia a country of safe and profitable investments.

Prime Minister Račan said after the breakfast the interest of US hosts was yet another encouragement to organise the presentation of Croatia's economic potential during a visit by Croatian government representatives and business people to the United States next month. Although it is necessary to complete all talks, it is to be expected that Croatia's economic potential will be presented in Washington, Houston and one of the big cities on the West Coast.

With about one billion dollars of invested capital, the United States is the biggest foreign investor in Croatia. The United States accounts for 28 per cent of all foreign investments, Račan said. A relatively small number (about 80) of US companies are operating in Croatia.

Mesic, Račan, Clinton talks excellent !

WASHINGTON (HINA) - US President Bill Clinton, Croatian President Stipe Mesic and Prime Minister Ivica Račan were held in an excellent atmosphere Wednesday night, participants asserted.

The participants agreed on a visit of US state and business delegation to Croatia next month.

Mesic said that the political part of the talks had focused on the situation in the region, where the stances of Zagreb and Washington correlated. Speaking about the situation in Serbia, Mesic relayed the Croatian point of view that this was not just a Croatian or Regional problem, but an issue of wider security.

"Yugoslavia cannot remain an isolated island while the remaining of Europe is uniting," Mesic said.

New era of relations USA-CROATIA

WASHINGTON (HINA) - After the first round of talks with members of the Croatian delegation at the State Department, Albright assessed Croatia had for only several months to become a force and factor of regional stability, adding that in that period complete partnership with the West had been accomplished.

President Mesic bestowed upon Albright a high Croatian Medal, the order of Queen Jelena and Croatian Morning Star "for her contribution to the democratic changes and solving the crisis in the Southeast of Europe".

Secretary at the White House, Capricia Penavic, was given a medal for her development of friendly relations between the two countries, for which US vice-president Al Gore's advisor for national security, Leon Fuerth, received a medal for contribution to Croatia's international recognition and the development of overall relations between Croatia and the United States.

Whales enter Adriatic Sea

ZAGREB (HINA) - The action of saving whales which accidentally swam into Adriatic Sea between Dubci and Gradac is underway, the Environment Protection and Urban Development Ministry said. The whales were spotted Thursday morning off the shore of Baska Voda (south Adriatic).

HRVATSKO DRŽAVNO IZASLANSTVO NA ČELU S PREDSJEDNIKOM STIPOM MESIĆEM I PREMIJEROM IVICOM RAČANOM U WASHINGTONU

WASHINGTON — Ceremonijom ispaljivanja 21 počasnog plotuna te intoniranjem hrvatske i američke državne himne, hrvatski predsjednik Stipe Mesić dočekan je na washingtonskom spomen-groblju Arlington uz najviše vojne počasti. Sama ceremonija započela je počasnim postrojanjem predstavnika svih rodova američke vojske, a potom su ispaljeni počasni plotuni koji su najavili dolazak hrvatskog izaslanstva predvođenog predsjednikom Mesićem.

Hrvatski šef države u pratnji vojne delegacije i vojnika koji su nosili hrvatsku zastavu, stepenicama se popeo do grobnice neznanog vojnika ispred koje je položio vijenac i poklonio se u znak poštovanja. Predsjedniku Mesiću potom su se pridružili ostali članovi hrvatske delegacije, među kojima su bili premijer Ivica Račan, ministar vanjskih poslova Tonino Picula, predsjednikov savjetnik za vojna pitanja Imra Agotić, te savjetnik za vanjsku politiku Stanko Nick. Na Arlingtonu je pokopano više od 200 tisuća poginulih američkih vojnika, no i američki politički velikaši poput predsjednika Johna Kennedyja, čiji je grob posjetila i hrvatska delegacija. Hrvatsko izaslanstvo posjetilo je također i grob pokojnog američkog ministra trgovine Rona Browna, koji je unatrag nekoliko godina tragično poginuo u zrakoplovnoj nesreći pokraj Dubrovnika.

Nakon završetka ceremonije na Arlingtonu, hrvatska delegacija uputila se u Pentagon, gdje je ponovno upriličena svečana ceremonija dočeka. Ispred Pentagona postrojene vojnike zajednički su pozdravili domaćin, američki ministar obrane William Cohen, te njegovi hrvatski gosti, predsjednik Mesić i premijer Račan. Nakon intoniranja državnih himni obavljena je smotra postrojbi, a sastanak u Pentagonu koji je trajao nešto više od pola sa-

ta za glavnu temu imao je približavanje Hrvatske NATO-savezu.

- Suradnja Hrvatske i SAD-a uvijek je imala uzlaznu liniju, ali uz neka mala nerazumijevanja. Mislim da smo sada krenuli naprijed u tome i da će suradnja biti nastavljena, a govorili smo i o određenim pojedinostima kao što je obuka i treniranje hrvatskih časnika i dočasnika. No najvažnija tema bilo je uključivanje Hrvatske u NATO-savez i tu ćemo imati potporu i ostvariti naše ciljeve i prije nego što očekujemo — naglasio je predsjednik Mesić nakon sastanka u Pentagonu, te dodao da nije bilo izravno riječi o američkoj financijskoj pomoći za Hrvatsku, premda je hrvatska strana naglasila kako je pomoć potrebna budući da treba postići standarde koje imaju zemlje NATO-saveza. Ipak, kako o konkretnim tehničkim pitanjima nije bilo riječi, sugovornici u Pentagonu nisu razmatrali mogućnost uvoza američke vojne opreme za Hrvatsku. Premijer Račan dodao je kako je posjet američkom ministarstvu obrane dobra prigoda da Hrvatska zahvali SAD-u za dosadašnju pomoć u ostvarivanju strateških ciljeva, među kojima je i ulazak u Partnerstvo za mir.

-I u budućnosti ćemo imati potporu i vrlo smo optimistični što se tiče našeg članstva u NATO-savezu. Sami najviše moramo napraviti, no suradnja vojnih postrojba je važna, od njezina tehničkog pa do edukativnog dijela — istaknuo je premijer, te dodao kako se nada da će dosadašnji oblik pomoći SAD-a za Hrvatsku vojsku biti proširen.

U posljednjepodnevnim satima utorka po ovdašnjem vremenu Predsjednik će posjetiti sjedište Glasa Amerike, a premijer Račan razgovarat će s američkim ministrom financija Lawrenceom Summersom, te posjetiti Svjetsku banku i Međunarodni monetarni fond. (Slobodna Dalmacija)

Mesić: Integracija na bivšem jugoslavenskom prostoru? Besmislica.....

Prošlog četvrtka, 10. kolovoza ove godine na radio postaji "Zvuci Hrvatske" bio je intervju s Predsjednikom Republike Hrvatske gosp. Stjepanom Mesićem iz Washingtona, pripremljen ekskluzivno za ovu radio postaju. Zahvaljujući radio postaji "Zvuci Hrvatske" dobili smo za HRVATSKU ISKRU ovaj intervju, koji će zasigurno zanimati svakoga od vas.

- Gosp. Predsjedniče, dobro nam došli na Sjevernoamerički kontinent. I koji su Vaši utisci Vašeg prvog dana u Americi?

* Mislim da je ovo jako dobra posjeta, jer smo američkoj strani objasnili hrvatske stavove, a čuli smo i stavove s američke strane. Naima mi smo sada partneri i Hrvatska je neosporno subjekt međunarodnih odnosa. Hrvatska je izborila svoje mjesto i u Europi i u svijetu, i mislim da to i Amerikanci priznaju. Moram Vam reći da nam je obećana suradnja i dalje obećano nam je da će doći do ulaganja u hrvatske resurse, a isto tako dogovoreno je da se nastavi suradnja u osposobljavanju hrvatske vojske da Hrvatska što prije postane članica Europskih integracija, drugim riječima NATO pakta.

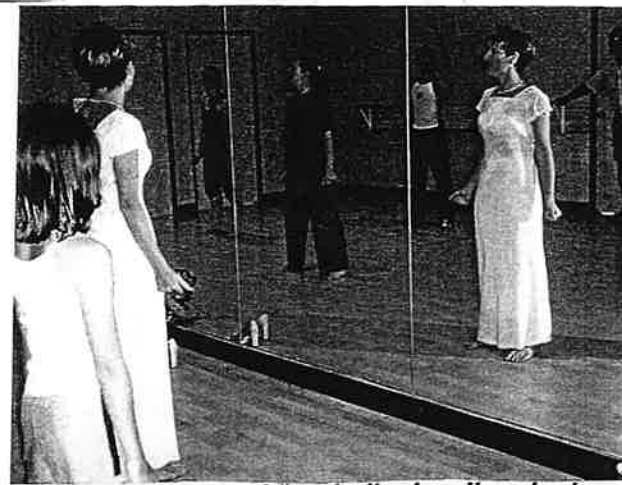
- Gospodine Predsjedniče, mi znamo da sada Amerika smatra Hrvatsku ravnopravnim sugovornikom kada razgovaraju o regionalnim pitanjima. Mislite li, gospodine Predsjedniče, da Hrvatska postaje vodeća zemlja u tim područjima u vezi tih pitanja.

* Pa Hrvatska je imala najbolju poziciju nakon demokratskih promjena. Sve druge zemlje tranzicije, tzv. zemlje iza željezne zavjese, bile su iza nas. Neke su nas pretekle, ali to je najviše zahvaljujući našoj pogrešnoj politici: pogrešna politika zatvaranja prema Europi, pogrešna politika u Bosni i Hercegovini koja je išla s Miloševićem u podjelu Bosne i, jasno, pogrešna politika privatiza-

cije i pretvorbe koja je dovela do opće pljačke hrvatske privrede. Mi to sada ispravljamo: prema Europi se otvaramo, mi s BiH idemo u bilateralno rješavanje svih otvorenih pitanja, isto kao i sa Slovenijom i drugim zemljama, a smatramo da ćemo i u odnosima s drugim zemljama, kao što je Mađarska i druge europske zemlje, imati sve bolju i uspješniju suradnju. Što se tiče naše pozicije sada, može se reći da mi ne želimo biti nikakva lokomotiva koja će vući vlak, koja će ovisiti o vagonima koji mogu biti daleko sporiji nego što mi želimo ići u Europsku Uniju. Europska Unija je naš cilj i zato mi to shvaćamo ovako sportski rečeno kao regatu. Želimo sudjelovati u regati, ali da svako odlučuje o svojoj brzini. Mi želimo na našem prostoru biti prvi koji će ući u Europsku Uniju.

- Ima jedno pitanje koje stvarno nas u iseljeništvu muči, možda čak i najviše: to je pitanje vezano u neko ujedinjenje sa Jugoslavijom, ili još bolje, da li se pravi neka nova Jugoslavija ili će Hrvatska ići samostalno u Europske integracije?

* Pa gledajte, ima raznih špekulacija, ali to su uglavnom one špekulacije koje ili ne razumiju ili se prave da ne razumiju što se kod nas događa. Ono što se kod nas dogodilo to je sada svakom jasno: jedna prije demokratski izabrana vlast je promjenjena i druga demokratski izabrana. To je što se događa i u Americi i u Kanadi i u



Lisa Brkić, u jednom od čarobnih plesnih pokreta...

Studio se nalazi u Mississaugi, 1107 Lorne Park Rd, Unit 10. Kad sam došla tamo na otvorenje, našla sam mnogo mladih, uzbuđenih djevojaka, kao i jednog tatu (Ivu Brkića), koji se je sav tresao od uzbuđenja, jer, velika je to stvar kad vidiš kako su ti djeca napredovala i kako je pred njima dobra budućnost.

Mlade sestre Brkić i njihove prijateljice iz InMotion Dance Inc. izvele su za prisutne osvježavajući, čaroban moderni ples "Butterfly's tail", komad s kojim će nastupiti 16., 18. i 20. Kolovoza na Fringe festivalu (tel (416)975-8555) u Torontu. Uz upravo savršene pokrete i prekrasnu glazbu svi prisutni su uživali u ljepoti izvedbe ovog umjetničkog plesa, koji je zamisao sestara Brkić.

Vrlo kratko sam razgovarala sa Christinom Brkić, koja je sva uzbuđena upravo tražila riječi (iako obje savršeno govore hrvatski, mi smo, zbog drugih oko nas, razgovarale engleski) kako da mi objasni što njima dvjema znači današnji dan: "This is the first day of the rest of our lives. This is the turning point for In Motion, because now we can make it even bigger and better. We came full circle!"

Kad sam pitala što očekuje posjetitelje ovog studija, rekla mi je da će one učiti i djecu i odrasle sve vrste plesa: balet, jazz, tap, moderni ples, čak i balske plesove! Mlade sestre Brkić prepune su entuzijazma, a kako vidim puno ih prijatelja podupire: dok sam bila tamo stalno je stizalo cvijeće i dobre želje mnogobrojnih prijatelja.

U moje osobno ime, kao i u ime svih čitatelja sve najbolje sestrama Brkić, plesnom studiju "In Motion Dance Inc.", a želite li znati malo više o studiju, uključite se na www.inmotiondance.com (VK)

VELIKOGOSPOJINSKO SLAVLJE



Jedan od redara na Velikogospojinskom slavlju

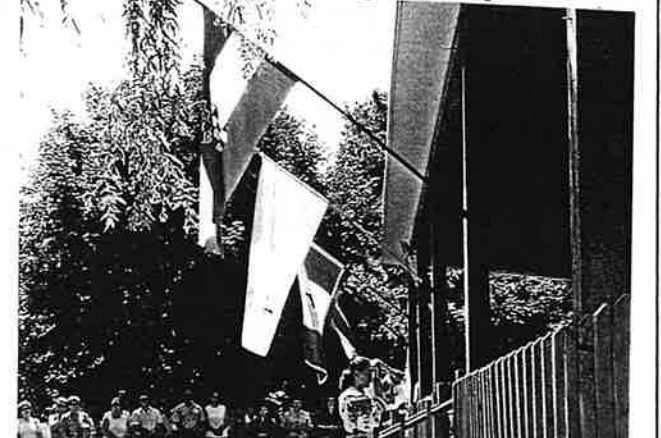
"HRVATSKA ISKRA" - Broj 64, 15. VIII. 2000.

U Župnom parku "Father Kamber" 13. kolovoza tisuće župljana i gostiju proslavili su veliki blagdan, Velikogospojinsko slavlje. Dan je, konačno, bio upravo prekrasan, čak možda i pre-vruć. Ljudi su stalno dolazili, tako da su mnogi ostavljali aute kraj misisaške crkve jer je skoro nemoguće bilo ući u park bez dužeg čekanja.



Gg. Lajtman i Krijan pri prodaji mesa, za koje se ovaj puta stvarno dugo čekalo....puno nas je bilo....

Ako ste željeli nekog vidjeti - sigurno ste ga mogli vidjeti na ovom događaju, gdje se tisuće ljudi sleglo u procesiju koja je polako prolazila parkom uz prekrasno pjevanje zbora i glasnu molitvu prisutnih. Svečanu propovijed održao je vel. Mladen Horvat, goste župe Naše Gospe Kraljice Hrvata, koji je govorio o životu i ulozi Marije u našem današnjem životu. Svoju je propovijed podkrijepio mnogim primjerima iz običnog života i bilo je vidljivo kako svi duboko razmišljaju o njegovim jakim riječima. Nakon sv. mise vel. Valent se je malo osvrnuo na događaje u našoj zajednici, i jednu od prvih stvari spomenuo kako je nazvao vel. Gjuran, koji se nalazi danas u Volavju (kraj Sv. Jane), ali će, po riječima vel. Gjuran, biti u mislima s nama ovdje u Župnom parku "Father Kamber". Veseli pljesak sigurno da nije izostao!



OVAKO JE IZGLEDALO NA VELIKOGOSPOJINSKOM SLAVLJU U ŽUPNOM PARKU "FATHER KAMBER" ZA VRIJEME SV. MISE

Ovaj dan je vrlo važan u životu ove župe, i to je bilo vidljivo na svakom mjestu. Bilo je posebno mnogo radnika, koji nisu truda žalili i stajali na suncu, dobre volje, spremni za razgovor. U kuhinji sam kratko razgovarala sa gđom. Bradicom, koja se nalazila u brdu izvrsnih kolača, koje su donijele župljanke. Kako čujem pripremljeno je 86 odojaka i janjaca, i kako se red "gladnih" pred pečenjem nije nikako prekidao, ne vjerujem da je bilo dovoljno pečenih janjaca ili odojaka, jer je broj ljudi koji su došli blagovati zajedno sa svojom Župom bio zaista velik!

Piknik je završio oko 9 sati navečer, zadnji zadovoljni posjetitelji su odlazili, a dioničari Karlovačkog parka, njih 160 i više, vjerojatno su ostali i dalje na radu.

Danas nije vrijeme da se piše o Karlovačkom parku; to ćemo ostaviti za idući puta, no spomenimo samo da tamo ima preko 160 "dioničara", koji uplate \$500.00 za "svoj dio" Karlovačkog parka, ali uz to moraju i odraditi dva dana u godini. Ako ne mogu, moraju platiti kaznu - \$ 100.00. Po riječima gosp. Ivana Sertića, jednog od "dioničara" ovog parka, "ovo je jedno od najboljih društava, jer se sav novac troši na uređenje parka, dakle na nešto vidljivo". Spomenuo mi je kako Karlovčani namjeravaju graditi i dvoranu u bližoj budućnosti - kako se ono kaže: kad se bratska srca slože i olovo plivat može.

Čestitke svima koji su organizirali ovaj piknik!

Piknik Imočana



Gosp. Vuletić s kutijom mesa - sve za svoje susjede i prijatelje, Imočane

Izgleda da se je vrijeme zaista urotilo protiv svih onih koji organiziraju piknike ovih dana! Nakon karlovačkog piknika uputila sam se na piknik Imočana, u Župnom parku "Father Kamber", koji su došli na svoj tradicionalni piknik (30.7.) u velikom broju. Kiša je stalno padala, tako da smo se za vrijeme sv. mise, koju je predvodio vel. Valent, morali povući u kapelicu.

Nakon sv. mise provezla sam se parkom, jer hodati od silne kiše nije bilo moguće! Svugdje su pod drvećem stajale grupice ljudi, pod kišobranima raznih boja sjedile su cijele obitelji i prijatelji - i svatko je bio nasmijan od uha do uha, sa dobrom hranom pred sobom! Zastala sam pokraj poveće grupe, jer sam među njima prepoznala gđu. Miru Vuletić, inače članicu "Bedema ljubavi".



Ovi Imočani su me samo pogledali, namjestili se i nastavili razgovarati - bez obzira na kišu

Kad sam im prišla, prepoznali su me, veselo pozdravili, spremno se postavili za slike i - nastavili razgovarati, kao da se ništa ne događa, a kiša je padala iz sve snage. Nikome od njih kiša nije smetala (jedino sam im ja malo smetala), jer su ovi naši Imočani, kao i "imotske snahe" bili upravo sretni da se nađu, blaguju zajedno i - narazgovaraju se!

Moram vam malo opisati postavljen stol grupe kojoj sam prišla: sve vrste salata, prekrasni kruhovi, dodatci jelu i onda, u jednom trenu, začuo se povik: dolazio je gosp. Vuletić sa velikom kutijom mesa za sve prisutne! Svi, jasno "neuhranjeni", jedva su dočekali toplo meso, koje je upravo skinuto sa ražnja!

Morala sam otići, pa sam nažalost morala odbiti poziv za izvrstan ručak, što mi je danas žao, ali posao zove. Uspjela sam malo porazgovarati s čelnicima ili članovima ovog društva, nešto na ulazu u park, nešto za stolom, koji su mi rekli da njih kiša nikada ne brine, jer Imočani će doći i svih trideset janjaca i odojaka, koje su pekli bilo je vrlo brzo rasprodano. Gosp. Vuletić, jedan od radnika, rekao mi je da su mogli prodati i više, ali eto....

Iako je kiša padala stalno, naši Imočani su se dobro zabavljali, tako da je i ovaj piknik društva "Imotski" veliki uspjeh". (VK)



Sa imotskog piknika

Otvorenje plesnog studija "InMotion Dance Inc."

Ove subote, 12. kolovoza svečano je otvoren plesni studio dvije mlade Hrvatice koje svojim plesom pronose hrvatsko ime po Kanadi i svijetu. U jednom od brojeva HRVATSKE ISKRE pisali smo o sestrama Brkić: Lisi i Christini, mladim djevojkama, umjetnicama u modernom plesu. Svojom posebnom koreografijom pokazale su ljubav prema domovini svojih roditelja, a sada, eto, san im se (uz teški rad) obistinio: otvorile su svoj vlastiti plesni studio.



Christina Brkić na otvorenju InMotion Dance studija

Engleskoj i u svakoj demokratskoj zemlji. Nema ni govora o nikakvoj integraciji na bivšem jugoslavenskom prostoru, jer jednostavno nema integrirajućih faktora. To je jedna besmislica, jer prva Jugoslavija stvorena u Versaillesu raspala bi se 39. godine da nije došlo do II. Svjetskog rata, jer stvaranje Banovina bio je kraj one kraljevske Jugoslavije. Druga Jugoslavija izašla je iz II. Svjetskog rata kao federacija, da bi 1970. Ustavom bila uspostavljena Jugoslavija, ali u konfederalnom obliku, konfederalnom modelu. Međutim, ni ta se nije mogla održati jer jednostavno integrirajućih faktora nije bilo. Znači na onom prostoru gdje smo mi, nema integrirajućih faktora, a nikom na svijetu ne pada na pamet da ide u posao koji je promašaj. Zato, o tome nema ni govora, ali mi želimo s našim susjedima imati dobre odnose. Najbolje odnose želimo imati sa Bosnom i Hercegovinom, jer tamo su Hrvati konstitutivan narod, i zbog toga to mora biti naš most suradnje, a ne pravo za osvajanje bosanskog teritorija.

- Gosp. Predsjedniče, što se tiče Generala Stipetića, kojeg osobno poznajem. Znam da gosp. Budiša izjavljuje da ga Hague traži, a opet sam čuo da ga Hague ne traži. Da li ćete Vi moći nešto komentirati nešto o tome?

* Ja sam upravo Gen. Stipetića doveo i imenovao na mjesto Načelnika Glavnog stožera Hrvatske vojske, prema tome u njega imam najviše povjerenja. On je profesionalac koji je izvršno vođio sve bitke, i ne samo da je dobio bitke, on je dobio je i rat. I zato govoriti o gen. Stipetiću možemo samo govoriti o izvršnom vojniku koji je svaki posao obavio do kraja i maksimalno u skladu sa pravilima vođenja rata, i u pravilima sa međunarodnim konvencijama. O tome da li bi Stipetić mogao biti pozvan ili kao osumnjičeni, ili kao svjedok - ja o tome ne znam ništa, a vjerujem da ne znaju ni drugi. To su pretpostavljam određene špekulacije koje štete i Gen. Stipetiću i Hrvatskoj. Ali, Haag je osnovan da se krivnja individualizira, i kad bi kojim slučajem Gen. Stipetić bio pozvan, budite bez brige da se njemu ne može ništa dogoditi, jer je časno ispunio svoj zadatak u obrani svoje domovine.

- Vi ste prošli put kad smo se sreli pristali da budete počasni član naše Toronto "Croatia-e", i pošto se sad organizira turnir u rujnu ove godine, sa svih strana Sjeverne Amerike, iz vjerojatno dvadeset dva grada, doći će "Croatia-e". Imate li što poručiti našim športašima, našim nogometašima?

* Meni je drago što se održava takav jedan turnir, koji drži na

KONFERENCIJA ZA NOVINSTVO ZAGREBAČKOGA NADBISKUPA mons. JOSIPA BOZANIĆA Na Oplencu sam bio kao običan turist

Na zagrebačkom Kaptolu, u prostorijama tajništva Hrvatske biskupske konferencije, zagrebački nadbiskup i metropolit mons. Josip Bozanić jučer je održao konferenciju za novinstvo u povodu nedavno završenog posjeta Srijemu i poglavaru Srpske pravoslavne crkve patrijarhu Pavlu.

Nadbiskup Bozanić govorio je najprije o svojem pastoralnom pohodu vjernicima u srijemskom Đakovačko-srijemskoj biskupiji.

- Razgovarao sam sa svećenicima i vjernicima te čuo mnoga njihova pitanja i muke. Posebne su teškoće spominjali u vezi s vizama za posjet svojim u Hrvatskoj. Mnogi imaju nekoga od rodbine u Hrvatskoj, ali kažu da doživljavaju velike neugodnosti prigodom izdavanja viza u predstavništvima hrvatske države u SR Jugoslaviji, osobito u Beogradu - rekao je zagrebački nadbiskup i naveo primjer majke biskupa Đure Gašparovića koja živi u Srijemu i koja na temelju tamošnjih dokumenata nije mogla dokazati da je Hrvatica, te dugo nije mogla napraviti vizu.

Na pitanje o karakteru razgovora s patrijarhom Pavlom i otvorenosti Srpske pravoslavne crkve prema ekumenizmu, nadbiskup Bozanić rekao je kako je vrlo zadovoljan. Kazao je da su u susretu s patrijarhom Pavlom evocirani prijašnji susreti na sličnim razinama, nakon čega se razgovor usredotočio na pastoralne probleme dviju crkava ondje gdje je katolički i pravoslavni vjernici žive zajedno. Posebno je naglasio da je bilo riječi o suradnji među predstavnicima vjerskih zajednica na konkretnom području te da se govorilo i o zajedničkom nastupu u javnosti, kada su u pitanju vrednote osobito etičke naravi.

okupu naše iseljeničtvo. Drago mi je da se i toliko Croatia nađe na okupu, tako da je sigurno da će "Croatia" pobijediti. Ali sad koja će Croatia pobijediti? Meni je najvažnije da budu fer igre, da se igra pravi nogomet i da pobijedi onaj koji je najbolji. Mislim da je tu ipak najvažnije druženje, i pronosjenje hrvatskog imena, i da se postinge i dobar nogomet i dobro druženje. Svima želim svakako puno športske sreće - pobijedit će onaj, koji je bude imao najviše.

- Zadnje pitanje, toliko se toga priča 'vi bi došli', 'ne bi došli', 'može se', 'ne može se'... Ima li ikakve šanse da Vi dođete u posjete u Toronto gdje je možda naša emigracija najujedinjenija, i koja želi Vaš dolazak, da Vas upozna i da Vas opet vidi?

* Pa ja sam sa našom dijasporom, sa iseljeničtvom, dosta kontaktirao. Mnogi ljudi koji dolaze u Hrvatsku meni se jave, međutim ja bih volio doći u Kanadu i stoga da obnovim uspomene, ali i da malo objasnim iseljenicima o čemu se radi, jer, eto kruže razne priče i najbolje je da se onda ovako između sebe sporazumimo, da razgovaramo, jer u takvom slučaju najbolje je sa pitanjima i odgovorima rješavati mnoge dileme pred kojima se neki ljudi nalaze. Htio bih doći u Kanadu, jer mislim da bi bilo dobro da Hrvatska sa Kanadom održava dobre veze. Dosad su političke veze bile jako dobre, ali bilo bi još bolje i da kanadski kapital nađe prolaz do hrvatskih resursa, jer imamo mi što ponuditi! Mi nemamo kapitala; ono što je bilo, je opljačkano, a bez novog kapitala nemoguće je pokrenuti ni ljudski kapital, znači ljudske potencijale, niti privredne resurse. Ulaganja su moguća u infrastrukturu, u prerađivačku industriju, a što je najvažnije možda i što može biti interesantno iseljeničkom kapitalu, ali i kanadskom kapitalu, to je ulaganje u turističku privredu. Tu imamo što ponuditi i nadam se da će biti i interesa. Zato bih, evo, vidite volio da se ostvari ova ideja posjete Kanadi u proljeće naredne godine, i zbog jednog, i zbog drugog razloga.

- Gospodine Predsjedniče, zahvaljujem Vam se u ime svih Hrvata Sjeverne Amerike na ovako lijepom razgovoru i nadam se da ćemo se jako brzo vidjeti.

* Hvala lijepo i pozdrav svim našim iseljenicima i nadamo se da će se ova moja želja ostvariti.

Ovaj ekskluzivni razgovor sa hrvatskim Predsjednikom Republike gosp. Stipom Mesićem vodio je gosp. Zvonko Čelebija u Washingtonu.

Na pitanje podržavaju li katolički svećenici njegov posjet Beogradu, zagrebački je nadbiskup rekao kako osjeća potporu klera, što je razumljivo, jer se Katolička crkva nakon II. vatikanskog koncila definitivno opredijelila za ekumenizam. Na pitanje je li nakon zastoja u ekumenizmu dijaloga, posebno s pravoslavicima, na djelu nova inicijativa Katoličke crkve, nadbiskup Bozanić rekao je kako Katolička crkva u tom pogledu ne želi stati i naveo inicijative pape Ivana Pavla II., osobito njegov prošlogodišnji posjet Rumunjskoj.

Zamoljen neka prokomentira svoj boravak u Oplencu, gdje se nalazi grob dinastije Karađorđevića, nadbiskup Bozanić rekao je: - Ne vidim u tome ništa posebno intrigantno jer je taj dio posjeta bio privatan i jasan. Taj manastir s lijepim freskama posjetio sam kao običan turist. To je kao kada u Beču posjetite grob Habsburgovaca, u Veneciji duždevu palaču ili kada u drugim gradovima obidete spomenike iz povijesti, što je najnormalniji europski odnos, pogotovo pri posjetu državi koja je nama susjedna. To je ujedno i znak novoga vremena - naglasio je nadbiskup Bozanić.

Na pitanje hoće li se Srijem odvojiti od Đakovačke biskupije i pripojiti Beogradskoj metropoliji, o čemu se proizvoljno nagađa dijelu javnosti, zagrebački nadbiskup kazao je: - Puno je važnija prisutnost nego neke veze koje su povijesne ili koje se trebaju ponovno uspostaviti. Važnija je prisutnost biskupa nego metropoljski okvir u kojemu se nalazi biskupija. Imate primjer Kotora, koji je u Splitskoj metropoliji, ali pripada

Nastavak na idućoj strani

No easy escape from Milosevic's web

Foreign Affairs Minister Lloyd Axworthy rarely uses the word "thug" to describe a foreign leader.

But there is no point in diplomatic language where Yugoslav President Slobodan Milosevic is concerned. He doesn't play by international rules. He is impervious to world opinion.

This strips Ottawa of most of its bargaining chips in seeking the release of two Canadians detained and charged with attempted terrorism in Montenegro last week.

Mining contractors Shaun Going and his young nephew, Liam Hall, are now in their 10th day of captivity.

Axworthy is doing all the right things: demanding regular consular access to the pair, insisting on a fair trial, putting pressure on officials in Belgrade, speaking out forcefully.

But he cannot offer the families of the two Albertans hope of an early solution.

Milosevic, an indicted war criminal, runs the government of Yugoslavia to suit his own purposes. And his purpose, at the moment, is to win a forth term as president.

To do that, he needs to manipulate public opinion. And putting the two Canadians, plus two British police officers with whom they were captured, on trial before a military court, gives him the perfect tool to whip up anti-western sentiment.

Uz Dan oružanih snaga RH Mesićeva čestitka pripadnicima Oružanih snaga RH

ZAGREB, 3. kolovoza - Predsjednik Republike Stjepan Mešić uputio je povodom Dana oružanih snaga RH čestitku svim pripadnicima Oružanih snaga RH - vojnicima, dočasniciima i časnicima, hrvatskim braniteljima - kojom im čestita Dan oružanih snaga i u kojoj ističe: "Ove godine istoga dana obilježavamo i petu obljetnicu vojno-redarstvene operacije "Oluja" kojom ste oslobodili i zadnji okupirani dio naše Domovine. Tada ste umorni i iscrpljeni, ali s ponosom u srcu i pobjedničkim žanrom u očima, obećali sebi i svim građanima Hrvatske da nikada nećete dozvoliti da se ponovi Vukovar, Dubrovnik, Petrinja, Gospić i drugi simboli stradanja i patnje hrvatskog naroda. Znamo da vam nije bilo lako ni tada, niti prije devet godina kada su se iz policijskih postrojbi, začetka budućeg Zbora narodne garde, počele stvarati Oružane snage RH. Jedino čim smo tada raspolagali bila je hrabrost, odanost Domovini i odlučnost za obranu hrvatske države za čiju su se samostalnost i suverenost mnogi žrtvovali i dali živote. Danas, skoro deset godina kasnije, pred svima nama nalaze se drugačija iskušenja. Zbog agresije i loše gospodarske politike u proteklom razdoblju nalazimo se pred drugačijim iskušenjima i zadaćama. Nužnost gospodarskog razvitka nameće potrebu aktiviranja svih nacionalnih resursa i prilagođavanje normama Europske unije i NATO-a koji su naš strateški cilj.

Nastavak sa prošle strane

biskupijskoj konferenciji sa sjedištem u Beogradu, a važno je da u biskupskoj konferenciji u Jugoslaviji postoji biskup Hrvat, kao što je to kotorski biskup Ilija Janjić. (12. Koloza, Večernji list)

Going and Hall appear to be guilty of little more than imprudence.

They were returning to Kosovo from a weekend trip to a seaside resort when they were stopped by Yugoslav soldiers. They shouldn't have been travelling without visas, but it is common practice in Montenegro. A search of their vehicle turned up mining gear used by Going in his work, which the Yugoslav army claimed was demolition equipment meant for terrorism acts.

This misunderstanding could have been cleared up within hours. But Milosevic clearly doesn't want it cleared up.

Ten days after their arrest, Going, 45, and Hall, 19, are still in custody awaiting trial on flimsy charges.

Ottawa has little choice but to keep trying every lever at its disposal to free them. Canadians share Axworthy's frustration and wish him well.

Aug. 10, 2000, The Toronto Star:

Teen Captive's plight shocks family, friends

.....In Ottawa, Foreign Affairs Minister Lloyd Axworthy said Canada would continue to try to mobilize international pressure to have the Canadians freed, The Star's Tim Harper reports.

Axworthy particularly appealed to Serbo-Canadians who have contacts in the former Yugoslavia to let them know of their displeasure over the treatment of the Canadians. "Is would be helpful to convey that message to authorities in Belgrade", he said.....

Oružane snage kao i ostali dijelovi društva prolaze kroz proces preustroja i prilagodbe kako bi se oslobodili financijski i ljudski resursi za brzi gospodarski razvitak. No pred Oružanim snagama je i zadaća povećanja obrambene sposobnosti Domovine što će se postići punopravnim članstvom u euro-atlantskim sigurnosnim asocijacijama, a prvi korak - Partnerstvo za mir - je učinjen. Pred Vama je i velika odgovornost i obveza profesionalnog usavršavanja i obučavanja za rad u međunarodnim stožerima, komisijama i ostalim radnim tijelima, kao i za sudjelovanje u zajedničkim vojnim vježbama. Prema svemu što ste do sada pokazali, te poznavajući srčanost, odlučnost i entuzijazam hrvatskog vojnika, uvjeren sam da ćete sve postavljene zadaće uspješno i izvršiti. Ovom prilikom odajem poseban pijetet svim pripadnicima Oružanih snaga koji su svoje živote utkali u povijest stvaranja slobodne, suverene i demokratske Republike Hrvatske. Sjećanja na njihovu hrabrost i domoljublje nikada ne smiju izbljediti.

Današnju čestitku upućujem i svim bivšim pripadnicima Oružanih snaga, hrvatskim braniteljima i hrvatskim ratnim vojnim invalidima kojima također dugujemo veliko hvala. Neka nama njihova nesebičnost i žrtva bude podstrek za još veće napore u stvaranju i razvitku modernih Oružanih snaga na ponos svim građanima Republike Hrvatske. (Vjesnik)

**Pretplatite se na
HRVATSKU ISKRU**

povjerenje prisutnima.

Slijedeći dan, u nedjelju Dr. Sanader je posjetio Hrvatski kulturni Centar u Norwal-u, gdje je također u punom smislu te riječi prisustvovao Svetoj Misi. Nakon Svete Mise, održao je kraće izlaganje prisutnima, a kasnije se s njima i zadržao u kraćem prijateljskom razgovoru.

Dr. Sanader je otputovao u ponedjeljak u jutro ostavivši za sobom opći dojam novog poleta, zanosu i nade u dobru budućnost i HDZ-a i Hrvatske. Mi smo sa svoje strane obećali punu podršku Dr. Sanaderu, i pomoć u ostvarenju svih ciljeva HDZ-a, na dobrobit stranci i čitavom našem narodu.

Zdravko Dokuzović



Gosp. Bradica na radu

Piknik 6. kolovoza u Župnom parku "Father Kamber"

Ovaj piknik, čiji je cjelokupni prihod namijenjen za projekt vel. Gjurana, aparat za urodinamsku obradu za Kliničku bolnicu "Sestara Milosrdnica" u Zagrebu, održan 6. Kolovoza bio je iznenađenje, jer nije planiran, kao i svi i ostali, već je naknadno organiziran, jer je neka udruga odlučila da ne zakupi Župni park ovog dana.

Kao i do sada, stalno je padala kiša, tako da su mnogi koji su došli molitvom proslaviti Dan Domovinske zahvalnosti morali se skrivati pod nekim zaklonom. Čak ni zagovor vel. Valenta nije uspio, tako da su ljudi odlazili razočarani. Nadali smo se da će se vrijeme srediti, no od toga ništa, tako da prihod s tog piknika nije bio velik, no vidjelo se na radnicima koji su bili i u kuhinji i za prodajom mesa kako im je drago pomoći projektu vel. Gjurana. Meso je bilo uglavnom rasprodano, i nakon što su svi položili račune za ovaj instrument je skupljeno \$ 2,118.

Ovo ljeto nije dobro, bar nije bilo do sada. Meni je bilo posebno žao da za ovaj piknik nije bilo ljepše vrijeme, da bi mogli dostojno proslaviti Dan Domovinske zahvalnosti, kao i pomoći ovako vrijednom projektu. Pozivam vas sve, ako niste do sada dali svoj prihod za ovaj vrlo važan instrument za Hrvatsku, uplatite u Kreditnoj zadruzi na račun br. 524421. Nikad ne znate, možda će prvi puta biti upotrebljen za nekoga od Vaših! (VK)



Neki su stajali pod strijehom zbog kiše

"HRVATSKA ISKRA" - Broj 64, 15. VIII. 2000.

Karlovački piknik za nogometni klub "Velebit-Karlovac"



Gđa. Brcković na radu

Krajem prošlog mjeseca, 30. srpnja, održan je piknik u Karlovačkom parku u svrhu pomoći sportskoj sekciji nogometnog kluba "Velebit - Karlovac". Ovo je jedan od uspješnijih nogometnih klubova, čiji uspon je vrlo očit i brz. Sjedinjenjem dva dobra nogometna kluba čelnici obiju klubova smatraju da je veliki uspjeh pred vratima. U tu svrhu organiziran je piknik, za čije dobre rezultate je radilo mnogo ljudi, i jasno, veliki uspjeh nije izostao. Kako su mi rekli, u blagajne kluba ući će oko pet tisuća dolara, dakle, lijepa suma novca.

Došla sam oko podneva u Karlovački park i na vratima su me ljubezno dočekali dva Sertića, Ivan i Vlado Sertić (uopće nisu u rodu). Malo smo popričali o nogometnom klubu, ljudima koji rade i ja sam nastavila u kuhinju, gdje su me dočekale svježije krafne i kava i vrlo ljubezne domaćice, posebno gđa. Brcković.

Za šankom, gdje se prodavao alkohol, radio je njen suprug, gosp. Brcković, koji je svojom pričom upravo mamio ljude na razgovor. Tako sam pred njegovim šankom sreća goste iz Kitchenera, koji redovno dolaze u ovaj park, "jer zaista nam je lijepo ovdje" i koji se tuže kako se HRVATSKA ISKRA još ne prodaje u Kitcheneru. Mi iz uredništva se nadamo da će HRVATSKA ISKRA naći svoje mjesto u Kitcheneru negdje u rujnu.

Prošetala sam parkom, sreća dosta poznatih, ali i onih koji su željeli malo razgovarati o HRVATSKOJ ISKRI, tako da se posjeta malo odužila. Za kraj sam se zaustavila kraj bočara: dvije ekipe su marljivo bočali, ne videći ništa oko sebe, tako da sam ih morala zaustaviti na tren, slikati i pobjeći, da ne smetam.

Pitala sam danas gosp. Sertića da li su ljudi bili zadovoljni, jer ja sam otišla već oko 1 sat, a vrijeme zaista nije bilo dobro. Pojedeno je, kako on kaže, 35 janjaca i odojaka, naručeno mnogo čevapčića i ražnjića i ostale hrane - dakle, ni to ružno vrijeme, koje je bilo gotovo stalno, nije zaustavilo Karlovčane u zabavi.



Sretni prijatelji iz Mississauga, Toronta i Floride našli su se za punim stolom na karlovačkom pikniku

Stranica 25

VISOKA NAGRADA PROF. ŠEPAROVIĆU

Danas je u Montrealu započeo 10. Svjetski viktimološki simpozij. Pred više od 1500 sudionika iz 60 država, na otvorenju je imao čast govoriti prof. Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatsko žrtvoslovnog društva, bivši predsjednik Svjetskog žrtvoslovnog društva i domaćin 5. Svjetskog viktimološkog simpozija održanog 1985. godine u Zagrebu.

Simpozij je započeo u znaku proslave 15. obljetnice UN-ove Deklaracije o temeljnim načelima pravde za žrtve zločina i zlorabe moći, koja je prihvaćena od UN-a, nakon što je ideja prvi put stvorena i iznesena u Dubrovniku, u Interuniverzitetском centru 1984. godine, a potom u Zagrebu, nacrt Deklaracije izrađen i prihvaćen na 5. Simpoziju, te dostavljen Ujedinjenim Narodima. To je jedan od razloga zašto je prof. Šeparović pružena čast nastupa na samom otvaranju skupa. Prof. Šeparović je u svom govoru spomenuo sve relevantne točke Deklaracije, zašto je ona bila donešena, koje su bile okolnosti, te razloge zbog kojih je ona bila pozdravljena od međunarodne zajednice, ali koja, nažalost nije spriječila srbo-četničku agresiju na Hrvatsku, te BiH. Ograda od tako opisane Deklaracije, izazvala je pozomost i interes medija koji su zastupljeni u velikom broju na Simpoziju, te su novinari tražili intervju s prof. Šeparovićem. Profesor je posebno naglasio u svojim odgovorima da rad Međunarodnog tribunala u Haagu nije objektivan, posebno ne prema Hrvatskoj, i da je pravo rješenje u pitanjima pravde za žrtve stalni Međunarodni kazneni sud, koji je utemeljen u Rimu, prije dvije godine.

Međunarodni kazneni sud nailazi na poteškoće priznanja i djelovanja. Taj ugovor o djelovanju suda nailazi na poteškoće priznanja. Tako na primjer, SAD ne žele potpisati ugovor, jer oni ne žele prepustiti svoje građane bilo kakvim sudovima, nego stoje na pozicijama da to mogu učiniti samo američki sudovi.

Osim ovog nastupa, prof. Šeparović je sudjelovao u posebnom panelu na temu "Žrtve rata i stalni Međunarodni kazneni sud", pri čemu je ponovno naglasio važnost postojanja pravednog mira, "jer nema mira bez pravde", naglasio je prof. Šeparović, "a nedostatak pravednog mira donosi samo nove sukobe i nove žrtve".

Daytonski sporazum jest jedan takav primjer

Na posebnom panelu govorilo se o mirovnim operacijama i prof. Šeparović je rekao da takve operacije mogu učiniti nepravdu. On je istaknuo slučaj Cipra, gdje je mirovna operacija potvrdila i fiksirala agresiju Turske na suverenu državu Cipar, te da još dan-danas, već više od 20 godina tamo djeluju snage UN koje dijele otok na dva dijela, te održavaju stanje "gdje je silom moguće osvajati tuđi teritorij". To je nama prijeto s UNPROFOR-om i tzv. krajinom, ali samo "snagom Hrvatske vojske i mudrošću predsjednika Tuđmana mi smo uspjeli osloboditi naš teritorij", rekao je Šeparović.

Danas je sarajevska delegacija, na čelu s prof. Kresom, stvorila incidentnu situaciju jer su nastupili s riječima kako s Haagom treba bezuvjetno surađivati, navodeći da Hrvatska ne želi predati dokumente o Bljesku i Oluji. Prof. Šeparović, kao predsjedatelj panela izjavio je bosanskim predstavnicima, da se radi o apsurdnoj situaciji, jer da oni nemaju ništa s tim operacijama, koje su realizirane na teritoriju Republike Hrvatske. Kao predsjedatelj, prof. Šeparović nije htio ulaziti u dublju polemiku na temu bosanskih teza, te je ostao suzdržan od daljnje rasprave. Bosanska delegacija je, na kraju, shvatila da ne može prozivati Hrvatsku o takvim stvarima.

Kongres inače radi u panelima, u "workshop"-ma, radionicama, to je prava košnica ljudi različitih specijalnosti, viktimologa, kriminologa, pravnika, ali i socijalnih radnika, liječnika, policajaca, sudaca, dakle svih onih koji dolaze u neposredan dodir sa žrtvama. U središnjem hotelu Montreala, gdje se održava simpozij, vlada stanje babilonske mješavine različitih jezika, gdje je službeni jezik engleski i francuski. Francuski jezik je zastupljen najviše zbog činjenice da su Montreal i Quebec domaćini skupa, ali ništa manje nisu ni zastupljeni i drugi jezici, koji se govore od Australije do Greenlanda, od Brazila do Kanade, sa svih strana svijeta. Svi ti predstavnici svojih država marljivo rade kao pčele u košnici, da bi stvorili novu stranicu svijeta po pitanjima zaštite žrtava od svih mogućih aspekata nasilja. Osjeća se tendencija da neke države i predstavnici ne žele govoriti o ratnim žrtvama, nasuprot prof. Šeparovića koji inzistira na tim temama već od simpozija u Amsterdamu, od prije tri godine. Ta tema ustalila se kao stalna na viktimološkim kongresima, za-

slugom prof. Šeparovića. Tu činjenicu priznaju i glavni dužnosnici Svjetskog viktimološkog društva, koji su vođenje toga sad stalnog panela dodijelili prof. Šeparoviću.

Simpozij nastavlja s radom do petka, 11. kolovoza. Zadnjeg dana održati će se posebni ceremonijal dodjele najviše nagrade i priznanja od strane Svjetskog viktimološkog društva. Već je poznato da će tu nagradu primiti prof. Zvonimir Šeparović. Dodjela te nagrade bit će u petak ujutro, na završnoj sjednici simpozija. Nagrada se zove "Hans von Hentiga" po klasiku viktimološke znanosti, Nijemcu, koji je emigrirao u SAD, te napisao kapitalno djelo "The criminal and his victim", znanstveno djelo koje je postalo temeljem te nove znanosti. Svake treće godine dodjeljuje se nagrada osobama, koje su učinile poseban doprinos u znanosti žrtvoslovlja. Ove godine, na kraju simpozija, ta značajna nagrada biti će dodijeljena hrvatskom znanstveniku dr. prof. Zvonimiru Šeparoviću.

Drago Geoheli
Montreal, 7. kolovoza 2000.

Posjeta dr. Ive Sanadera, predsjednika HDZ-a

Dr. Ivo Sanader, predsjednik HDZ-a, najjače hrvatske stranke koja je momentalno u oporbi, proslavio je dan Domovinske zahvalnosti okružen mnoštvom Hrvata južnog Ontarija. Dr. Sanader je s obitelji prisustvovao Svetoj Misi u subotu navečer (na sam dan Domovinske Zahvalnosti) u Crkvi Hrvatskih Mučenika u Mississauga. Nakon Svete Mise u dvorani ispod crkve održana je javna tribina, zakuska i "cocktail party" u čast i spomen onih koji su dali najviše u stvaranju hrvatske slobode. Doktor Sanader je svojim sažetim, konkretnim, oštrim i nadahnutim izlaganjem oduševio sve prisutne, naglasivši da će kao predsjednik HDZ-a osigurati:

- 1) Da HDZ energično očisti svoje redove od onih koji su toj stranci naškodili na bilo koji način i doprinjeli da HDZ izgubi vlast.
- 2) Da se HDZ učvrsti i da se spriječi svaka pojava frakcija.
- 3) Da se ne dozvoli ulazak u HDZ kompromitiranim bivšim ili novim članovima.
- 4) Da stranka ojača u svakom pogledu, (organizacijski, kadrovski, boljom koordinacijom akcija, komunikacijskom opremom, većom stegom i boljim radom).
- 5) Da HDZ donese detaljne planove i programe rada.

Kao konstruktivna oporbena stranka HDZ će se zalagati oštro, snažno i beskompromisno SVIM demokratski dopuštenim sredstvima za:

- 1) Zaustavljanje kriminalizacije obrambenog i pobjedonosnog Domovinskog rata i njegovih heroja, koja je u tijeku.
- 2) Zaustavljanje očito započetog procesa integracije Hrvatske u Balkanske asocijacije (povlači se čvrsta granica između Hrvatske i Slovenije, a ukidaju se vize za Albaniju).
- 3) Svaku pomoć Hrvatima izvan formalno pravnih granica Domovine.
- 4) Zaustavljanje procesa minorizacije uloge dijaspore u stvaranju i očuvanju Domovine.
- 5) Ekonomski razvoj i prosperitet Hrvatske.

Nakon izlaganja Dr. Ive Sanadera koje je bilo često prekidano burnim aplauzima, u jednoj neformalnoj, konstruktivnoj i prijateljskoj atmosferi ljudi su postavljali pitanja iz kojih se je osjećala iskrena nedoumica u svezi s očitim diskursom između obećanog prije izbora i do sada ostvarenog, kako u pogledu unutrašnje politike i gospodarstva, tako i u pogledu vanjske politike. Strpljivo odgovarajući na pitanja Dr. Sanader se je ponovo predstavio kao čovjek znanja, vizije i karizme, čime je ulio potpuno

KNIN: POTPREDSJEDNIK HRVATSKE VLADE GORAN GRANIĆ NA SVEČANOSTI OBILJEŽAVANJA PETOGODIŠNJICE OLUJE

"KOMPROMITACIJA DOMOVINSKOG RATA ŠTETI HRVATSKOM NARODU"

KNIN — U znak sjećanja na dan kad je prije pet godina u vojno-redarstvenoj akciji Oluja oslobođen Knin, u subotu je zamjenik predsjednika hrvatske Vlade dr. Goran Granić podigao hrvatsku zastavu na Kninskoj tvrđavi, ali bez intoniranja hrvatske himne i bez minute šutnje za poginule hrvatske branitelje.

— Iako je prošlo pet godina, osjećam se isto kao i tog dana kad je došla vijest o oslobođenju Knina — kazao je dr. Granić novinarima nakon podizanja zastave, rekavši kako će dan oslobođenja Knina ostati upisan kao povijesni dan koji je hrvatskom narodu vratio nadu, dostojanstvo i ponos i obilježio završetak rata.

— Ovaj dan - koji je obilježio svršetak Domovinskog rata i omogućio budućnost mnogim generacijama - vratio je hrvatskome narodu nadu, dostojanstvo i ponos - izjavio je Granić. — Sada, kada imamo vlastitu državu, moramo se zapitati što možemo učiniti za nju, na koji način pridonijeti da ona jača — rekao je Granić, ističući da je ponosan što je mogao podići zastavu na Kninskoj tvrđavi.

Na novinarski upit o aferi u vezi s navodnom istragom Haaškoga suda o odgovornosti načelnika Glavnog stožera HV-a generala Petra Stipetića u Oluji, potpredsjednik Granić je odgovorio da "svi oni koji pokušavaju kompromitirati Domovinski rat čine štetu hrvatskom narodu i preuzimanju odgovornosti za to".

Podizanju hrvatske zastave na legendarnoj Kninskoj tvrđavi nije bio nazočan osobito veliki broj uzvanika, ni vojnih ni civilnih, a osim gradonačelnika Knina Joška Odaka, među uzvanicima su još zapaženi uglavnom HDZ-ovci, među kojima potpredsjednik Sabora dr. Ivić Pašalić, ravnatelj HIC-a Ante Beljo, saborski zastupnik Vladimir Šeks, bivši povjerenik Vlade za grad Knin Zvonimir Puljić i manja skupina građana. Potom je u gradskoj vijećnici uslijedila svečana sjednica Gradskog vijeća grada Knina, na kojoj je gradonačelnik Knina Josip Odak uručio supruži pokojnog predsjednika Tuđmana gospođi Ankici Povelju o proglašenju dr. Franje Tuđmana počasnim građaninom grada Knina. Uručujući Povelju, gradonačelnik Odak je ustvrdio kako ponovno pušu opasna vremena i kako nas neki pretvaraju u guske za novu maglu da bi nas priveli na jaram.

— Opsjenari, pogledajte hrvatsko srce i dušu i znajte, tko dirne hrvatske granice i slobodu, dobit će po prstima — kazao je Odak poručivši prodavačima magle da idu bestraga.

Ankica Tuđman je zahvalila u ime cijele svoje nazočne obitelji i svoje osobno ime na uručanju Povelje njenom suprugu i prvom hrvatskom predsjedniku, izrazivši zahvalnost za imenovanje ulice u gradu Kninu Tuđmanovim imenom.

— Žao mi je što mu to niste mogli osobno uručiti, ali mi je drago što mu odajete priznanje za sve što je učinio za Hrvatsku cijeli svoj život. Drago mi je što smo zajedno i što slavimo Dan domovinske zahvalnosti i Dan oslobođenja Knina, simbola slobode i hrvatske cjelovitosti - kazala je gospođa Tuđman, dodavši kako zahvalnost dugujemo svim hrvatskim braniteljima koji su dali svoje živote za hrvatsku slobodu.

— To nas obvezuje da nikad ne zaboravimo krilaticu dr. Tuđmana s kojom je vodio i objedinio hrvatski narod: Sve za Hrvatsku - Hrvatsku ni za što - kazala je Ankica Tuđman na svečanosti kojoj su uz vijećnike i članove Poglavarstva bili nazočni i svi članovi njene obitelji, kei Nevenka te sinovi Miroslav i Stjepan sa suprugom i djecom, Đurđa Šušak te brojni HDZ-ovci.

Omiš: Trg dr. Tuđmana

OMIŠ — Simboličnim otkrivanjem kamene ploče s uklesanim novim nazivom trga u Omišu, u subotu je završena svečanost preimenovanja donedavnog Trga žrtava rata u Trg dr. Franje Tuđmana. Na poticaj Gradskog odbora HDZ-a, vodeće političke udruge na ušću Cetine, odluku je o preimenovanju dijela stare gradske jezgre većinom glasova donijelo Gradsko vijeće Omiša na svojoj 26. sjednici, 8. lipnja.

Čestitajući okupljenima Dan domovinske zahvalnosti, predsjednik GV-a Ivica Bajaj je istaknuo kako je imenovanje gradskog trga imenom

Franje Tuđmana, najmanje što se može učiniti u znak zahvalnosti za velikog vizionara i ujedinitelja hrvatskog naroda pod čijim je vodstvom stvorena slobodna i suverena RH.

— U dugoj povijesti Hrvata mnogo je kraljeva i vladara, kojima se ponosimo i dičimo, dobilo svoje ulice i trgove te je takvu čast zasigurno zaslužio i prvi predsjednik neovisne hrvatske države dr. Tuđman — kazao je prof. Ivan Škaričić, gradonačelnik Omiša.

Nazočnima se prigodnim slovom obratio i Bogoljub Tomasović, predsjednik Društva ratnih veterana Hrvatski domobran.

VUKOVAR — Dan domovinske zahvalnosti u Vukovaru je obilježen otkrivanjem spomen-obilježja na Groblju hrvatskih branitelja. Tim povodom stradalim hrvatskim braniteljima i civilima u Domovinskom ratu počast su uz članove obitelji, predstavnike udruga Vukovarsko-srijemske županije i grada Vukovara, odali i izaslanici Predsjednika Republike Hrvatske general pukovnik Josip Lucić, Hrvatskoga državnog sabora Zdravko Tomac, te u ime Vlade ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić. Nakon mise zadušnice koju su u vukovarskoj župnoj crkvi sv. Filipa i Jakova predvodili msgr. Tadija Pranjčić, župnik i dekan vinkovački, izaslanstva su vijence položila i podno spomen-obilježja na mjestu masovne grobnice na Ovčari.

DUBROVNIK - Počasni plotun pripadnika Hrvatske vojske u čast obilježavanja Dana domovinske zahvalnosti i Dana Oružanih snaga RH, u prazničko jutro zagrmio je za stanovnike Dubrovnika i okolice sa Žarkovice, mjesta na kojem je tijekom Domovinskog rata bilo jedno od uporišta srbo-crnogorskog neprijatelja. Na gradskom groblju Boninovo pred središnjim križem, podignutim u spomen na poginule branitelje, održana je komemoracija.

IMOTSKI - Dan domovinske zahvalnosti obilježen je u Imotskome misom zadušnicom u crkvi svetoga Franje, koju je vodio dekan fra Ante Babić za duše svih Hrvata koji su svoje živote žrtvovali za slobodnu i nezavisnu državu Hrvatsku. Nakon svete mise pred spomenik poginulima za Hrvatsku vijence su položili u ime grada Ante Lončar i Marin Bekavac, gradonačelnik i predsjednik Gradskog vijeća, predstavnici susjednih općina, Hrvatske vojske, MUP-a, Ureda za obranu i udruga proizšlih iz Domovinskoga rata.

VRLIKA - Na svečanoj sjednici vrličkoga Gradskog vijeća predsjednik Vijeća Ante Turudić podsjetio je da je upravo kod Vrlike prije deset godina otpočela "balvan revolucija", nakon čega je uslijedio težak život Vrličana u progonstvu, ali i sudioništvo Vrličana u Domovinskom ratu, koji su dali veliki doprinos u oslobađanju ne samo njihova kraja već i cijele Hrvatske.

TROGIR - Uoči Dana domovinske zahvalnosti i Dana Oružanih snaga Branko Škokić, gradonačelnik Trogira, priredio je svečani prijam za sve političke stranke, udruge i predstavnike Crkve. Na sam praznik podno centralnog križa na gradskom groblju u Trogiru položeni su vijenci i zapaljene svijeće.

VIS - U povodu Dana hrvatske domovinske zahvalnosti te u sklopu redovite rehabilitacije, pedesetak stopostotnih invalida Domovinskog rata iz Splita doputovalo je brodom HRM-a na jednodnevni izlet na Vis. U organizaciji splitske Udruge Hvidre, domaćini - viška Udruga Hvidre, gradske lokalne vlasti na čelu s gradonačelnikom Antom Acalinovićem, komiškim gradonačelnikom Vinkom Mardečićem, te župnikom don Paulinom Bjačevićem i glazbenim tonovima Hrvatske gradske glazbe Vis, invalidima su priredili svečani doček.

ZADAR - Dan domovinske zahvalnosti u Zadru je i čitavoj Zadarskoj županiji obilježen svečano i dostojanstveno. Polaganjem vijenaca i cvijeća te paljenjem svijeća štovanje su im u subotu odali uz središnji križ na gradskom groblju predstavnici županijskih i gradskih vlasti, Hrvatske vojske i policije te udruga proizšlih iz Domovinskog rata. (Slobodna Dalmacija)

Razne interesantne vijesti

NOVIM INCIDENTOM AKTUALIZIRANO NERIJEŠENO PITANJE DRŽAVNE GRANICE KOD HRVATSKE KOSTAJNICE Srpski cirkus na hrvatskoj zemlji

HRVATSKA KOSTAJNICA - Iako je još prije godinu dana potpisan Međudržavni sporazum o granici između Republike Hrvatske i BiH, njegove se odredbe još u cijelosti ne primjenjuju. Naime, dio hrvatskog teritorija na desnoj obali rijeke Une uz Hrvatsku Kostajnicu još je pod okupacijom! Doduše, srpski predstavnik u bosanskom izaslanstvu nije želio potpisati sporazum, tvrdeći da je riječ o srpskom teritoriju.

U dosadašnjim kontaktima s izaslanstvima susjedne države u nekoliko je navrata bilo riječi o sporazumnom rješavanju tog međugraničnog pitanja, ali se problem kostajničkog otoka, na kojem se uz privatnu i državnu zemlju nalazi i stari hrvatski grad Zrinskih, u posljednje vrijeme sve manje spominje. Na trenutačno okupiranom otoku, koji s hrvatskim teritorijem povezuje još neobnovljen most preko rijeke Une, najprije je osvanula zastava Republike Srpske, a nakon toga i nadzorni punkt srpske milicije.

Unatoč mnogim prosvjedima i nastojanjima s hrvatske strane, ništa se do danas nije promijenilo. Štoviše, uza stari grad jučer je osvanuo golem cirkus! Budući da u Bosanskoj Kostajnici postoji mnogo drugih, pogodnijih mjesta za cirkus, čelništvo grada Hrvatske Kostajnice, u vrijeme kada Međudržavni sporazum o granicama iz Sarajeva još nije ostvaren, to je protumačilo kao još jedan incident i provokaciju.

- Čim je postavljen cirkuski šator, uputili smo energičan prosvjed gradonačelniku Bosanske Kostajnice Draganu Bundalu. Istodobno smo o novom incidentu obavijestili Ured predsjednika Republike i Hrvatski državni sabor. Očekujemo da će nova hrvatska Vlada ponovno pokrenuti pitanje državne granice - rekao je gradonačelnik Hrvatske Kostajnice Davor Govorčinović.

Kostajnički stari grad godinama je sporo i uporno obnavljan. Međutim, u proteklih je nekoliko godina zapaženo da se s njegovih zidina skidaju i odvoze kameni blokovi, a tvrđava, koja je važan dio hrvatske povijesti, ponovno se uništava. (Večernji list)

SVEČANI ISPRAČAJ U MINISTARSTVU OBRANE U američkim vojnim školama 31 kadet iz Hrvatske

ZAGREB, 12. kolovza - Zamjenik ministra obrane Zlatko Gareljčić, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga general zbora Petar Stipetić, prvi tajnik Veleposlanstva SAD-a Richard English te brojni časnici i vojni dužnosnici ispratili su jučer osmero mladih kadeta koji odlaze na školovanje u Ameriku.

Riječ je o maturantima i brucšima - a među njima su i tri djevojke - najboljima među skupinom koja se natjecala za vojne stipendije prestižnih američkih vojnih učilišta. English je kazao kako je status Hrvatske u vojnoj suradnji poseban, što se vidi i po tome što je samo za naše kadete povećana kvota na vojnim učilištima.

Načelnik Glavnog stožera P. Stipetić čestitao je djevojkama i mladićima na izboru vojnog poziva.

- Uz vas smo, pratit ćemo vas i podržavati, a kad završite školovanje, čeka vas mjesto u Oružanim snagama - rekao je general Stipetić.

Ove će godine na američkim vojnim učilištima biti 31 kadet iz Hrvatske, istaknuo je zamjenik ministra Zlatko Gareljčić, što je kruna članstva u Partnerstvu, score kandidature za prijam u NATO. (Večernji list)

O zgradi Vojnog ordinarija

Zagreb (Hina), Zbog, u posljednje vrijeme, često prozivanog

Vojnog ordinarijata u sredstvima priopćavanja u vezi s nedovršenom zgradom Ordinarijata u Zagrebu, generalni vikar Josip Šantić uputio je jučer izjavu za javnost u kojoj se, uz ostalo, ističe da djelatnici Vojnog ordinarijata nikad nisu postavljali uvjete kolika i kakva zgrada to mora biti. Vojni ordinarijat u RH, kao i vojni ordinarijati u ostalim zemljama diljem svijeta, ustanovljen je poradi duhovnog dobra vojnika i redarstvenika RH. Da bi mogao izvršiti to poslanje potrebni su mu prikladni prostori gdje se vojnici i redarstvenici-vjernici katolici mogu okupljati zajedno sa svojim biskupom i svećenicima te međusobno, kaže se u izjavi. (Glas Slavonije)

Picula: Poslana razrješenja za 35 veleposlanika

Jeruzalem (Hina) - Ministarstvo vanjskih poslova poslalo je pisma s razrješenjima 35-rici hrvatskih veleposlanika i konzula, a prijedlozi za nova imenovanja već su sastavljeni, rekao je u Jeruzalemu hrvatski ministar vanjskih poslova Tonino Picula. Na pitanje hrvatskih novinara je li 35 hrvatskih veleposlanika i konzula već obaviješteno o razrješenju, Picula je odgovorio da su pisma s razrješenjima već poslana te treba pustiti neko vrijeme da ih veleposlanici i konzuli razmotre i eventualno na njih reagiraju. On je također rekao da je već sastavio prijedlog za tih 35 mjesta, ali je dodao da se taj prijedlog tek treba razmotriti. "Sastavio sam prijedlog za tih 35 mjesta, čak ima nešto više imena, jer je moguće da neki i odbiju", rekao je Picula. On je ponovno odbio govoriti o konkretnim imenima razriješenih, kao i prijedlozima novih veleposlanika i konzula. (Glas Slavonije)

IAKO JE U ODSUTNOSTI OSUĐEN NA 20 GODINA ZATVORA, SRBIN SLAVKO DROBNJAK POJAVIO SE U HRVATSKOJ

SISAK - Hrvatska policija uhitila je jučer Slavka Drobnjaka (30) iz Gornje Mlinoge kod Petrinje, koji je 1999. godine u odsutnosti osuđen na 20 godina zatvora za ratni zločin. Kao pripadnik paravojne srpske postrojbe koju je vodio Dragan Sanader iz Siska, sudjelovao je 16. lipnja 1991. u pokolju hrvatskih vojnika kod Vile Gavrilović u Petrinji. Srbi i jugovojaska tada su zarobili 18 pripadnika ZNG-a, svezali ih i pucali po njima. Usmrtili su 14 pripadnika 120. brigade HV-a, a četvorica su ranjena i uspjela su se izvući. Oni su svjedočili o tome što se događalo kod Vile i kao jednog od izvršitelja zločina naveli Slavka Drobnjaka. Još 1995. godine započelo je suđenje u odsutnosti četvorici sudionika toga pokolja - vodi Draganu Sanaderu, Mili Sanaderu, Milanu Drobnjaku i Slavku Drobnjaku. Svi su osuđeni na po 20 godina zatvora, a njihov se branitelj po službenoj dužnosti žalio i slučaj je na Vrhovnom sudu.

Drobnjak je uhićen po tjeratici jer je po izricanju nepravomoćne presude doneseno rješenje o pritvoru do pravomoćnosti presude.

U Hrvatsku je došao 17. srpnja ove godine iz Kuršumlije u Srbiji, osobno iskaznicu je dobio 24. srpnja, a kriminalističkom je obradom tvrdeno da je za njim raspisana tjeratica. Uhićen je jučer u 9.50 sati, a oko 13.45 sati policija ga je prepratala u Istražni centar Županijskog suda gdje mu je dežurni istražni sudac Danko Kovač, na temelju tjeralice, odredio pritvor do odluke Vrhovnog suda. (Večernji list, 3.8.)

A laugh or two...

MEN AND WOMEN COMPARED NICKNAMES: If Laura, Suzanne, Debra and Rose go out for lunch, they will call each other Laura, Suzanne, Debra and Rose. If Mike, Charlie, Bob and John go out, they will affectionately refer to each other as Fat Boy, Godzilla, Peanut-Head and Scrappy.

EATING OUT: When the bill arrives, Mike, Charlie, Bob and John will each throw in \$20, even though it's only for \$32.50. None of them will have anything smaller, and none will actually admit they want change back. When the girls get their bill, out come the pocket calculators.

MONEY: A man will pay \$2 for a \$1 item he wants. A woman will pay \$1 for a \$2 item that she doesn't want.

BATHROOMS: A man has six items in his bathroom: a toothbrush, comb, shaving cream, razor, a bar of soap, and a towel from the Holiday Inn. The average number of items in the typical woman's bathroom is 337. A man would not be able to identify most of these items.

ARGUMENTS: A woman has the last word in any argument. Anything a man says after that is the beginning of a new argument.

CATS: Women love cats. Men say they love cats, but when women aren't looking, men kick cats.

Splite moj.....



Split, kakvog sam ga ja vidjela s vrha Marjana....

Ispod sunca zlatnoga...

Ispod sunca zlatnoga blista riva najlipša,
na planeti malena, al u srcu najveća,
puna duša radosti kad ti šapne ime, grade moj....
Dok te maze oblaci, kad ti bura zazviždi,
isto taka još ni sve niti s tobom spletene,
puna duša ljubavi kad ti šapne ime, Splate moj....
Zauvik si tu u mojim mislima i grudima,
dok kroz plač i smih lipotu poklanjaš svim ljudima....

FUTURE: A woman worries about the future until she gets a husband. A man never worries about the future until he gets a wife.

SUCCESS: A successful man is one who makes more money than his wife can spend. A successful woman is one who can find such a man.

MARRIAGE: A woman marries a man expecting he will change, but he doesn't. A man marries a woman expecting that she won't change and she does.

DRESSING UP: A woman will dress up to go shopping, water the plants, empty the garbage, answer the phone, read a book, and get the mail. A man will dress up for weddings and funerals.

NATURAL: Men wake up as good-looking as they went to bed. Women somehow deteriorate during the night.

OFFSPRING: Ah, children. A woman knows all about her children. She knows about dentist appointments and romances, best friends, favorite foods, secret fears and hopes and dreams. A man is vaguely aware of some short people living in the house.

THOUGHT FOR THE DAY: Any married man should forget his mistakes. There's no use in two people remembering the same thing.

S vrpce MELODIJE HRVATSKOG JADRANA
J.M. Stanić, J.M. Stanić, N. Bratoš

ZAVRŠILA JE 285. SINJSKA ALKA

Slavodobitnik 285. sinjske alke je alkar Joško Marić, 42-godišnji narednik HV-a iz Sinja. On je pobijedio sa sedam punata, nakon pripetavanja s alkarom Ivicom Perićem. Marić je alkar od 1975. godine, a godinu poslije je debitirao kao kopljanik i ovogodišnje nadmetanje mu je 25. po redu. U svojoj bogatoj riznici alkarskih trofeja, ovo će mu biti treći plamenac Alke. Slavodobitnikom je već bio 1978. i 1990. godine. Čak pet puta bio je pobjednik Čoje, 1991. s tri pogotka "u sridu", a jednom je bio i pobjednik Bare.

Za pobjedu na 285. sinjskoj alci Jošku Mariću pripadaju nagrade Viteškog alkarskog društva, i to Zlatna plaketa Alke i novčani iznos od 35.000 kuna, a za svoga alkarskog momka Petra Vitalinu iz Brnža osvojio je Srebrnu plaketu Alke. Uz alkarskog vojvodu, koji je uz čestitke na Marićevo koplje privezao plamenac hrvatske trobojnice, prvom ovogodišnjem sinjskom vitezu čestitao je i Jozo Radoš, ministar obrane RH, koji je bio nazočan na Alci u ulozi izaslanika predsjednika Hrvatske Stjepana Mesića. Radoš je Mariću uručio darove Predsjednika Republike, zlatni prsten s hrvatskim grbom i sablju, a njegovu momku srebrni prsten s hrvatskim grbom i jatagan.

Priželjkivano čudo tako se, ipak, nije dogodilo. Cijeli Sinj, uključujući čak i alkare, priželjkivao je da debitant Mario Šušnjara nastavi započeti niz pogađanja "u sridu". Bilo je to, ipak, više od mogućeg. Mario se nije osramotio, nijednom nije promašio alkarsku metu, skupio je ukupno četiri punta. Ostat će upamćene njegove pobjede na Bari i Čoji, a da on ili neki drugi mladi alkar tri puta za redom pobijedi sa po tri "sride", bit će vremena.

Ovogodišnja Alka ponovljena je priča kada su u pitanju rezultati gađanja iz prethodnih godina. Alkari su se i ove godine "ispucali" na Bari i Čoji, pa su alkarsku metu pogađali podosta lošije na glavnom natjecanju. Tako su u prvoj trci u nedjelju skupili samo 18 punata, u drugoj 19 i u trećoj odličnih 23. Međutim, kuriozitet je da u prve dvije trke nijedan alkar nije pogodio "u sridu". To je uspjelo kao prvome u trećoj trci tek Anti Poljaku koji je startao sedmi, dakle, prva "srida" poslije 39 gađanja, što je rijetko upamćeno. I po tome će se pamtili ovogodišnja Alka. Poslije tri trke alkari Joško Marić i Ivica Perić imali su po šest punata. Kako je alkar Zlatko Filipović-Grčić izvijestio o tome alkarskog vojvodu, Mirko Norac je zapovjedio pripetavanje. To je draž Alke. Prvi je sa starta krenuo Joško Marić. Njegovo koplje pogodilo je jedan od dva donja podioka alkarske mete, "u jedan". Izvanrednu priliku da se domogne prvog alkarskog trofeja - i to Alke, imao je Ivica Perić, alkar od 1987. godine. Nije uspio. Njegova junačka desnica zadrhtala je u trenutku dok je gađao metu, vrh koplja otišao je malo udesno, alka je ostala nedimuta. Marić je postao slavodobitnikom.

Nadmetanje za slavodobitnika 285. sinjske alke održano je pred više od 10.000 gledatelja koji su do posljednjeg centimetra ispunili svaki slobodni kutak odakle se mogla gledati Alka. Zasigurno alkarsko trkalište nisu napustili razočarani. Bila je to, reći će Sinjani, još jedna dobra Alka. A, mačkule sa Staroga grada, vraćajući Sinjane i Cetinjane u sjećanje na daleku 1715. godinu, ovaj put su tutnjile u čast Joška Marića.

I jos nešto. U alkarskoj povorci kao alkar, pratitelj barjaka, bio je i Nenad Marić, Joškov sin. Drugi put je bio u istoj povorci s ocem. Hoće li uskoro preuzeti očevo koplje i nastaviti jednako uspješno osvajati alkarske trofeje? Hoće li se dogoditi da njih dvojica zajedno budu kopljanici, da budu suparnici jedan drugome, to su pitanja koja također čine draž Alke.

Predaja o čudu Gospe Sinjske iz 1715. godine i danas živi u duši sinjskoga i cetinskoga puka. Štovanje Gospe u hrvatskim

krajevima i zemljama ima duboke i starinske korijene, a iz tih je marijanskih vriježi iznikla i hrvatska suvremena duhovnost. Pogrešno je mišljenje da je Sinjska alka izvorna ili samonikla. U Sinju se sačuvala zbog religioznosti ljudi toga kraja, epske pjesme, povijesnih, političkih i inih razloga. Među ostalim, radi pobjede nad Turcima i političke volje Mletaka i postmletačkih vlasti, radi svojih interesa. Ukratko, da nije bilo vjerskoga motiva i spomena na pobjedu nad Turcima, ne bi bilo ni toga povijesnoga skazanja - Alke. (Slobodna Dalmacija)



S Velikogospojinskog slavlja, 13. kolovoza 2000

BALADA O GRADITELJU HRAMA

Hram se je njegov često rušio i iznova gradio, a veoma često do temelja izgarao. Ljudi puni srdžbe i zla... Iz prašine se dizao. Kao ptica iz bajke ponovo se rađao i rastao u modrine neba. Neumoran i vješt u svome graditeljskom poslu, on je prema svome viđenju uobličeni kamen slagao. I gradio je tako bez kraja i konca. Na svakom početku, ljudi bi se sakupljali oko njega i rugali su mu se i napokon opominjali da se mani slijepog posla, jer će ga ljudi, prije ili poslije, razrušiti i zemlja progutati.

On se je u takvim prigodama povlačio u sebe. Sjeo bi za kameni stol. Ruke bi svoje položio na njegovu glatku površinu. Na dodir kamena ruke bi njegove osjetile bliskost kamene svježine. Zamišljao je i sebe kao kamen, a kamen kao produžetak sebe. Odjednom osjetio bi titraje svoje duše u kamenu i vidio njene oblike u beskrajnim svemirskim tišinama.

Danju, pod vrućim nebom, ta je duša ključala uzavrelo stvaralačkom strašću. U predvečerjima je sanjala. A noću bi se povlačila, kao rijeka ponornica, u tmine kamena. Povlačila se u tvrdi san, u zaborav.

Poznavao je dobro njenu čud. I zato je rado polagao svoje ruke na kamenu ploču svečano, kao svećenik u obredu preobrazbe pričestnog kruha i vina. Vidio je svoje ruku kao dvije repatice zvijezde nad kaležom posvećenog vina.

U trenucima smalaksalosti i malodušja čuo bi ponekad njen glas: Zašto me vadiš iz utrobe sna i bacaš u naručje hulja i probisvjeta? Zar nije bolje ostati u okovima samoće nego umirati u svijetu hulja? Ali to zaista bijahu rijetki trenutci i, kako rekoh, bez većih posljedica. Netom bi naranča u bašti procjedila kap zore u srce drijemežnog vrapca, dohvatio bi dljetu i malj i kamen slagao u oblike začete u ognju oka svoga stvaralaštva. Čudno, ljudi su se i dalje čudili, rugali, opominjali i rušili jer naprosto nikad nisu shvatili da je njegova duša samo u prokletstvu stvaralaštva nalazi svoj mir i svoju sreću.

Ivo Tasovac

GOSPODARSTVO

Istra je shvatila da je izlaz iz gospodarske krize u poduzetništvu

PULA - Ministar za obrt, malo i srednje poduzetništvo Željko Pecek posjet Istri započeo je sastankom u Poglavarstvu Istarske županije gdje je sa njenim čelnicima razgovarao o aktualnim prilikama u poduzetništvu i obrtu u Istarskoj županiji.

Župan Stevo Žufić izvijestio je kako je Istra izuzetno orijentirana razvoju poduzetništva i obrtništva te da su kroz taj program otvorene nove kreditne linije s Istarskom bankom, Istarskom kreditnom bankom te za poticanje agroturizma s Raiffeisenbankom. "Istra je shvatila da je u poduzetništvu spas i izlaz za tešku gospodarsku situaciju i upravo zato na ovom području poseban naglasak daje razvitku županijskog poduzetništva ali i poduzetništva u gradovima i općinama", istaknuo je pročelnik Upravnog odjela za gospodarstvo Istarske županije Lenko Uravić. Dodao je kako je Istarska županija u posljednje tri godine za programe razvoja poduzetništva ukupno izdvojila 93,4 milijuna kuna od čega je oko 82 milijuna kuna iskorišteno za kredite. Za kredite je ukupno primljeno 1.826 zahtjeva a realizirano 686 kredita. Istarska županija, kazao je Uravić, ove godine planira izdvojiti 26,6 milijuna kuna za programe razvoja malog i srednjeg gospodarstva, poljoprivredu i turizam.

Ministar Pecek podržao je sve aktivnosti koje županija provodi na području poduzetništva i obrta te je istaknuo kako će Ministarstvo poduprijeti sva ona mala trgovačka društva koja imaju perspektivu i koja bi zalaganjem države, resornog Ministarstva i lokalne samouprave mogla ponovno oživjeti. (Vjesnik)

NOVI UGOVORI

ŠTO DONOSI PET NOVIH UGOVORA IZMEĐU HEP-a I ENRONA

Enron neće graditi TE Jertovec, već će Hrvatskoj prodavati struju iz Bosne

ZAGREB, 11. kolovoza - Kada za desetak dana hrvatska Vlada upali "zeleno svjetlo" za konačan potpis pet novih ugovora između HEP-a i američkog Enrona, bit će najvjerojatnije objavljeno i što oni donose. Zasad o tome nitko ne želi govoriti, ali svi se slažu da je to najbolje od loših rješenja. Razgovore i pregovore koji su počeli još u vrijeme predsjednika Tuđmana, kada je potpisan i prvi ugovor, nastavili su i predstavnici nove vlasti. Protokol potpisan u Houstonu 9. lipnja ove godine trebao bi, kako se svi slažu (a potvrdili su to i Ivo Čović, predsjednik Uprave HEP-a, i Eric Shaw, potpredsjednik Enrona), biti temelj novih pet ugovora koji tek čekaju potpise.

Možda je u cijelom slučaju najvažnije to što se dugo najavljivana "prva američka elektrana" TE Jertovec, pedesetak kilometara od Zagreba, najvjerojatnije uopće neće graditi! Prema prvobitnom planu, Enron je trebao izgraditi, posjedovati, voditi i održavati TE Jertovec 20 godina i zatim ga predati HEP-u uz naknadu od jedne kune. HEP je u toj priči trebao plaćati fiksnu godišnju naknadu za najam kapaciteta od otprilike 30,7 milijuna dolara, odnosno 614 milijuna dolara za svih dvadesetak godina. I to bez obzira na to radi li uopće elektrana i koliko struje proizvodi! Ako se novih pet ugovora za čiju su suglasnost svoje potpise već dali Eric Shaw i Ivo Čović doista temelji na protokolu iz Houstona, onda je i logično da se Enronu takva elektrana ne isplati. Jer, po rješenjima iz protokola HEP je dužan idućih 18 mjeseci od Enrona kupovati električnu energiju po cijeni od 3,79 američkih centi za kilovat, i to uz 240 megavata snage oko šest tisuća sati godišnje. Za osamnaest mjeseci to je devet tisuća sati. No, električna energija u Europi danas se može nabaviti već za dva centa po kilovatsatu. Zbog toga bi bilo za Enron jednostavnije da kupuje struju negdje u Europi (od Ukrajine do BiH) i prodaje je po dogovorenoj cijeni HEP-u, a razlika od tridesetak milijuna dolara bit će praktično oduštena za njih.

No, stvar bi zasigurno za hrvatske potrošače struje i porezne obveznike bila mnogo gora da se TE Jertovec i gradio pod tadašnjim uvjetima jer bi električna energija iz elektrane u Jertovcu stajala pet američkih

Dobit Privredne banke u prvom polugodištu čak 220 milijuna kuna

ZAGREB, 3. kolovoza - Grupa Privredna banka Zagreb u prvom je ovogodišnjem polugodištu ostvarila dobit u iznosu 219,8 milijuna kuna, što je više nego u cijeloj 1999. godini, pokazuje nerevidirano polugodišnje izvješće o poslovanju ove bankarske grupacije. Usporedbe radi, u prvih je šest mjeseci prošle godine grupa PBZ ostvarila dobit od 70 milijuna kuna, priopćeno je iz Ureda za korporativne komunikacije PBZ-a.

Dobrom poslovnim rezultatu Grupe najviše je pridonijelo poslovanje Privredne banke Zagreb, koja je u prvih šest mjeseci ostvarila dobit vrijednu 184,8 milijuna kuna. Zaustavljen je i trend negativnog poslovanja Riadria banke, a u prvih je šest mjeseci 2000. godine uspješno poslovanje zabilježilo i PBZ American Express, ističu u Upravi PBZ-a. Osobito je značajan rast PBZ zabilježila u kreditnoj aktivnosti. Naime, u prvom su ovogodišnjem polugodištu krediti građanima zabilježili rast od 23 posto, u odnosu na prosinac prošle godine, dok su krediti poduzećima porasli za pet posto. Ostvaren je i porast depozita za 16 posto. Na taj je način tržišni udjel PBZ-a u depozitima porastao za 1,2 posto u odnosu na prosinac prošle godine. Kada je riječ o kreditima građanima, tržišni je udjel PBZ-a u prvih šest ovogodišnjih mjeseci ostvario rast od 1,2 posto, dok je udjel ove banke u kreditima poduzećima ostvario rast od 1,3 posto, tvrde u Upravi.

Povećanu dobit u ovoj godini PBZ dijelom može zahvaliti lansiranjem novih proizvoda, kao što su AMEX krediti, nena-mjenski krediti bez jamaca, potrošački i auto-krediti. Tome je pridonijelo i širenje poslovanja, jer je PBZ potkraj lipnja pripojila Krapinsku zagorsku banku, pretvorivši je u svoju podružnicu u Krapini. (Vjesnik)

centi po kilovatsatu. Ukupan trošak bio bi oko 1,42 milijarde američkih dolara, a uz proizvodnju od sedam tisuća sati cijena bi bila oko 4,8 američkih centi po kilovatsatu, odnosno 1,58 milijardi dolara.

Novim ugovorima HEP će izgubiti samo razliku koja postoji između ugovorene cijene od 3,79 američkih centi i one po kojoj Enron može nabaviti struju u Europi, a to je oko dva centa po kilovatsatu. Zanimljivo je da bi samo razlika u cijeni između nabavljene struje iz Jertovca i struje na slobodnom tržištu u razdoblju od dvadeset godina bila čak 860 milijuna dolara. Pa čak i kada bi cijena na tržištu porasla na dogovorenih 3,5 centi po kilovatsatu, izgubilo bi se čak 440 milijuna dolara. Ovako, bude li pet novih ugovora doista temeljeno na houstonском protokolu, HEP-u će ostati prostor da nakon 18 mjeseci slobodno nabavlja električnu energiju na otvorenom tržištu. Moguće je, međutim, da su neki komercijalni detalji ipak barem djelomice promijenjeni, pa se može dogoditi da se u ugovorima smanji snaga ili poveća vrijeme trajanja ugovora, što, međutim, ne bi bitno promijenilo konačnu cijenu oduštena koja se mora platiti Enronu. (Večernji list)

IZ EUROPSKOGA SJEDIŠTA ENRONA TVRDE:

Gradit ćemo kad se za to pokaže potreba.

Hoće li Enron graditi TE Jertovec ili neće, pokušali smo doznati i u sjedištu europskog dijela kompanije u Londonu. Enron priprema Jertovec za moguću gradnju termoelektrane u idućih nekoliko godina. Točno vrijeme gradnje ovisit će o tržišnoj cijeni električne energije. Iako je točno da je trenutna cijena električne energije na europskom tržištu relativno niska, činjenica da se u ovom trenutku ne gradi mnogo elektrana potvrđuje da tržišna cijena može znatno porasti vrlo skoro.

U trenutku kad Hrvatska i regionalno tržište zatraže nove kapacitete, mi se nadamo početi gradnju elektrane kako bismo na te potrebe odgovorili, glasio je odgovor koji smo dobili iz sjedišta tvrtke u Londonu. (Večernji list)

TURIZAM

U DOMAĆIM LJETOVALIŠTIMA PRIJAVLJENO VIŠE OD 530.000 TURISTA Domaćih turista na Jadranu desetak tisuća manje nego lani

Prema posljednjoj evidenciji obalnih turističkih zajednica, na Jadranu se trenutačno odmara nešto više od 530.000 gostiju, najviše ovoga ljeta. I dok su stranci u svim regijama sve brojniji, domaći gosti tjedan za tjednom podbacuju. Trenutačno ih je na moru oko 70.000, a lani ih je u isto vrijeme bilo 82.000. Otprilike toliko bilo ih je i "98., pa je očigledno da mnogi građani već drugu godinu zaredom propuštaju ljetovanje na Jadranu. Trenutačno su domaći turisti najbrojniji na Kvarneru (17.000) i zadarskoj rivijeri (16.000), s time da se jedino ugostitelji na šibenskom području mogu pohvaliti da imaju više domaćih gostiju (33 posto) nego lani.

Oseka Hrvata na hrvatskom Jadranu posebno pogađa ugostitelji, koji žale za zlatnim vremenima kad su domaći turisti imali novac i trošili ga ne pitajući za cijenu. Nerijetki će i sada reći da su domaći turisti, makar ih u njihovim lokalima nema puno, najbolji potrošači. Ugostiteljima

U FOKUSU: NAKON TURISTIČKIH ŠOKOVA NA GRANIČNOM PRIJELAZU U NEUMU

Dubrovčani hitno žele most Pelješac - Klek!

DUBROVNIK — Most "Pelješac-Klek" koji su mnogi skeptici još prije nekoliko tjedana nazivali političkim projektom vladajuće koalicije Dubrovačko-neretvanske županije ili, preciznije, SDP-ova župana Ivana Šprlje, u svjetlu najnovijih zbivanja u pograničnom prometu putnika između RH i Federacije BiH, dobiva, čini se, nove konotacije. Štoviše, o tom se mostu odnedavna sve češće govori u javnosti kao o nužnoj cestovnoj alternativu koja bi konačno riješila problem eksteritorijalnosti krajnjeg juga Hrvatske.

Upravo tim riječima spomenuti su infrastrukturni projekt okarakterizirali čelnici dubrovačkog ogranka HSLS-a koji su proteklih dana najavili pokretanje prave male kampanje prema nadležnim ministarstvima hrvatske Vlade, od kojih će, istaknuli su, tražiti hitnu intervenciju, kako most ne bi ostao samo mrtvo slovo na papiru.

Strateški projekt

-S obzirom na gospodarsko i strateško značenje mosta kao alternativnog pravca koji bi jug Hrvatske približio Dalmaciji i ostatku domovine, mi u HSLS-ovu gradu most "Pelješac-Klek" prihvaćamo isključivo kao obvezu, a ne kao puku mogućnost -bio je izričit čelnik Budišinih liberala iz Grada Mario Kraljević koji je na nedavnom susretu s novinarima dodao i to kako u dubrovačkom ogranku očekuju da će s mostom kao gotovom činjenicom računati i međunarodna zajednica kod trasiranja Jadransko-jonske ceste u okviru Pakta o stabilnosti.

Kao jedini spas od izolacije najjužnije hrvatske županije most "Pelješac-Klek" vidi i tajnik županijskog vijeća HSLS-a Vedran Kraljević, koji upozorava da bi se premoštavanjem Malostonskog zaljeva ujedno izbjegle i prilično neugodne kontrole hrvatskih državljana i inozemnih turista na proputovanju iz pravca Neuma:

- Koliko bi nam značio most, vidi se ovog ljeta kad je udvostručen nadzor od BiH pograničnih policajaca, tako da se turisti uz dva hrvatska punkta moraju zaustavljati još dvaput. Da imamo most, izbjegli bismo sve nepotrebne kontrole i papirologiju na graničnim prijelazima - drži Kraljević. On također smatra kako pojačane kontrole na granici sa susjednom Federacijom izazivaju negativan psihološki učinak kod zbudjenih inozemnih posjetitelja koji zbog učestalih zaustavljanja više niti ne znaju u kojoj su državi, pa neki među njima pomisle da su umjesto u Hrvatsku, nakon svih graničnih provjera, zapravo došli u Cmu Goru.

Brza cesta

Zanimljivo je inače napomenuti da su sa svojim zahtjevima

je, istina, proteklog vikenda laknulo jer je feragosto donio val Talijana, a oni su na glasu kao gosti koji uživaju u jadranskim specijalitetima i na tome ne štede.

Kako bilo, trenutačno je najviše posla za domaćine u Istri, u kojoj se odmara oko 187.000 gostiju, a prate je Kvarner sa 127.000 i Splitsko-dalmatinska županija sa 77.000 turista. Na zadarskom ih se području odmara nešto više od 56.000, na šibenskom oko 37.000, a u dubrovačkoj ih je regiji prijavljeno 32.000. Na sjevernom je Jadranu i na zadarskoj rivijeri oko 20 posto turista više nego lani, a južnije postoci rastu i na 50-60 posto. Trenutačno je na našem moru ukupno 120.000 gostiju više nego lani u isto vrijeme. U sezoni 1998., koja je do ove bila najbolja poslijeratna sezona, bilo ih je 469.000. U mnogim su mjestima sada najbrojniji Talijani, a u vrhu su i dalje Nijemci, Slovenci i Austrijanci. (Vjesnik)

U FOKUSU: NAKON TURISTIČKIH ŠOKOVA NA GRANIČNOM PRIJELAZU U NEUMU

Dubrovčani hitno žele most Pelješac - Klek!

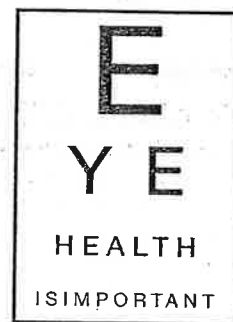
prema Vladi RH, haeseslovci Dubrovnik izišli samo dva dana prije incidenta na Doljanima, kada je, vraćanjem korčulanskog autobusa s poljskim turistima koji su htjeli do Međugorja, doliveno još ulja na vatru pograničnim (ne)sporazumima s BiH.

Za stav oko izgradnje mosta "Pelješac-Klek" s obzirom na nove okolnosti oko prelaska granice u srcu sezone zamolili smo i župana dubrovačko-neretvanskog Ivana Šprlju, koji je od početka bio najveći pobornik izgradnje tog cestovnog objekta.

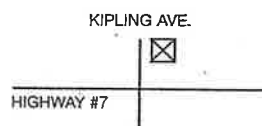
- Ovo je prigoda za najaviti završetak prostorno-prometne studije cestovne mreže Dubrovačko-neretvanske županije, što podrazumijeva preciznu sliku cesta koja će našim građanima predložiti kako se cestovno mogu spojiti dijelovi naše policentrične županije. Ta studija predviđa izgradnju brze ceste i bezuvjetnu izgradnju mosta "Pelješac-Klek", što će svakako biti od presudne važnosti za oporavak gospodarstva ovog dijela Hrvatske, te njezino povezivanje s ostatkom zemlje - ocijenio je župan Šprlje koji je, podsjetimo, minulog vikenda poslao dopis Ministarstva turizma RH sa zahtjevom da se iznađe bar privremeno kompromisno rješenje za osiguravanje protočnosti pograničnoga putničkog prometa u uvjetima novog režima prijelaza kroz BiH.

Dubrovačko-neretvanski župan drži da je prednost prostorno-prometne studije i u tome što će konačno u cjelinu povezati tri dijela županije: Neretvu koja, kako je rekao, dulje vremena ne zna pripada li Splitu, Dubrovniku ili BiH, zatim Pelješac i otoke s kopnom, te na poslijetku samo županijsko središte. Osim približavanja pojedinih područja županija, nova bi cestovna mreža, uvjeren je Ivan Šprlje, značila i "priključak" županije prema Europi. (Slobodna Dalmacija)

Preporučujemo.....



DR. PETER T. DONKO
OPTOMETRIST
7777 KIPLING AVE. STE. 104-
WOODBIDGE, ONTARIO
(905) 264-1512



Pavao Pavličić: STUBIŠTE

Djeca se silno vole igrati na stubištu. Kao da jedva čekaju da vani počne kiša, pa da se nabiju unutra, prostru po štengama kakvu deku ili otirače ispred nećijih vrata, pa da okrenu kartati, pričati viceve ili tutnjati gore-dolje. A čega to u stubištu ima što bi ih moglo toliko privlačiti? Nema ničega, privlači ih stubište samo po sebi. Zato im tamo uvijek dolazi na zviždukanje, kao pticama kad grade gnijezdo: zafučkaju i slušaju odjek što se razliježe po katovima, a onda se laćaju posla da u stubištu nešto stvore, jer zato i jesu tamo.

Jer, djeca vole stubište zato što ono nije ništa, a može biti sve; a to u njima budi kreativnost. Zbog onih zgodno raspoređenih stepenica, stubište može biti kazališno gledalište, može biti kabina aviona, kupe u vlaku, može biti bunker ili raketa. Penjanje se na njemu može zamisliti kao planinarenje, silazak kao ronjenje, šipke na ogradi mogu biti zatvorske rešetke, a podrumski dio može biti strašna špilja. A što je najvažnije, za to ne treba ni odviše mašte, jer stubište se lako i bez napora pretvara u sve te stvari.

Djeca, tako, sasvim ispravno naslućuju ono što za stubište i jest najvažnije, a to je da ono nema svoje prave namjene, pa zato može služiti za milijun drugih funkcija. Ono služi tome da se njime čovjek penje i da silazi, ali to se čini rijetko, pogotovu u kućama gdje postoji lift; zato stepenište većinom stoji prazno, čekajući da ga netko dovoljno poduzetan i maštovit pretvori u nešto drugo. A to nije nimalo teško učiniti, budući da je već i sama priroda stubišta takva nekakva, neodređena: ono je i privatno mjesto, gdje se čovjek osjeća zaštićenim, ali i javno, gdje se mora ponašati u skladu s nekakvim pravilima; ono je ujedno nešto svoje i nešto tuđe, ono je nešto vanjsko, ali i nešto unutrašnje. To dobro osjećaju djeca, pa ga zato toliko i vole: ona ne mogu podnijeti da neko mjesto ne bude ništa, pa uživaju da ga definiraju po svome ukusu.

A kad se odrasli na njih ljute zato što halabuče na štengama, djeca se s pravom bune: ona možda ne znaju, ali zacijelo slute da se odrasli prema stubištu odnose na posve dječji način. I odrasli ga, naime, ovisno o potrebi, ili o količini mašte, pretvaraju čas u ovo a čas u ono, i u tome uživaju.

Ako im nešto smeta u stanu, oni to iznesu na stubište. Zato ondje stoji cvijeće u loncima, stoje bicikli i stari frižideri, stoje cipele i rašireni kišobrani kad pada kiša. Tako se stepenište pretvara u skladište, u muzej, izložbeni prostor, u špajzu ili kuhinju. Tako to traje neko vrijeme, a onda se promijeni, a onaj koji stubištem prolazi, vidjet će svakoga dana drugu sliku. I, što je još važnije, osjećat će uvijek i potrebu da na tu sliku nekako utječe, da joj nešto doda ili nešto oduzme, ovisno o sklonostima i raspoloženju. Kao što je djeci stubište čas avion a čas brod, tako i za odrasle ono svakoga dana mijenja svoj smisao.

Zato ga s lakoćom pretvaraju i u salu za sastanke, u tajni prolaz kojim se stiže do rakičice sa susjedom, u mjesto za razmišljanje, a oni pušači kojima žena ne da pušiti u stanu, nalaze na stubištu sigurno utočište. Na stubištu se odigravaju drame, jer ondje znade biti i svađe, i povjeravanja tajni, i poljubaca, a neki put i bubotaka. I, stubište to vrlo dobro podnosi: ono se promeće u kazalište (kad stanari vise na ogradi kao po galerijama pa gledaju i slušaju što se zbiva), ali isto tako i u poprište pravih i ozbiljnih događaja: ono se nudi kao odličan teren i za ljubav i za mržnju i za suze i za sprdnju, i uvijek izgleda kao da je stubište i načinjeno zbog toga, a ne za penjanje i silaženje.

Stubište, naime, ima tu osobinu da se, već zbog toga što povremeno njime prolazimo, uvijek u nešto pretvara, čak i protiv naše volje. Zato se stalno moramo truditi da ga svjesno i planski

mi pretvaramo u nešto, inače će nam izmaći ispod kontrole. I zato smo ondje uvijek osobito poduzetni, jer osjećamo obavezu da od stubišta nešto napravimo, istoga onog časa kad u njega stupimo. Baš kao što to čine i djeca.

Pa je li onda čudno što i onim ozbiljnim ljudima koji se ljute na djecu kad lamaju u stubištu, čim se ondje nađu sami, dolazi neodoljiva potreba da malo zazvižde, a potom osluškuju kako se jeka razliježe po katovima?

*Feljton iz knjige "Prolazna soba",
Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1992.*

Vesna Parun (1922):

USNULI MLADIĆ

Prostrt na žalu sjenovitog zatona
leži kao ograđeni vinograd,
usamljen i valovima okrenut.
Njegovo lice ljupko je i ozbiljno.
Po njemu se igra podnevni vjetar.
Ne znam, je li ljepša grana šipkova
puna cvrkuta ptičjeg, ili pregib
njegova pojasa, gipkiji od guštera.

Slušam tutanj niske grmljavine,
koja se primiće s mora, sve to bliže.
I skrivena u lišću stare agave
motrim kako grlo mladića postaje jastreb
i odlijeće put sunca, klikajući sjetno
u žutim oblacima. A iz bronce
njegova raskošnog trbuha diže se mrko
cvjetna vrlet, na kojoj se odmaraju
prekrasne vile i kraljice iz bajki.

Šušti žalo i more je posivjelo.
Zlatne sjenke uzbibaše vinograd.
Stubovi oblaka penju se u daljini,
i munje dotiču šumovitu uvalu.

Udišem miris ljeta u nasadima,
i puštam da me opaja nagost bilja.
Zatim gledam svoje blistave ruke
i bedra pjenom morskom pozlaćena
iz kojih teče ulje maslinika.

I vraćajući mirne oči k njemu
koji spava uronjen u luku
spore oluje, prastar kao agava,
mislim, puna rasijane žudnje,
koliko bijelih ptica raskriljenih
dahće u modrim gudurama oblačnim
tog tijela, koje tišinom zbudjuje
šumor mora i samoću trava.

HRVATSKA ISKRA

**Uredništvo: 1137 Centre Street
Thornhill, Ont. L4J 3M6
Canada
Tel: (905) 738-0053
Fax: (905) 738-9853**

Gosti

Nedavno su nam se najavili gosti. Ženini rođaci. Logično da nisu moji. Postoje samo dvije vrste mojih rodaka: živi i mrtvi. Živi su potpuno digli ruke od mene kao crne ovce u obitelji (i nisam za drugo kad se bavim nekakvom kulturom). Oni drugi su pomrli čekajući da ih pozovem u goste. Ženini rođaci ne odustaju tako lako. Nakon što sam kiselog lica priopćio ženi radosnu vijest da nam nakon dugog vremena dolaze gosti, ženski dio obitelji zahvatila je panika: "Čime ćemo ih ponuditi?" Iako se željama stalno svrstavamo u Europu (i to onu zapadnu s velikim Z), duboko u genima su nam čvrsto zasjeli balkanski atavizmi. To se najviše odnosi na takozvanu gostoljubivost: stalno živimo pod pritiskom i u strahu da će nam gosti umrijeti od gladi. To znači da goste treba tovititi kao prasca tako dugo dok ne napusti teritoriju nad kojom se proteže domaćinov suverenitet. Negdje sam pročitao da kod Eskima domaćin u znak gostoprimitstva nudi gostu svoju ženu preko noći (hvala, ne mogu!). Kod nas je slično: domaćin nudi gostu sve što je njegova (domaćinova) žena skuhala (ali tu nema ne mogu!).

Dakle, silovanje hranom kao najviši oblik gostoljubivosti!

Iskusniji gosti drže strogu dijetu dva-tri tjedna prije nego krenu u posjetu. Problem nastane ako je gost slučajno dijabetičar ili čiraš. Problem za gosta, ali ne i za domaćina, jer ovaj potonji nemilosrdno nudi masna, ljuta, slana i slatka jela (a bogme i pijaću) kao da mu je osnovni cilj ubiti gosta hranom. Usudi li se gost isprovocirati agresiji na svoj organizam, domaćin će se na smrt uvrijediti i optužiti gosta za ugrožavanje. Ni plave kacige tu ne bi puno pomogle! Uostalom, dobro znamo kakva im je učinkovitost u ozbiljnim situacijama.

Kad vam u posjetu dolaze prijatelji onda je sve puno jednostavnije. Pravom prijatelju možete ponuditi samo vodu, a da se on pretjerano ne uvrijedi. Isto tako on će bez straha od incidenta odbiti hranu od koje mu se okreće želudac, a vi ju ozarena lica nudite. Osim toga, imate o čemu i razgovarati, za razliku od pokušavanja uspostave usmenog kontakta sa ženinim rođakom. Zbog toga je najava rodbine i u mojem organizmu izazvala nemalo bezazlene grčeve. O čemu razgovarati s muškim gostima dok se sve žene budu stiskale i tračale u tjesnoj kuhinji? U automobile se razumijem tek toliko da ih mogu razlikovati od konjske zaprege. O konjskim snagama imam još nekakvu daleku predodžbu, ali kad spominju snagu motora u kilovatima uplašim se da bi me mogla ubiti struja ako dotaknem volan. U športu donekle razlikujem šah od nogometa, i to po veličini terena. A može se dogoditi da moj gost zna sve postignute golove i njihove autore na svjetskim i europskim nogometnim prvenstvima od antičkoga doba do danas. Jedan takav me je prije nekoliko godina davio s košarkaškim rezultatima. A meni je košarka užasno dosadna: nekakvi dugonogi i dugoruki degenerici, visoki najmanje 213 cm, trče od jednog do drugog koša i bez greške ubacuju loptu. Ako si vidio jednu utakmicu, nema potrebe gledati ostale. Sve su jednake. Razlikuju se samo po rezultatima i to minimalno. Ni u politici, koja je nekada bila isključivo muški zabran, ne mogu sa ženinim rođacima postići suglasnost. On smatra da je svaki drugi političar lopov, a ja mislim da je svaki drugi političar samo budala. Nemojte ni pokušati izračunati što mislimo u prosjeku (sram vas bilo ako probate!). Moj gost pak bježi od razgovora o kulturi kao vrag od tamjana. Po njegovom muškom mišljenju, kulturom se bave samo stare cure i neki zaostali tipovi. To je, uostalom, stav većine onih koji se smatraju pravim muškarcima, a u stvari za svako svoje mišljenje trebaju pitati suprugu ili šefa (šeficu). Kad pak je riječ o goricama, vinarstvu i podrumarstvu, moja se stručnost ograničava na saznanje da se vino može napraviti i od grožđa. Vina razli-

kujem samo po boji, a budući da ne pijem ni u svatovima, spadam u totalnu asocijalnu kategoriju pučanstva. No, goste ipak treba kulturno dočekati, bez obzira na njihove male i moje velike falinge.

Kad sam sve to dobro odvagao, zaključio sam da se, čim stignu gosti, povučem u kut i šutim. Oni me u žaru obiteljskih rasprava (tko je umro, tko se razveo, čija je žena "laka", pošto salata na tržnici i sl.) neće ni primijetiti.

Posebna radost za domaćina su djeca (tuđa i vlastita). Pred vlastitom djecom nemojte ni za živu glavu prije dolaska gostiju pričati o njima. Može vam se dogoditi da vaše slatko šutljivo djetesce upita tetku je li zaista istina da je već triput abortirala. A teta bi mogao saznati da po vašem mišljenju loče kao nilski konj, pa se zbog toga bojite da onih petnaest litara vina koje ste nabavili za ovu priliku neće biti dostatno. Ni tuđa djeca nisu bezazlena. Jedanput me jedna mama-gošća psovala zbog toga što u akvariju osim riba držim i vodu. Eto, njezin zlatni Dejan je zbog te proklete vode smočio sebe, tepih i njezinu haljinu! U pravilu gosti vole dovođiti djecu u tuđu kuću. Tu zlatna dječica smiju činiti sve ono što im je kod kuće zabranjeno. Da ne odlaze u goste ta bi dječica načisto podivljala od silnih roditeljskih zabrana. Ovako možete podivljati samo vi kao domaćin kad primijetite da vam je dragi mali nećak totalno rasklopio najnoviji stero-uređaj nabavljen za skupo plaćene marke. Želite li se zaštititi od pretjerane aktivnosti takve djece, odvedite ih u drugu sobu (ako je imate), uključite video (ako ga imate) i pustite ih da gledaju pornice (to sigurno imate). Imat ćete mir kao da pišu kontrolni zadatak iz matematike!

Da ne prekardašim s pisanjem (količina teksta je ograničena) morat ću ovog trenutka otporati goste iz stana i zaželjeti (glasno) da što prije opet navrate (ma kakvi, to se samo tako kaže na rastanku). Vratit ću se u stan i ugledati ženski dio obitelji kako pada s nogu. S jedne strane zadovoljne su da je sve dobro prošlo, a s druge strane hvata ih užas pri pomisli da sada sve treba po čistiti za gostima. Stoga će svu tu obvezu prebaciti na mene. A lijepo sam im govorio da stan ne treba uređivati prije, nego tek kad gosti odu. Šteta, otišli su baš kad su mi se počeli dopadati.

P.S. Pozvan sam u goste. Sad moram paziti da ovaj tekst ne dođe u ruke mojim budućim domaćinima.

Hrvatski kajkavski kalendar 1997. Str. 278



Na ulazu u Karlovački park stajali su Ivan i Vlado Sertić (s lijeva na desno), no nisu rodbina..... već samo prijatelji

Malo o nama i našem životu.

HRVATICA IZ KANADE DONIRALA DVA I POL MILIJUNA KUNA DOMU ZA PSIHIČKI OBOLJELE U RIJECI

U namjeri da daruje pola milijuna kanadskih dolara, ili dva i pol milijuna kuna, za gradnju novog doma za psihički bolesne, Janet Majnarich (79), Hrvatica iz Kanade, stigla je ovih dana u posjet svojoj rodbini u Zagreb, prvi put nakon 24 godine.

Podrijetlom iz Delnica, odakle se s roditeljima prije 70 godina odselila u Quebec, u Kanadu, ta vitalna učiteljica francuskog i engleskog jezika u mirovini odlučila je životnu uštedevinu svojih roditelja donirati za gradnju doma u svom rodnom gradu te tako ispuniti i njihovu želju.

NOVAC OSTAVILI RODITELJI

- Moji pokojni roditelji ostavili su mi ovaj novac, a odlučila sam ga darovati mjestu u kojem sam proživjela prve godine života i ostaviti neki trag, uspomenu na svoju obitelj - kaže Janet Majnarich i dodaje kako je jedini uvjet za gradnju tog doma da on bude baš u Delnicama i da se na njegovu pročelju nalazi spomen-ploča Josipi i Tomi Majnarichu, Janetinim roditeljima.

UPOZNATI SA SOCIJALOM

Kako se nikada nije udavala ni imala djece, J. Majnarich je, kaže, zaključila da je to najbolji način da utroši svoj novac i učini nešto korisno za svoju domovinu. Dobro razmisivši pri donošenju odluke o davanju svog novca, priznala je kako je nekoliko ponuda, među kojima i onu Zaklade za djecu Hrvatske Ankice Tudman, odlučila odbiti.

- Željela sam biti sigurna da će moj novac biti iskorišten u dobrotvorne svrhe, a kako sam preko svoje obitelji u Zagrebu donekle upoznata sa socijalnim stanjem u Hrvatskoj, nisam htjela darovati novac dok nisam bila sasvim sigurna da će otići u "prave" ruke - prokomentirala je uz smijeh simpatična gospođa i dodala da je u sporazumu o gradnji novog doma, sklopljenom s Domom za psihički bolesne osobe u Rijeci, koji je zastupao ravnatelj Željko Nuijić, uvjetovala određeni vremenski rok za početak gradnje.

- Nakon što dom bude sagrađen, spremna sam i dalje financijski pomagati njegovo opremanje. Mislim da je takva ustanova prijeko potrebna jer se stari dom u Rijeci raspada, bez tekuće je vode te ne zadovoljava osnove uvjete za rad - objašnjava širokogrudna Kanadanka i naglašava da će za nekoliko godina ponovno doći u Hrvatsku kako bi se osobno uvjerila da je njezina zamisao provedena u djelo. (Jutarnji list)

FESTIVAL MLADIH KANADSKIH HRVATA U DOMOVINI

SPLIT - Hrvatsko-kanadski folklorni festival održan je u Splitu 9. srpnja 2000. u organizaciji Hrvatsko-kanadskog folklornog saveza i Hrvatske matice iseljenika, a pod pokroviteljstvom Poglavarstva grada Splita. Festival je otvorio ravnatelj Hrvatske matice iseljenika gospodin Boris Maruna, a prigodne riječi dobrodošlice mladim kanadskim Hrvatima izrekao je gradonačelnik grada Splita gospodin Ivica Škarić. Na prepunom splitskom Trgu Republike Prokurative glazbene i plesne točke mladih kanadskih Hrvata, pod vedrim mediteranskim nebom, zdušno su pratili brojni gledatelji i nagrađivali ih burnim pljeskom. Dvije stotine izvodača iz pet hrvatskih iseljeničkih folklornih ansambala - i to Hrvatska folklorna skupina "Hrvatska Brampton" (Brampton, Ontario), Hrvatski tamburaški orkestar "Vatroslav Lisinski" (Mississauga, Ontario), Hrvatsko kulturno umjetničko društvo "Zvuci Hrvatske" (Oakville, Ontario), Hrvatsko kolo i tamburica Sudbury (Sudbury, Ontario) i Hrvatski folklorni ansambl "Zrinski Frankopan" (Toronto, Ontario) - izveli su odabrane pjesme i plesove iz nacionalne folklorne riznice.

Kanadsko hrvatski folklorni savez iz Kanade, koji okuplja pre-

ko 4000 mladih kanadskih Hrvata i drugih ljubitelja hrvatske tradicijske kulture, privlači osobitu pozornost jer s velikim marom njeguje hrvatske izvorne vrijednosti u toj multikulturnoj preookeanskoj zemlji, objašnjava njegov predsjednik gospodin Nikica Vrdoljak.

Plesni narodni običaji, kao potreba suvremenog čovjeka u gradu i na selu, neprekidno se iskazuju u sasvim jasnom porivu čovjeka da traži vlastite korijene u zavičajnoj tradicijskoj kulturi. Hrvatska se tradicijska kultura najživopisnije vidi u nacionalnoj riznici narodnih pjesama i plesova čija se korjenika u iseljeništvu nije bitno promijenila, slažu se i etnolozi, iako plesači, svirači i pjevači - u čijem smo plesnom i pjevačkom umijeću uživali u Splitu na Hrvatsko-kanadskom folklornom festivalu - generacijama žive u drugome narodu u Kanadi i u većini ne govore hrvatski jezik. U većini govore engleski, ali plešu i pjevaju hrvatski, srce im ljubi i jednu i drugu zemlju. Srpanjsko gostovanje Kanadsko hrvatskog folklornog saveza u Domovini zomo je svjedočanstvo kako ta vriedna iseljenička udruga zna umješno i scenski dojmljivo prezentirati hrvatsku kulturnu baštinu u Kanadi, u kojoj prema statistici živi oko 250.000 Hrvata i građana hrvatskog podrijetla.

Vecina voditelja hrvatskih folklornih ansambala u Kanadi svećenici su tamošnjih hrvatskih katoličkih misija. Naime, crkveno povezivanje iseljenika činilo je nekad i danas najjaču sponu s rodnim krajem. Kada su se, nakon ratnih zbivanja od četrdesetih godina naovamo, hrvatski ljudi raspršili kojekuda i razišli u političkim i nacionalnim pitanjima i polako gubili povjerenje u razne institucije u starom kraju, crkvene strukture uspjele su do najnovijih dana sačuvati najjaču vjerodostojnost i nepoljuljano povjerenje u svijesti hrvatskih iseljenika.

U svijetu djeluje oko dvije stotine hrvatskih folklornih ansambala koji okupljaju na tisuće mladih hrvatskoga podrijetla koji u nacionalnom folkloru pronalaze inspirativnu sponu sa zemljom svoga podrijetla kao što su na primjer brojni hrvatski folklorni ansambli Čilea, Argentine, SAD-a, Australije, Novog Zelanda ili pak ovi -koji su sudjelovali u splitskom folklornom festivalu - iz Kanade.

Tijekom srpnja, nakon Hrvatsko-kanadskog folklornog festivala u Splitu, tamburaške i folklorne grupe iz Kanade krenule su na turneju. Tako će mladi hrvatski folkloraši iz Kanade izvest niz folklornih i tamburaških koncerata s domaćim folklornim ansamblima diljem Hrvatske i Federacije Bosne i Hercegovine. Mladi kanadski Hrvati sudjelovat će u Domovini u svim važnim kulturnim ljetnim događanjima - od međunarodno establiiranih "Dubrovačkog ljetnog festivala" i "Splitskog ljeta" do malih zavičajnih priredbi kao što su primjerice "Imotska sila" - kako bi pobliže (a mnogi i prvi put) upoznali autohtonu hrvatsku korjeniku, aktualnu kulturnu produkciju, jezik i prirodne ljepote mediteranske zemlje svojih očeva. (Hrvatska Matica iseljenika)

IZVRSNI RIBARI

Da je Island zemlja koja je poznata po vulkanima i snijegu-leđu, svima nam je poznato, kao i da građani toga otoka žive i od ribarstva. No, pogledajte naše ribarnice krajem godine pa cete na osušenim bakalarima vidjeti oznaku "Rake Iceland" ili "made in Island". No, nas možda u ovom trenutku doista zanima činjenica da je jedan Islandanin, a ime mu je Branko Norwitt Zugollem, podrijetlom baš iz Zagreba. A on je sudionik ovojedne rasprave u kojoj će sudjelovati opet Velika Britanija i Island. Zagrebački Židov Zugollem, kojemu su i otac i majka iz Rijeke, predstavnik je Islanda u pregovorima koji opet postaju napeti, iako britanska Kraljevska momarica više ne prijeti islandskim ribaricama. G. Branko Zugollem, koji još ima obitelj i u Zagrebu i u Rijeci, smatra da se flota Njezina Veličanstva ipak mora što prije maknuti iz "lovačkih voda", jer Island, kako čitamo u broju Iceland Reviewa od 16. srpnja ove godine, ne želi "daljnje kompromise s Ujedinjenim Kra-

ljevstvov, već želi pravednu kotizaciju ulova ribe". Možda tu ima i nekih "nejasnoća". Naime, njegova je tajnica Marina Drezga, pravnica-ekonomistkinja rođena u Šibeniku. A i mlada je- ima tek 34 godine. U izjavi za spomenuti islandski list rekla je da su "Islandani jednako dobri ribari kao Dalmatinci". (Nedjeljni vjesnik)

TRI STOTINE HRVATA

Prema pisanju Iran Newsa, najnovijeg broja koji nam je tek došao u ruke, u Iranu žive - tri stotine građana hrvatskog podrijetla i nositelja hrvatske putnice ahre (iranska putovnica - op. B.B.). Što rade u Iranu? Zamislite, uglavnom rade u masovnim medijima, pa

Iz Bosne i Hercegovine

REKTOR MOSTARSKOG SVEUČILIŠTA prof. dr. MARKO TADIĆ POVUKAO SVOJU OSTAVKU

Diplome mostarskog sveučilišta izdane od "90. do '99. idu na reviziju

MOSTAR - Nakon što je prije nekoliko dana najavio neopozivu ostavku na mjesto rektora mostarskog Sveučilišta, prof. dr. Marko Tadić jučer je najavio svoj povratak na radno mjesto rezolutno odbacujući sve optužbe osam od 12 članova Senata Sveučilišta, koji su pismeno od Upravnog vijeća zatražili njegovu smjenu. Rektor Tadić odlučan je i u nakani da provede započete reforme na mostarskom Sveučilištu, zbog kojih je nekolicina njegovih kolega tražila njegovu ostavku.

- Nisam otišao sa Sveučilišta i ovoga sam tjedna bio u Rektoratu. No, sigurno je da ću na Upravnom vijeću zatražiti da neki ljudi s mostarskog Sveučilišta odstupe s dosadašnjih dužnosti - kazao je Tadić te dodao: - To su političanske i prljave igre nekolicine ljudi koji su se pobojali za svoja mjesta zbog najavljene reforme. A reforma je nužna da bi mostarsko Sveučilište bilo tamo gdje mu je mjesto. Nikada nisam tražio ujedinjenje s Univerzitetom "Džemal Bijedić" iz istočnog Mostara niti imam veze s posjetom hrvatskog premijera Ivice Račana, kojega sam posljednji put sreo prije 25 godina. Ja sam samo dao suglasnost na protokolarnu želju premijerova Ureda da za posjeta Ivice Račana u Mostaru on održa jedno predavanje na našem sveučilištu.

Ocjena nezadovoljnika da bi uspostavom postdiplomskog znanstvenog studija za proučavanje konflikata i etničkih odnosa naroda u jugoistočnoj Europi pri Sveučilištu u Mostaru bila ugrožena autonomija, kaže rektor, posve je smiješna. Samo političkim diletantima može na pamet pasti takva ideja. Međunarodni krugovi, tvrdi Tadić, dali su jamstva da autonomnost hrvatskog Sve-

tako Afer Gabrić, bivši novinar iz Zagreba, sada radi u Irmi, iranskoj novinskoj agenciji u engleskom programu, dok Fikret Zobić, također bivši građanin glavnog grada Hrvatske, radi kao "prevođitelj-komentator" u dnevniku velike naklade i za nas teška vremena - Jomhouryieh Islamyiehu. Ili u nas bi se to skratilo na svega Džumhrija Islami. Međutim, zanimljivo je da i Gabrić i Zobić nastupaju gotovo svake večeri na Iranskom islamskom radiju, a ono što čujemo o našoj zemlji kao da je prepisano s početka prošle godine. Ipak, sinoć saznasmo da u Iranu "živi, borave i mole se" tri stotine Hrvata. Nije objašnjeno jesu li oni dvostruki građani ili su sada postali samo Irancima. (Nedjeljni vjesnik)

učilišta u Mostaru nikad neće biti upitna pa pitanje autonomnosti Sveučilišta i uopće hrvatskog jezika u BiH služi pojedincima u dnevnopolitičke svrhe.

No jedna od najdramatičnijih i najkontroverznijih akcija na mostarskom Sveučilištu bit će, svakako, revizija izdanih diploma od siječnja 1990. do prosinca 1999. godine. Ta je revizija, prema nalogu rektora Tadića, počela prije nekoliko mjeseci.

- Osnovat ćemo neovisno povjerenstvo pri Ministarstvu prosvjete, kulture i športa Hercegovačko-neretvanske županije i Sveučilišta u Mostaru, koje će ispitati sve nezakonite radnje pri izdavanju diploma. Nezakonite radnje moraju se sankcionirati kako bi se s mostarskog Sveučilišta skinuli svi nepoželjni atributi - dodaje prof. Tadić.

Prema nekim informacijama, upravo reforma, odnosno revizija diploma na mostarskom Sveučilištu, koje su nelegalno izdane u razdoblju od osam godina, naročito je zaboljela neke ljude iz političkih i sveučilišnih krugova, koji su u toj radnji imali i svoje prste. To i jest glavni razlog za zahtjev za smjenom rektora Tadića. Prema dosadašnjim podacima, sve članice Sveučilišta donijele su popise imena i prezimena svih diplomiranih studenata u devetogodišnjem razdoblju, a izvješće je poslano Skupštini županije Hercegovačko-neretvanske.

- Uočene su neke nepravilnosti, no nema razloga da se itko boji tko nije počinio te nečasne radnje. U ovom ćemo poslu biti savjesni i odgovorni jer je riječ o vrlo osjetljivoj stvari - zaključuje prof. Tadić. (Večernji list)

ni od općine Šamac u Republici Srpskoj, u čijem je sastavu spomenuti dio Grebnica.

Na području povratka ne uvode se telefonske linije, jer odgovorni u Telekomu Srpske u Šamcu kažu da im je za to potrebna politička odluka. Unatoč ovim i drugim teškoćama, povratnici ne napuštaju svoja ognjišta, no zbog ovakvog stanja nema novih povrataka. (HIC)



Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

Iz BiH: PLJAČKE HRVATSKIH KUĆA U GREBNICAMA!

GREBNICE - U dijelu mjesta Grebnice koji se nalazi na području Republike Srpske živi osamnaest hrvatskih povratničkih obitelji i one su suočene s brojnim problemima. U posljednje vrijeme, prema riječima tih povratnika, učestale su krađe u kojima se odnosi građevinski materijal i stolarija s kuća. Takvih je krađa, tvrde povratnici, bilo već stotinjak, a nisu pošteđeni ni žitelji srpske nacionalnosti koji su se vratili u Grebnice.

Mještani su ogorčeni na rad samoačke policije za koju tvrde da nije nacionalno izbalansirana i da ništa ne poduzima na rasvjetljavanju krađa. Za prometnu policiju, hrvatski povratnici tvrde da ima dvostruka mjerila, pri čemu njima naplaćuju kazne i za minimalne prekršaje.

Hrvatski povratnici u Grebnice, selo koje je daytonskim sporazumom podijeljeno između dva entiteta, ističu da najteže podnose to što ni od koga nemaju pomoć - ni od susjedne općine Domaljevac-Šamac gdje je većina njih provela prognaničke godine,

Malo o tramincu: Iločki traminac, čuveno je zaštićeno vino iločko-vukovarskog vinogorja, proizvedeno od grožđa Traminca crvenog i mirisavog, lokaliteta Principovac. Mnogi tvrde da je Iločki traminac kralj bijelih vina, no jedno je izvjesno da je to vino pronijelo slavu slavonskim vinima, te se je, recimo, prigodom krunidbe kraljice Elizabete II pilo to vino. Iločki traminac je najbogatiji ekstraktom i alkoholom, uz primjeren sadržaj ukupnih kiselina, postignuto je savršenstvo svih sastojaka, ono razvija ras-košan miris, divne je muškatne arome i bukea koji se pamti, prekrasne je zelenžutkaste boje, nešto jače nijanse. Pun je i nabit, vino bez premca. Nije ni čudo da je to vino takve kakvođe: zapadni obronci Fruške gore blago nestaju u Dunavu, tu voda i nebo i pijesak ljube lozu, a sve to uz obilje sunca stvara najbolje uvjete za uzgoj traminca. Tople i suhe jeseni omogućuju da grožđe nakupi toliko šećera da vino posjeduje maksimalne količine alkohola, uz dio neprovrela šećera.

Kad razgovarate s dobrim poznavateljima vina, ili onima koji vole vina, oni vam govore kako ovo vino treba piti s poštovanjem, znalački i odmjereno, i s najvećim užitkom, jer ovo je vino predodređeno za velike svetkovine, za rijetke prilike.

Čuvenog iločkog silvanca, nažalost, više nema. Srpski je okupator upotrijebio čak tenkove kako bi izorao lozu, da više ne rodi. No, poznavajući Iločane ja vjerujem da je samo pitanje godine i opet će roditi vinograd nekog Iločana i pojaviti će se flaša silvanca iz Iloka. Mekano tvrdoglav vam je to narod!

Pa kad smo pri vinogradima, ostavimo malo podulje među groždem. Priča mi gosp. Kocjančić, kako svaka kuća u Iloku ima vinograd, a u vinogradu je obavezna "koliba", gdje se odlazilo ljeti, palile su se vatre nakon dugog dana rada, i onda se na žaru ugljevlja pekla slanina. Gosp. Kocjančić i ja smo razgovarali o njegovu gradu telefonom, no kad je došao do ovoga, gotovo da je stao: kako neke uspomene imaju i miris i okus i želju, što je najvažnije! Priča on kako se slanina išatira nožem, natakne na granu, pa priži na vatri, izrezane kockice cvrče, odvajaju se jedna od druge, a sve se to malo po malo namače na već pripremljeni kruh, domaći, topli, mirisni. Dodate li k tome još posoljene domaće paradajze, i svaka riječ nakon ovog opisa postaje nepotrebn...slika je zauvijek upisana u sjećanje!

Dugo smo gosp. Kocjančić i ja pričali o Iloku: o tome kako gotovo svaka kuća u svom vinogradu ima trešnje, višnje, breske i dunje! O tome kako je najbolji kitneis (na lijepom hrvatskom: sir od dunje) kod "Trenca", gdje se skupljala iločka elita, a oni ostali (valjda "dotepenci") odlazili su u drugu slastičarnu...

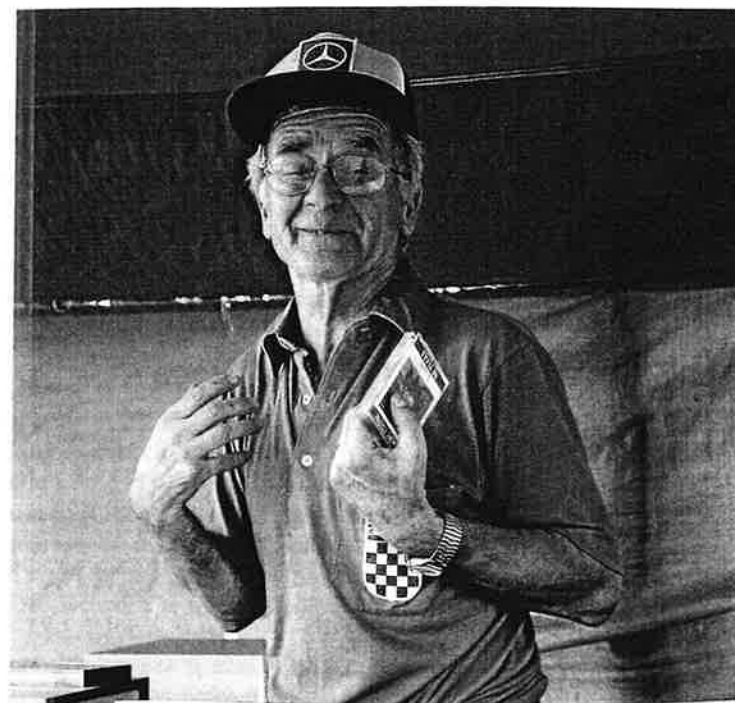
U početku članka sam navela kako me je na ovaj članak ponukalo pismo jednog "Iločkog unuka", gosp. Hadrovića, čovjeka s poznatim iločkim prezimenom. Pitala sam gosp. Kocjančića malo o poznatijim obiteljima ovog kraja, pa mi je spomenuo Šamšaloviće (a iz te obitelji dolazi vam Marko Novosel, pjevač), pa onda Đurkovići (kumovi gosp. Kocjančića), Benešići (majka gosp. Kocjančića potječe iz ove obitelji), pa onda Hadrovići, Klasanovići itd. Kako ovaj članak sjedi u meni već duže vrijeme, malo sam se raspitivala o Iločanima ovdje u Kanadi, no moram vam reći da ih je tek nekolicina, pa zato spominjem samo gosp. Kocjančića.

I na kraju razgovora pitala sam gosp. Kocjančića što najviše pamti iz Iloka. Tada se je on raspričao o Dunavu, o dunavskim adama, gdje je on bio stalno, preplivavao Dunav, pa o pecanju smuđeva, tokova ("Cat fish"), somova, šarana... "A da znate kako kove šarane smo hvatali!" govori on s uzdahom, i kao da ga vidim pred mnogo godina na obali Dunava, tamo gdje je odrastao i kako sam govori, ostavio srce svoje. Vjerojatno se sjećate one prelijepe pjesme Dunavu kako ne treba jednako dirati i voljeti obje strane Dunava. Ta pjesma, koja iako nije ni geografski niti povjesno točna, dirnula je svakoga iz ovoga kraja, jer Dunav je

dio života tih ljudi, i kad gosp. Kocjančić spominje Dunav i dunavske ade - on govori o snovima i realnostima života svih Iločana.

Ovaj članak je bilo zaista lijepo pisati, jer me je odnio među vinograde, brdašca, vrtove i cvijeće Iloka, no ipak moramo završiti. No, u sjećanju mi ostaje ovaj prekrasni gradić, njegova stara tvrđava, prekrasan dvorac i lijepa franjevačka crkva - svjetionik nacije i vjere - koji dominira ponosno i prkosno visoko nad Dunavom.

Valentina



Gosp. Mato Andrić, vlasnik "Hrvatske Baštine"

Antun Nizeteo: DAN U DUBROVNIKU

PAMTIM:
Sunčano podne u Dubrovniku,
Vječno u kratkovjekosti
Ljepote ljetne.

Po vijugavim ulicama,
Na razrivenom zidu
Drevnih kuća
Pralje su sušile rublje,
I čiope pjevale.
Gukali su golubovi
Na kovrčastoj Gundulićevoj glavi
A Svetac je čvrsto držao
Na svojim rukama Grad.

Ti si onda, majko, rekla:
"Ovo Ti je Dubrovnik!"
I dvije su sjene sunčana ljeta
Prošle Stradunom...
Ni golubovi sa Pjesnikova spomenika,
Ni čiope sa zidina Grada,
Ni Vitez smjerni
Ni onaj blagi Svetac
Nisu znali:
Kako bjesmo sretni,
Kako bjesmo sretni.

Ilok.....

Ovih dana sjećanja me vraćaju u Ilok, u grad u kojem sam provela par prekrasnih tjedana pred dugo godina. Ponukalo me je na razmišljanje o Iloku i pisamce gosp. Hadrovića, koji je smatrao neobično važnim istaknuti kako je on "Iločki unuk". A o Iloku, gradu na Dunavu - a Dunav i Ilok su nerazdvojni u sjećanju mnogih Iločana - mnogo se može reći!

Ilok je grad u Srijemu, na desnoj obali Dunava. Smješten je djelomično na povišenu zaravanku, a djelomično na obroncima Fruške gore. U rimsko doba taj se grad najvjerojatnije zvao Cuccium, a u srednjem vijeku na tome se mjestu razvio utvrđeni Vylak. Od 1365. gospodar Iloka je Nikola Kont, praotac knezova iločkih, koji su utvrdili zidine, građevine od opeke koje su opasivale stari grad Iloka u obliku nepravilna četverokouta. Bile su ojačane trima četverouglastim kulama, trima zaobljenim polukulama, sjeveroistočno cilindričnom kulom (danas u sastavu samostana) i jakim jugozapadnim bastionom. Zapadni dio kule je porušen, a na preostalim zidinama vidi se majstorski izvedeno krunište sa strijelnicama. Jednobrodna gotička franjevačka župna crkva Sv. Ivana Kapistrana bila je pregrađena u XVIII.st (barok) i ponovno 1900- 1906. Tada su joj pridodane dvije bočne kapele s likovima Nikole i Lovre Iločkoga, plernića Brnjakovića, a na glasovitom oltaru nalazi se slika Sv. Ivana Kapistrana, branitelja Beograda, koji je u Iloku umro 1456. Pod oltarom se nalazi balzamirano tijelo Sv. Ivana Kapistrana u staklenom kovčegu. Nakon odlaska Turaka sagrađen je jednokatni franjevački samostan s oblika slova U. U samostanu je čelija Ivana Kapistrana te biblioteka sa 4000 knjiga (XVI - XIX) i druge vrijednosti. Potiskivanjem Turaka dolazi iločko vlastelinstvo 1697. u posjed kaštela i na mjestu starog kaštela sagradili su prostrani barokni dvorac, a uz sjeverne zidine sagrađena je lijepa barokna kurija Brnjaković.

I opet, ovo su samo povijesni podaci, koji su vidni svugdje po Iloku, no prošetate li ulicama Iloka - osjećat ćete se nekako "doma", iako ste možda prvi puta ovdje. Ulice Iloka su tipične slavonske - a kako je sam Ilok uglavnom na brdašcima - gotovo sve ulice su ili između brda ili su pomalo brdovite. Uz cestu, koja je mjestimice, čovjek bi na prvi pogled i mogao reći skoro neuredna, cvate razno cvijeće, koje danas vidam po vrtovima naših Slavonki ovdje u Kanadi. Iločanke, jer uzgajanje cvijeća je ženski posao u Iloku, su puštale da cvijeće raste kako mu je volja, slobodno, prirodno. Jedan od prijatelja Iločana, gosp. Kocjančić, pričao mi je o kući svoje majke, koja je na svakom prozoru imala nekoliko lončića, ili posudica prepunih prekrasnih cvjetova. Sav ponosan, dodaje: "A imala je i kolekciju kaktusa!" No, nije samo njihova kuća imala tako lijepo cvijeće: "lijepe Kate", margarete, dragoljubi i još mnogo drugih vrsta ponos su mnogih Iločanki, a to cvijeće svugdje oko vas donosi vam nekakvu prisnost - donosi vam ljude.... Tu moram stati, jer Iločani su vam poseban narod.

Razgovarala sam kratko sa gosp. Kocjančićem i njegove prve riječi su me vratile u posebnost govora ljudi ovog kraja. Jezik im je mekan, širok, nasmiješen, ugodan, no drukčiji je od govora, recimo, Vukovara, koji je vrlo blizu. Iločani su vrlo simpatični ljudi, pa u šetnji Ilokom gotovo da je nemoguće "samo šetati", jer gotovo svatko od Iločana vam se obraća, ili pita, ili nešto komentira - i tu vam dolazi ono nešto toplo što je svojstveno Iloku i ovoj regiji. Mnogo puta sam prolazila ulicama Iloka (jer živjela sam u nekoj kući u Gornjem gradu) i do Donjeg grada put, iako kilometarski vrlo kratak - vremenski postaje dosta dug, jer ljudi su topli, svoji, naši - stalno bi razgovarali (a teško žabu u vodu natjerati!)...

Kad mislim o Iloku sjećam se vremena iz mladosti. Moj suprug i ja smo tamo proveli prve dane našeg bračnog života. On

geodeta, a ja mlada studentica, bezposlena, sretna, zadovoljna s pogledom u budućnost. Te dane provodili smo u šetnji gradom, među bezbrojnim vinogradima, s prijateljima. Ostale su mi u sjećanju tople slavonske večeri, izvrsna slavonska hrana (posebno domaći sir sa mladim lukom iz vrta naše gazdarice), i glazba....



Hrvatski grad Ilok nad Dunavom

Uz ono posebno što mi donosi sjećanje na Ilok, u srcu mi je zauvijek zapisana ona slika Iločana kad su bili prisiljeni napustiti svoj grad "pod osiguranjem UN-a", posebno Cyrus Vance-a. Znajući što svaki Iločanin osjeća za svoj Ilok, ta bol odlaska mora da je bila prevelika.... Koju godinu kasnije pričala mi je moja prijateljica koja je razgovarala s Iločanima, koji su se smjestili u Zagrebu, kako su napustili svoj dom, pogasili svjetla, zaključali vrata i krenuli prema sabirnom mjestu u centru Iloka i kratko vrijeme nakon toga vidjeli su kako se pale svjetla u njihovim kućama. "Komšije" su ulazile u njihove domove!

Pred koju godinu bila sam na autobusu sa humanitarcima, kad se išlo na posvećenje crkve Sv. Ivana od Kapistrana i tadašnji događaj, koliko god da je bio težak, nije mi odnio onu prelijepu uspomenu na Ilok kakav je bio - na moj Ilok. Naime, svima koji su bili na autobusima, uključujući i jednu majku, koja do tada nije znala za zadnje počivalište sina, koji nije mogao mimo napustiti svoj Ilok - bilo je, zamislite, dozvoljeno da odu na groblje, do kojega vodi stroma ulica sredinom Iloka, koju Iločani nikad nisu zvali imenom kojim je bila prozvana (Ulica JNA) već jednostavno "čaršija". Uz put stajali su "redari" (koji su osiguravali da ne dođe do incidenta) i put do groblja prošao je u tišini, uz pokoji komentar o tome kako se ustvari mora čuvati "njih" da ne polude od mržnje, koja im izgara u srcima. Koliko god da mi je bilo teško tada, sjećala sam se onih dana kad je put prema groblju bio priča sa susjedima i razumijevanje i neka određena toplina - i moram priznati da mi uopće nije smetala ta tišina oko mene. Svi u toj koloni smo znali kako je ovo samo momentalno i kako će opet u Iloku biti na toplina pravih, rođenih Iločana i opet će put iz Gornjeg u Donji grad biti dug i zanimljiv i preput priča i topline.

I kako meni hrana (uz ljude) znači mnogo, tako uz sir i luk, moram spomenuti suho meso, koje je vrlo obavezno u Iloku. Svaka kuća mora imati suho meso, tako da svaka kuća ima svoju vlastitu pušnicu u kojoj možete naći od kobasica do kulena, što im je, bar tako govori gosp. Kocjančić, specijalitet. Moj suprug nikako ne može zaboraviti čuveno iločko vino, Iločki silvanac, kao i Iločki traminac, kojeg smo našli u Zagrebu, kupili dvije flaše i nosili sa sobom u Kanadu, jer to vino nije samo izvrsno -- to su uspomene.

Vijesti iz kulture

VEDRI ODSJEČAK HRVATSKE UMJETNOSTI

Velike izložbe današnjice sve više, na žalost, sličje gigantskim vizualnim mučilištima, a sve manje plemenitim smotrama ideja! Nemalo puta se posjetiteljima zna slediti krv u žilama od šokantnih uprizorenja što prikazujući suvremenu civilizaciju (ljudske i životinjske ostatke od plastike i stakla, organske izlučevine ili tek golotinju), dakle temu rasapa tijela, prežvakavaju desetljećima stare zamisli velikih autora, na rubu kiča i ispod svake razine dobroga ukusa.

Gradski muzej Makarska, što je prava novost, za domaću je publiku priredio intrigantnu izložbu "Umjetnost na tragu Homo ludensa". Riječ je o vedrom i veselom likovnom događaju, ako bismo ga mogli tako označiti, jednom u nizu što ih svakoga ljeta u Makarskoj organizira agilna likovna kritičarka Marina Baričević. Na tragu "Homo ludensa" Johana Huizinge, Marina Baričević predstaviti će djela četvero autora - Josipa Diminića, Vaska Lipovca, Zvonimira Lončarića i Voje Radoičića. I doista, fantastičnim svjetovima izraslim u radosnoj stvaralačkoj igri, oslobođenoj destrukcije i mračnih poriva, upravo će posvećena "četvorka" umjetnika posvjedočiti temeljno određenje glasovitog nizozemskog kulturnog povjesničara. "Igra" se u njihovim djelima pojavljuje kao kreativan čin, fantazija, sreća, ukratko ekstatično likovno oslobođenje!

Objekti, asamblaži, mobili, sitna plastika poziv su na vizualni užitak. Nema ovdje tjeskobe i straha. Iz života, spomenuti autori uspijevaju izvući ono najbolje. Svakog će razveseliti "Drvo života" i krhke ptice Josipa Diminića, brkata gospoda i ljepuš-kaste dame Vaska Lipovca, veseli likovi Zvonimira Lončarića i sjetni imaginarij Mediterana Voje Radoičića. Jednostavni i vedri likovi uronjeni u mitske prostore zavičaja, okupani žarkim bojama mora i ljeta, poziv su na romantično putovanje u djetinjstvo, taj najsretniji period svakog čovjeka, kojeg tako bezuspješno pokušavamo uskrsnuti čitava života. Na poslijetku, u vremenu kada većina izložaba količinom destrukcije izaziva mučninu, djela Diminića, Lončarića, Lipovca i Radoičića ljekovita su za umorne duše onih koji od umjetnosti još uvijek očekuju radosni poklon otkrića. (Marina Tenzera, *Vjesnik*)

SLAVKO MIHALIĆ OVJENČAN MASLINOVIM VIJENCEM

Bard hrvatske pjesničke riječi Slavko Mihalić postao je deseti *poeta oliveatus* na netom završenoj pjesničkoj priredbi "Croatia rediviva" održanoj u Selcima na otoku Braču. Tradicionalni maslinov vijenac Slavku Mihaliću, koji obnaša funkciju predsjednika Društva hrvatskih književnika, predao je pjesnik, liječnik i veleposlanik Drago Štambuk, koji je 1991. utemeljio festival hrvatske poezije pod naslovom "Ča - kaj - što", a kojemu je naslovu odnedavno pridodan i latinski "quid".

Zajedno s dosadašnjim laureatima - među kojima su Vesna Parun, Luko Paljetak, Jakša Fiamengo, Tonko Maroević, Božica Jelušić, Vlasta Vrandečić - Lebarić, Zlatan Jakšić, Ivan Golub - Drago Štambuk proglasio je Slavka Mihalića ovjenčanikom na jubilarnoj desetoj "Croatia rediviva". Pjesnici svih triju hrvatskih narječja svoje su stihove kazivali na Trgu Stjepana Radića, popularnoj Pijaci u Selcima, pred mnogim mještanima i njihovim gostima, učinivši to slikovito bračko mjesto i ovoga ljeta mjestom pjesničke svečanosti. (*Vjesnik*)

Na groblju hrvatskih branitelja u Vukovaru: POSTAVLJEN BRONČANI SPOMENIK

Na Groblju hrvatskih branitelja u Vukovaru u nazočnosti Josipa Vidovića, zamjenika ministra hrvatskih branitelja, postavljen je brončani spomenik visok četiri metra, na postamentu od 1,5 metra. Radi se o najvećem spomeniku od patinirane bronce ikad izrađenom u Hrvatskoj, s vječnom vatrom u njegovu središtu koje ima oblik križa. Autorica spomenika, kojemu je vrijednost 6 milijuna kuna, a lijevan je u zagrebačkoj ljevaonici Ujević jest Đurđica Ostoja. Postavljanjem spomenika Ministarstvo hrvatskih branitelja označilo je završne radove na tom groblju, čije uređenje traje dvije godine. Otkrivanje spomen - obilježja bit će na Dan domovinske zahvalnosti.

Vidović je obišao i Vučedolske vinograde, lokaciju na kojoj Ministarstvo namjerava uskoro postaviti spomen-obilježje masovne grobnice, šesto po redu u Vukovarsko-srijemskoj županiji. Ove godine namjerava se postaviti još deset spomen-obilježja masovnih grobnica u Hrvatskoj. (*Večernji list*)

(Članak o Đ. Ostoji objavili smo u "Hrvatskoj Iskri", br. 42, 15.IX.1999.)

ORIGINALNO HRVATSKO: ŠESTINSKI RUBAC

Zagrebačka marama dio je projekta "Hrvatski izvorni rupci" zastićenoga imena "Dora-M", kojim se želi sačuvati dio hrvatske tradicije i ponuditi kupcima, domaćima i stranim, prepoznatljiv i vrijedan suvenir. Kako je objasnila autorica projekta Mirjana Mijat, ona je, baveći se poduzetništvom, došla na ideju da se tržištu ponudi autentičan hrvatski proizvod, kojim bi se obuhvatio dio tradicije, ali bi se dizajnom i izvedbom učinio pomak od klasičnog poimanja suvenira.

Informirajući se po selima u raznim dijelovima Hrvatske, te surađujući s brojnim stručnjacima etnolozima, odabrani su zanimljivi rupci, koji se već i prestaju izrađivati pa postoji opasnost da - nestanu. Izabrana su četiri rupca - iz Slavonije, Turopolja, Dubrovnika i Šestina, a u izradi sudjeluje i Posudionica i radionica narodnih nošnji koju vodi prof. Josip Forjan. Patentirani projekt nedavno je prijavljen na natječaj Turističke zajednice Grada Zagreba gdje je ocijenjen visokom ocjenom, a stekao je i pravo korištenja znaka zaštićenoga hrvatskog suvenira.

- Namjera nam je bila da zagrebačka marama, na čijem likovnom rješenju radi slikarica Nada Bogdan, obuhvati različite vizure grada, kolažirane u cjelinu. To je, ujedno, i naš dar Zagrebu, rekla je Mirjana Mijat.

Marama je zamišljena kao suvenir koji priča svoju priču. Naime, iz napisa na ambalaži moći će se saznati o običajima kraja iz kojega marama potječe, te o prigodama u kojima se daruje. Zamišljena je, između ostaloga, kao suvenir ili poklon za strane poslovne partnere. Smatrajući da autentične suvenire treba predstaviti i osmisliti na pravi način, autori su se vodili idejom da se strancima ponudi suvenir koji istodobno može biti odjevni predmet, modni detalj ili ukras ambijenta - ovisno o mašti onoga tko ga kupuje ili će ga dobiti.

Kako su istaknuli autori, riječ je o suveniru koji je prvenstveno folklorni motiv, a svojom dugotrajnošću, kvalitetom i mogućnošću višestruke upotrebe spada u visoku kategoriju istovrsnih uporabnih predmeta. Iako su projekt već prepoznale kao vrijedan i poduprle neke naše institucije, autori smatraju da bi i Hrvatska turistička zajednica, Ministarstvo turizma i Hrvatska gospodarska komora, trebali biti pokroviteljima projekta na svim razinama predstavljanja. (*Vjesnik*)

NAGRADE FILMSKOG FESTIVALA U PULI

Velika Zlatna arena za najbolji film ovogodišnjeg Festivala hrvatskoga filma u Puli dodijeljena je filmu "Maršal" redatelja Vinka Brešana u proizvodnji Inter filma. Sedmeročlani ocjenjivački sud s predsjednikom Krstom Papićem na čelu Zlatnu arenu za režiju dodijelio je Lukasu Noli za režiju filma "Nebo, sateliti". Zlatna arena za glavnu žensku ulogu dodijeljena je Dori Polić za ulogu Barice u filmu "Blagajnica hoće ići na more" redatelja Dalibora Matanića, a za glavnu mušku ulogu Iliji Iveziću za ulogu Marinka u filmu "Maršal" Vinka Brešana.

Zlatna arena za žensku epizodnu ulogu dodijeljena je Nini Viočić za ulogu Jadranke u filmu "Blagajnica hoće ići na more", a za mušku epizodnu ulogu Dejanu Aćimoviću za ulogu zatvorskog čuvara u filmu "Je li jasno, prijatelju".

Zlatna arena za scenarij dodijeljena je Ivi Brešanu i Vinku Brešanu za scenarij filma "Maršal", za kameru Darku Šuvaku za film "Nebo, sateliti", za glazbu Mati Matišiću za film "Maršal", za scenografiju Ivici Trpčiću za film "Je li jasno, prijatelju", a za kostimografiju Kseniji Jeričević za film "Nebo, sateliti".

Zlatna arena za zvuk dodijeljena je Toniju Jerkoviću, Gordanu Fućkaru i Dubravki Premar za zvučnu obradu filma "Nebo, sateliti", za montažu Zlatna arena je uručena Tomislavu Pavliću za film "Blagajnica hoće ići na more", a za masku dodijeljena je Janošu Kalji za film "Maršal".

Velika Zlatna arena dodijeljena je redatelju Branku Baueru za cjelokupni filmski opus i autorski doprinos hrvatskom filmu, "Vjesnikova" nagrada "Breza" za najboljeg redatelja debitanta dodijeljena je Daliboru Mataniću za režiju filma "Blagajnica hoće ići na more".

Kodakova nagrada za najbolju kameru u iznosu od 1500 američkih dolara dodijeljena je Darku Šuvaku za kameru u filmu "Nebo, sateliti", a nagrada Syncro film i video iz Beča u iznosu od 20 tisuća austrijskih šilinga dodijeljena je najboljem ostvarenju festivala - filmu "Maršal" Vinka Brešana. (*Večernji list*)

TVRĐA NIJE POTROŠENA NI OTRCANA TEMA

Mladi filmski redatelj Zvonimir Jurić iz Osijeka ponovno je potvrdio svoju talentiranost primanjem nagrade na ovogodišnjem Motovun film festivalu za dokumentarni film "Jurić: Tvrđa 1999". Inače, Zvonimir Jurić je i dobitnik nagrade "Oktavijan" za dokumentarni film "Nebo ispod Osijeka", a relevantna imena hrvatskoga filma redovito ga ističu kao jednoga od najperspektivnijih mladih redatelja... (*Glas Slavonije*)

GORANOVCI NA TURNEJI U SJEDINJENIM DRŽAVAMA

Članovi folklornog ansambla Studentskog kulturno-umjetničkoga društva "Ivan Goran Kovačić" iz Zagreba, njih oko 40, nalaze se na jednomjesečnoj turneji u SAD-u. Ovogodišnje gostovanje, od 26. srpnja do 24. kolovoza, u državama Utah, Idaho i Kalifornija novčano je poduprlo Ministarstvo kulture, Ured za kulturu Zagreba i sponzori. Osim sudjelovanja na dvama velikim festivalima u Rexburgu 8. kolovoza (Idaho) i Bountiful 11. kolovoza (Utah) predviđeni su susreti s našim iseljenicima - gostovanje u Sacramentu (14. 8.), posjet vinarskoj obitelji Grgić u Napa Valley (16. 8.), San Franciscu (17. 8.), Los Angelesu (19. i 20. 8.) i Disneylandu (21. 8.). (*Vjesnik*)

Zanimljivosti

NA KONJIMA PO VELEBITU

Zagrebačko - pulski ekspedicijski dvojac Boris Veličan i Marko Račan će, uz stručnu pomoć iskusnih konjara Tomislava Zaradića i Bože Vukušića, na konjima krenuti od Nacionalnog parka Velebit preko Velikog Alana, Štirovače, Oštarijskih Vrata sve do Baške Oštarije. Neopisive ljepote koje krase ove krajeve srednjeg Velebita članovi ekspedicije će obilježiti dokumentarnim filmom kako bi pomogli razvitku seosko - planinskog turizma u Hrvatskoj. Nakon ekspedicija po Južnoj Americi i sjevernoj Africi, dvojac je odlučio krenuti u istraživanje naših krajeva prepoznavši u njima jedinstvene ljepote flore i faune. Nadaju se da će tim putovanjem skrenuti pozornost zainteresiranih ljudi za takav odmor kao i da će edukativno utjecati na mlade naraštaje. (*Večernji list*)

ŠPANJOLSKA PRINCEZA OČARANA KORČULOM

Korčula je za trenutak postala prijestolnica - Korčulani su, naime, ugostili španjolsku princezu, vojvotkinju Mariu Gloriju de Segorbe i njezinoga supruga, vojvodu Ignacija de Segorbe. Par je na Korčulu došao jahtom Don Rafaela Del Pina Marina, koristeći ljetni odmor u razgledavanju znamenitosti hrvatskih priobalnih gradova. - Vojvotkinja i vojvoda su vrlo simpatični ljudi - priznao nam je dr. Živan Filippi, koji je posjetiteljima iz Španjolske pokazao znamenitosti Korčule.

- Obišli smo Stari Grad, katedralu Svetog Marka, gradski muzej, rodnu kuću Marka Pola. Moram priznati da su naši gosti vrlo dobri poznavatelji povijesti. Postavljali su vrlo stručna pitanja na koja su tražili precizne odgovore i uprkos titulama bili su vrlo ugodni i neposredni - rekao je Z. Filippi. Gosti iz Španjolske posjetili su i Split, a nakon Korčule krenuli su na Mljet. Najavili su da će svakako posjetiti i Dubrovnik. (*Večernji list*)



Sa karlovačkog piknika: Gđe. Dragica Vrhovnik, Dragica Kanceljak, Dorica Jezerinac, Marija Boljkovac (s lijeva na desno) Neke od njih su i boćale.

Mojim očima (i srcem)...

Kad bih vas zapitala da mi nacrtate sliku kuće svog djetinjstva, ta bi slika vaše kuće izgledala vjerojatno kao i moja: manja kućica, crveni krov s dimnjakom, prozorčići, drvo pokraj nje, ograda... Ja sama nisam živjela u ovakvoj kući, no tipična hrvatska kuća izgleda po prilici kao vaša ili moja slika - jer takove su uglavnom kuće po Hrvatskoj - gdje god pogledate. Mnogi od vas, kad sam se raspitivala gdje su živjeli, spominjali su svoje kuće, a napose crvene krovove! Neke slike života, ili djetinjstva, ostaju u sjećanju zauvijek: recimo, kao vrbe u Zagorju, čempresi u Istri, masline na otocima, plava boja rijeke Une, ili recimo crveni krovovi naših kuća...

Čudni su ti naši crveni krovovi: gdje god pogledate po Hrvatskoj gotovo svi krovovi su crveni.... Kad sam prolazila ovog proljeća Hrvatskom, gledala sam pejzaže, vjerojatno da ih se nagledam, da mi ostanu u sjećanju što dulje... Tako gledajući, primijetila sam da je gotovo svako selo prepuno crvenih krovova, koji se sjaje u jakoj boji, a nad selom se uzdiže zvonik crkve, bijel kao tek oprano rublje, s tamnijim krovom.

Pred neko vrijeme, dok smo se vraćali iz Midlanda, s društvom u autu gledali smo pejzaže oko nas i netko od prisutnih je rekao kako je sve lijepo i uredno oko nas. Ja, eto, nisam mogla ostati mima da ne dodam, da je lijepo, no kako nigdje nema crvenih krovova, već stalno nekakvi sivi, smeđi, zeleni, roza i tu i tamo nekakve prljave crvene boje, a ne one prave otvorene jake crvene boje, kao na našim krovovima u Hrvatskoj. Danas sam, nakon toga razgovora u automobilu, pregledavala slike koje sam slikala u Hrvatskoj i stvarno sam u pravu: crvene se krovovi kuća po Hrvatskoj! Recimo, slika Splita sa Sv. Duje: uz plavetnilo mora, sivilo luke i lučkih objekata, uz brodove koji blješte bjelinom - gotovo svaki krov je crven! Pogledajte krovove Dubrovnika: svi su crveni, jedina je razlika da su neki crijepovi tamniji, a neki svijetliji... Posebno vas dimne ova slika kad se gleda lijet galeba nad krovovima Dubrovnika, uz poznatu glazbu Antoninija - kako je ta slika dubrovačkih krovova potresna! Ovi "novi" crijepovi kao da su suze nad onim što se zbilo za vrijeme Domovinskog rata, da se ne zaboravi...

Interesantno je koliko su nama usađeni crveni krovovi u dušu. Kad smo bili mali svaka nacrtana kuća na svakoj slici imala je crveni krov, pa i sada kad smo tako daleko od tog našeg doma s crvenim krovom, pokušavam nekako "vratiti" taj krov. Koliko nama, koji smo napustili svoj dom znače crveni krovovi, evidentno je u našem svakodnevnom životu. Evo vam jedan primjer: naš kućni prijatelj Jozo Mišetić je kupio vikendicu kraj nas u Bobcaygeonu (to mjesto se nalazi negdje između Lindsay-a i Peterborough-a). Bobcaygeon je starije englesko mjesto, gdje su uglavnom starije kućice, obično drvene, nešto malo i kamenih. Boje su bijele, zelene, tamne - tipično staro englesko mjesto. I sad vam naš Hrvat dođe u to mjesto i kako za sada još ne popravlja kuću (to će, kako govori, kasnije) - popravio je, kao prvo, svoju garažu za čamce.

Posjetila sam ga prošli tjedan i prvu stvar koju mi je rekao bila je: "Si vidla moj krov?" - sav uzbuđen!

Jasno da sam vidjela! Ne možeš a da ga ne vidiš - iz daleka! Crven je, upravo kao da je negdje u Hrvatskoj, i vidi ga se nadasve između sivih, crnih, tamnosmeđih ili tamnih krovova. Njegova žena, koja je rođena Kanadanka kasnije je dodala da 'konačno imaju taj crveni krov, koji mojem mužu toliko znači! Njoj to svakako nije toliko bitno, koliko njemu - ili nama, Hrvatima, jer crveni krov je za nas veselje - život, smijeh!

Netko će mi od vas vjerojatno sada reći, kakve veze crveni krov ima sa smjehom? Za mene, a i za mnoge druge ima! Kad god mislim na krovove, posebno 'nasmijane crvene krovove'

sjećam se ing. Ive Jolića kad mi je pričao o Cerićima (mjesto kraj Vukovara) koje je bilo totalno porušeno za vrijeme Domovinskog rata. Četnici su ga gađali toliko da su ostale samo ruševine. Pričao mi je tada ing. Jolić da je taj prvi dolazak u Ceriće bio upravo užasan - sve porušeno, sve sivo, niti jednog krova nema, žalost, smrt...

Razgovarala sam sa ing. Jolićem nekoliko mjeseci kasnije - nakon njegovog povratka iz sada popravljenog Cerića. Sav ozaren pričao mi je ing. Jolić o ljepoti ponovno izgrađenog Cerića i posebno je spomenuo kako su stanovnici Cerića izgradili sve svoje kuće, kako je svaki krov crven i kako su se svi ti krovovi upravo "smijali" u svojoj ljepoti...

Eto, to je nama Hrvatima crveni krov! Život, smijeh, djeca, zadovoljstvo.... I moram priznati da sam gotovo zavidna mom susjedu Jozi Mišetiću na krasnom crvenom krovu. Mi, moja obitelj, za sada još ne popravljamo našu vikendicu, jer imamo neke druge namjere. Ali, kad dođe do nove ili popravljene vikendice, vjerujte mi, imat će tako crven krov da će se vidjeti iz daleka. Bit će baš onako "nasmijan" kao novi krovovi u Cerićima.

Valentina



Sa imotskog piknika: Vera Murin, Mira Vuletić i Nevenka Granić - imotske snahe

ER international:

If Goran Višnjić gets his way, the cast of ER will be headed to Croatia. Goran has convinced NBC producers to let him film at least one episode next season in his native country. The storyline has him going home to deal with a family emergency. But he'd love to show off his homeland to his co-stars and American viewers. He's trying to get the executives to take the action out of the hospital and have the doctors visit Croatia on a medical relief mission. No decision has been made, but his castmates love the idea.

STAR, Aug. 15, 2000.